

Kartlegging av naturtyper

Porsanger kommune, Finnmark fylke

Gunn-Anne Sommersel, Geir Arnesen, Gunnar Kristiansen

Kartlegging av naturtyper

Porsanger kommune, Finnmark fylke

Ecofact rapport: 256

www.ecofact.no

Referanse til rapporten: Sommersel, G.-A., Arnesen, G., Kristiansen, G. 2012. Kartlegging av naturtyper i Porsanger kommune, Finnmark fylke. Ecofact rapport 256, 153 s.

Nøkkelord: Poresopp, barksopp, krypsivaks, grårublom, slåttemark

ISSN: 1891-5450

ISBN: 978-82-8262-254-7

Oppdragsgiver: Fylkesmannen i Finnmark

Prosjektleder hos Ecofact: Gunn-Anne Sommersel

Samarbeidspartnere:

Prosjektmedarbeidere: Ingrid Golten og Iulie Aslaksen

Kvalitetssikret av: Geir Arnesen

Forside: Trollholmsund. Foto: Gunn-Anne Sommersel

www.ecofact.no

INNHold

1 FORORD	1
2 SAMMENDRAG	2
3 INNLEDNING	3
4 METODE	5
4.1 DN HÅNDBOK 13.....	5
4.2 FELTARBEID.....	5
5 RESULTATER	7
5.1 NATURTYPER.....	7
5.2 OVERSIKT OVER AVGRENSEDE LOKALITETER.....	8
5.3 RØDLISTEDE ARTER.....	11
5.4 OVERSIKT OVER KARTLAGTE OMRÅDER I PORSANGER.....	11
6 VIDERE KARTLEGGING I PORSANGER	13
7 FAKTA-ARK FOR VERDIFULLE NATURTYPELOKALITETER	15
7.1 LOKALITET 1. VED HORNNESET/ČOARVENJÁRGA.....	15
7.2 LOKALITET 2. YTRE KJERRINGVIK/GÁLGOLUOKTA/KALKULAHTI STRAND.....	17
7.3 LOKALITET 3. HOVEDENGA I YTRE KJERRINGVIK/GÁLGOLUOKTA/KALKULAHTI.....	19
7.4 LOKALITET 4. BÁTNESET.....	22
7.5 LOKALITET 5. SINVUOPHEVÁRRI/SINOPPIVAARA.....	25
7.6 LOKALITET 6. DALHEIM.....	28
7.7 LOKALITET 7. VED HESTNES/HESTANJÁRGA/HESTENIEMI.....	31
7.8 LOKALITET 8. VIEKSANJUNNI/VIEKSANNENÄ.....	34
7.9 LOKALITET 9. UNDER VIEKSANJUNNI/VIEKSANNENÄ.....	37
7.10 LOKALITET 10. SURBUKT/SUVRAGOHPPI/SYYRYKOPPA SØR FOR BØRSELV.....	40
7.11 LOKALITET 11. SKJÁHOLMEN/SKADJASULLOT/KAJASAARET OG GUOMMARSUOLU/ KOMMARSAAARI MED HOLMER.....	43
7.12 LOKALITET 12. DÁKTEGILVVA/ TAHTIKILVA.....	46
7.13 LOKALITET 13. NORDENDEN AV SKOGHOLMEN/BEASSESUOLU/PESSAARI.....	49
7.14 LOKALITET 14. BERG OG RASMARK PÅ SKOGHOLMEN/BEASSESUOLU/PESSAARI.....	51
7.15 LOKALITET 15. BUKT PÅ VESTSIDA AV SKOGHOLMEN/BEASSESUOLU/PESSAARI.....	54
7.16 LOKALITET 16. IVARSHOLMEN/IVVÁRSUOLU/IIVARINSAARI.....	56
7.17 LOKALITET 17. ÁINNIT/ AINIKKA.....	58
7.18 LOKALITET 18. SANDMELEN/ HIETAMELLA.....	61
7.19 LOKALITET 19. SKOG VED SANDMELEN/ HIETAMELLA.....	65
7.20 LOKALITET 20. LAVDNJAVARRI, 384.....	68
7.21 LOKALITET 21. NORDØST FOR LEAVDNJAVÁRRI, 384.....	71
7.22 LOKALITET 22. ØST AV MIELKEJÁVRI VED STUORRA GÁGGA.....	75
7.23 LOKALITET 23. ROHCEVARRI-ÁHKESVARRI.....	78
7.24 LOKALITET 24. SILBAČOHKKA SØRØST.....	81
7.25 LOKALITET 25. SILBAČOHKKA SØR.....	84
7.26 LOKALITET 26. VEST FOR NJUORJJOLUOKTA.....	87
7.27 LOKALITET 27. STALLOČOHKKA.....	90
7.28 LOKALITET 28. LAILAFOSSEN I LUOSTEJOHKA.....	93

7.29 LOKALITET 29. ČADJEJOHKA SKOG.....	96
7.30 LOKALITET 30. ČADJEJOHKA BERG.....	99
7.31 LOKALITET 31. LÁVKJÁVRI	102
7.32 LOKALITET 32. STABBURNESET HOVEDENGA	105
7.33 LOKALITET 33. STABBURNESET HAGEMARK	109
7.34 LOKALITET 34. GOVDEČOHKKA	113
7.35 LOKALITET 35. BIRKELI VED RÁIGEÁJA/REIKÄLÄHDET.....	116
7.36 LOKALITET 36. JONSNES/JONNANJÁRGA	120
7.37 LOKALITET 37. OLGGUT.....	123
7.38 LOKALITET 38. MÁHKKAVARRIT PÁ STUORRAJÁTKKIS /JATKA	126
7.39 LOKALITET 39. VIK I NORDENDEN AV STUORRAJÁTKKIS/JATKA	129
7.40 LOKALITET 40. HEANDRIKGOHPPI PÁ MÁMMAL/MAAMELA	131
7.41 LOKALITET 41. MÁMMAL/MAAMELA KALKBERG	134
7.42 LOKALITET 42. GÁRADAK/GOARAHAT/KUORATAKKA 1	137
7.43 LOKALITET 43. ANOPSET	141
7.44 LOKALITET 44. INDRE SANDVIK/ CUOPPOGIEDDI/ CUOPPONJÁRGA	144
7.45 LOKALITET 45. HOVEDENGA I YTRE SANDVIK/ GÁLGGOŠLUOKTA/ KALKASENLAHTI.....	147
7.46 LOKALITET 46. BEITESKOG I YTRE SANDVIK/ GÁLGGOŠLUOKTA/ KALKASENLAHTI.....	150
8 KILDER.....	153

1 FORORD

Ecofact har på oppdrag fra Fylkesmannen i Finnmark kartlagt biologisk mangfold i Porsanger kommune. Kontrakt ble inngått i juli 2012, og kostnadsrammen for arbeidet var kr. 344 000,-. Arbeidet har gått som planlagt med få justeringer i forhold til det som var avtalt. Ved ny kartlegging var fokus å fange opp nye lokaliteter for handlingsplanene for 10 truede karplanter i Finnmark, naturtyper som er eller kan bli utvalgte naturtyper, samt noen konkrete områder angitt av Fylkesmannen.

Vi har forsøkt å balansere innsatsen mellom disse etter beste evne, og i enkelte områder hvor det har vært aktuelt har en veid ressursbruken opp mot sannsynligheten for å påvise naturtyper med høy verdi.

Tromsø
19. april 2013

Gunn-Anne Sommersel

2 SAMMENDRAG

Det har blitt gjennomført en kartlegging av biologisk mangfold i Porsanger kommune. Metodikken har fulgt DN håndbok nr. 13. Områdene som har blitt kartlagt har vært fordelt på slåttemarkslokaliteter, dolomittområder både på øyene i Porsangerfjorden og andre steder, kalkrike rasmarker, gammel og/eller kalkrik furuskog og flommarker langs nedre deler av Lakselva.

Kartleggingen har ført til at det har blitt avgrenset 46 nye lokaliteter i kommunen. 10 av disse lokalitetene har A verdi, 26 har B-verdi og 10 har C-verdi.

Selv om kommunen har vært kartlagt flere ganger ved hjelp av moderne metodikk er det åpenbart muligheter for flere verdifulle lokaliteter som enda ikke er avgrenset. Dette gjelder skogsområder ved Roživuopmi og ved Stangnes samt ved Silbachokka og langs Vuolajohka. Også elveører i nedre deler av Lakselva kan være interessante. Når det gjelder ulike baserike skrenter og rasmarker i tillegg til fjellområder fins det fortsatt områder som kan kartlegges bedre. Rikmyrer på Olderneset er også mulige nye naturtypelokaliteter.

3 INNLEDNING

Porsanger er en stor og mangfoldig kommune. Den store fjorden Porsangen er blant de aller videste i Norge og øyene i fjorden samt de lange eksponerte kystområdene har værharde forhold. Likevel finnes det en god del beskyttede bukter innemellom som har bedre vilkår. Her er det tettsteder og gårdsdrift. Sørøver i kommunen blir forholdene raskt mer kontinentale, og de indre delene av kommunen grenser opp mot Karasjokfjellet og har økologiske forhold som ligner det som en har på Finnmarksvidda.

Midt over Porsangen fra områdene øst for Børselv og over til vestsiden ved Ikkaldas strekker det seg et belte med dolomittberggrunn. Dette er en av de største forekomstene av dolomitt på land i Norge, og gir svært spesielle substrater for plantevekst i Børselvområdet, på en rekke øyer i fjorden og over på vestsiden ved Gåradak og Ikkaldas. Dolomitten sprekker opp på en spesiell måte og gir et grusaktig vitringsmateriale som drenerer veldig god og samtidig er svært baserikt. I kombinasjon med værharde forhold og basiske jordvannsforhold gjør det at det blir vanskelig for mange planter å etablere seg. Resultatet blir ofte åpne heier med mye eksponerte knauser, rasmarker og flate områder med åpen dolomittgrus. Trolig har mange av disse åpne områdene vært skogbevekst i tidligere tider når klimaet var bedre. Mennesker har imidlertid avskoget dem og overgang til strengere klima kombinert med beiting gjør at trærne ikke har kommet tilbake.

Også andre steder i kommunen er det baserike forhold. Det gjelder spesielt i områdene rundt Skoganvarre hvor det er blotninger av karbonatrike skifre. Kombinert med de nedbørsfattige forholdene her gir det spesielle økologiske forhold hvor det finnes spesialiserte arter.

Det er utført flere kartlegginger i Porsanger kommune tidligere. Under den nasjonale kartleggingen av kulturlandskap på begynnelsen av 1990-tallet, var Porsanger en av de kommunene som fikk avgrenset flere gamle slåtte- og beitemarker (Alm, Alsos, Bråthen, Karlsen, Nilsen, Sommersel og Øiesvold, 1994). Rik lauvskog i Finnmark er beskrevet i en egen rapport (Fylkesmannen i Finnmark, Miljøvern avdelingen, 1995). Biologisk mangfoldkartlegging av Roživuopmi (SØ av Lakselv sentrum) presenteres i Ringdal (2002). Forsvarsbygg har utført kartlegginger i forbindelse med sine områder knyttet til Halkavarre/Porsangmoen skyte- og øvingsfelt og Banak flyplass (Forsvarsbygg Eiendomsforvaltning 2003 og 2004). I tillegg har NINA levert en rapport i 2006 om verdifulle naturtyper som dels går gjennom eldre undersøkelser og dels har utført eget feltarbeid (Strann, Bjerke, Frivoll, og Johnsen 2006). I 2009 og 2010 gjennomførte Miljøfaglig utredning en større kartlegging som rapporteres i Gaarder, Flynn, Goltén og Midteng (2011).

Det var likevel klart at mange verdifulle områder ikke ble kartlagt, og i tillegg kom det føringer i 2011 med å prioritere kartlegging av en del utvalgte naturtyper som for eksempel slåttemark. I 2012 ble det derfor utlyst en ny naturtypekartlegging i Porsanger. Denne kartleggingen skulle ha fokus på følgende:

- Ved ny kartlegging skal det være fokus på å fange opp nye lokaliteter for handlingsplanene for 10 truede karplanter i Finnmark.
- Ny kartlegging skal ha fokus på å fange opp og kartlegge naturtyper som er eller kan bli utvalgte naturtyper, samt konkrete områder angitt av Fylkesmannen. Disse områdene er:
  - Lavkajávri, Naturbaselokalitet KF 060
  - Vuolájohka, Stangnes og Rohččivuopmi
  - Gbnr 10/5-9-13 ”Blomsterenga” på Stabbursnes
  - Potensielle slåttemarkar/slåttemyrer/naturbeitemarker i kalkrike områder på vestsiden av fjorden, etter nærmere stedsangivelse fra Porsanger kommune.
  - Områdene som nevnes i kap. 6.3 i Rapport 2011:36 av G. Gaarder m.fl.:
    - Rasmarker øst for Skoganvarre, jamfør tidligere funn av polarvalmue i nærområdet
    - Dolomittfelt på øyer i Porsangerfjorden. Dette er særlig aktuelt for øyer som hittil ikke har vært undersøkt, men også Reinøya burde vært naturtypekartlagt.
    - Undersøkelser av områder som ut fra berggrunnsgeologisk kart har innslag av dolomitt eller kalkglimmerskifer/marmor. Slike finnes både øst for Silfari under Vieksa nær grensa mot Lebesby i øst, sør for Lakselv og vest/nordvest for Smørfjord
    - Ytterligere studier av flommarker og kroksjøer langs nedre deler av Lakselva, trolig med særlig vekt på moser og insekter.
    - Ytterligere kartlegging av gammel og/eller kalkrik furuskog rundt Skoganvarre, utenfor områdene som hittil er undersøkt.

4 METODE

4.1 DN Håndbok 13

Publikasjonen kjent som DN håndbok nr. 13 ”Kartlegging av naturtyper - verdisetting av biologisk mangfold” ble første gang publisert i 1999. Håndbokas kanskje viktigste element er trolig utvelgelsen og beskrivelsen av et antall naturtyper som blir ansett som verdifulle, og dermed skal avgrenses og kartlegges. Det er arbeidet med å påvise, avgrense og beskrive forekomster av disse naturtypene som refereres til som ”kartlegging av naturtyper” i de fleste sammenhenger. I håndboka blir de utvalgte naturtypene omtalt i en rekke fakta-ark, og det blir antydning ulike utforminger og hvordan verdisetting skal gjøres. De mest verdifulle områdene blir betegnet som ”Svært viktige” (verdi A), og har såkalt nasjonal verdi. Utforminger med status ”Viktig” (verdi B) har regional verdi. Det er også en tredje klasse av utforminger med lokal verdi (verdi C). Områder med verdi A eller B får en forvaltningsstatus som gjør at det må tas visse hensyn i henhold til lovverket. For eksempel kan det normalt kun gis midler til skjøtsel av kulturlandskap hvis arealene er verdisatt som A- eller B-områder.

En viktig del av verdisettingen er i følge håndboka å vurdere vegetasjonstypene i naturtypen, og hvilken truetetskategori disse vegetasjonstypene har. Følgende truetetskategorier er brukt: CR (critically endangered) – akutt truet; EN (endangered) – sterkt truet; VU (vulnerable) – noe truet; LR (lower risk) – hensynskrevende; LC (least concern) – livskraftig. Merk at disse kategoriene avviker fra navnsetting brukt i Norsk rødliste for naturtyper 2010.

Det kom en ny utgave av håndboka i 2006, som bygget på erfaringene fra kartleggingen som var gjort siden 1999. I den nye utgaven var fakta-arkene for naturtypene revidert, og tre nye naturtyper beskrevet som verdifulle, og det er da totalt definert 57 ulike verdifulle naturtyper. Denne utgaven ble igjen justert noe i 2007 i forbindelse med at det ble publisert en ny rødliste i 2006. Det var derfor nødvendig å implementere denne, og samtidig ble det gjort mindre justeringer. Det er den siste utgaven med justeringene fra 2007 som er lagt til grunn for denne kartleggingen.

I skrivende stund er det også under utarbeidelse en tredje utgave av DN håndbok 13. Denne vil etter alt å dømme bli sterkt revidert i forhold til 2. utgave. De siste årene er det lansert et helt nytt klassifiseringssystem for naturtyper, ”Naturtyper i Norge – NiN” (Halvorsen m. fl. 2009). I 2011 kom det også en rødliste for naturtyper basert på NiN-systemet (Lindgaard og Henriksen 2011). Tredje utgave av håndbok 13 vil implementere NiN-systemene og rødlista for naturtyper.

4.2 Feltarbeid

Feltarbeidet ble planlagt med utgangspunkt i føringene som var gitt av oppdragsgiver (se innledningen, kap. 3). Mulige nye lokaliteter for de 10 truede karplantene i Finnmark ble valgt ut med utgangspunkt i kunnskap om vanlige habitatskrav for disse

artene. Ingrid Golten, jordbrukssjef i Porsanger kommune hjalp til med å velge ut aktuelle kulturlandskapslokaliteter. Når det gjelder mulige lokaliteter for valmue, så la vi vekt på å først og fremst klargjøre hva slags valmue det er snakk om. Vi snakket med lokalkjente folk ved garnisonen på Porsangmoen for å finne den lettest tilgjengelige lokaliteten. De andre mulige lokalitetene beskrevet i NINAs rapport fra 2006 var vanskeligere tilgjengelig, og det ville tatt uforholdsmessig mye tid, særlig etter det ble klart at det var snakk om fjellvalmue som ikke er på rødlista.

Utvalget av øyer og andre områder med innslag av dolomitt eller kalkglimmerskifer/marmor ble gjort ved hjelp av geologisk kartverk, og prioritert også ut fra tilgjengelighet. Her ble alle øyer med dolomitt prioritert, unntatt Reinøya som skulle undersøkes av Geir Gaarder samme sommer. I tillegg ble Vieksa i Børselvdalen, Govdečohkka ved Stabbursdalen samt en del områder innover Lakselvdalen plukket ut. Når det gjelder skog prioriterte vi kartlegging av gammel og/eller kalkrik furuskog rundt Øvrevatn og ovenfor Øvrevatn, utenfor områdene som hittil er undersøkt. Her med særlig vekt på vedboende sopp. De avsidesliggende områdene langs Vuolajohka ble nedprioritert da de ble vurdert som ressurskrevende å oppsøke og ville gått på bekostning av å avgrense mer veinære områder som var antatt like verdifulle. Av samme grunn ble de antatt verdifulle områdene rundt Roživuopmi nedprioritert. Det ble imidlertid gjort undersøkelser i gammel flommarksskog ved Stangnes på de mest lovende arealene i det området, mend et gjenstår antatt interessante områder på vestsiden av elva.

Siden de nordlige delene av Porsanger har vært kartlagt i liten grad gjorde vi et raskt søk langs veien helt nord til Kjæsdalen på østsida av fjorden, og Brennelvvannet forbi Smørfjord på vestsida av fjorden.

Feltarbeidet ble utført i flere omganger. Kulturlandskapslokaliteter ble i hovedsak besøkt i midten av juli, øyene i Porsangerfjorden i begynnelsen av august, fjellområder, andre kystnære områder og flere kulturlandskap i slutten av august, mens skog ble undersøkt i midten av september i tillegg til flere fjellokaliteter. Gunn-Anne Sommersel var prosjektleder, og med på alle lokalitetene unntatt i september. Ingrid Golten, jordbrukssjef i Porsanger kommune og Iulie Aslaksen, ivrig botaniker amatør var med i de fleste kulturlandskapsområdene, men også en del andre lokaliteter. På øyene i Porsangerfjorden var Geir Arnesen med. Christina Wegener deltok på undersøkelsen av noen fjellområder i slutten av august. Undersøkelsen av skogsområdene ble i hovedsak foretatt av Geir Arnesen og soppekspert Gunnar Kristiansen.

5 RESULTATER

5.1 Naturtyper

Kartleggingen sommeren 2012 påviste 15 ulike naturtyper, fordelt på 5 av de 7 hovednaturtypene (se tabell 1). Det var flest lokaliteter innenfor kulturlandskap (16 stk.) og rasmark, berg og kantkratt (14 stk.). Dette var ikke uventet siden både kulturlandskap, rasmarker og dolomittfeltene var prioriterte.

Tabell 1. Oversikt over antall naturtyper som ble påvist under kartlegging i Porsanger kommune 2012 fordelt på verdi. Noen lokaliteter har mosaikk av flere naturtyper, derfor er det flere naturtypeavgrønsninger i tabellen enn antall lokaliteter.

	Antall naturtyper fordelt på verdi		
	A	B	C
B Rasmark, berg og kantkratt			
B01 - Sørvendt berg og rasmark	4	9	1
C Fjell			
C01 - Kalkrike områder i fjellet		2	2
D Kulturlandskap			
D01 - Slåttemark	1	7	1
D04 - Naturbeitemark	2	2	
D05 - Hagemark		1	
D06 - Beiteskog			1
D22 - Boreal hei (i mosaikk)		1	
F Skog			
F03 - Kalkskog		1	
F05 - Gråor-heggeskog		1	
F07 - Gammel lauvskog			1
F08 - Gammel barskog	3		
G Havstrand/kyst			
G03 - Sanddyne		1	
G05 - Strandeng/strandsump		1	
G06 - Tangvoll		1	4
G09 – Rike strandberg (i mosaikk)		2	

Sørvendte berg og rasmarker ble i stor grad funnet i områder under tregrensa i dolomittområdene fra Børselvdalen i nordøst til Stabbursdalen i sørvest samt i Lakselvdalen. Når det gjelder kalkrike områder i fjellet ble flest av dem avgrenset i Lakselvdalen, men også noen i dolomittområdet. Kulturlandskapslokalitetene er i mer frodige områder langs kysten på begge sider av fjorden. I tillegg er det en lokalitet like

før grensa til Karasjok. Skogslokalitene er for det meste i Lakselvdalen, men også en gammel lauvskog på en av de større øyene i Porsangerfjorden. Havstrand/kyst lokalitetene er dels langs sjøen på østsida av fjorden, og dels på de besøkte øyene.

5.2 Oversikt over avgrensede lokaliteter

Naturtypekartleggingen i Porsanger kommune i 2012 omfatter 46 naturtypelokaliteter (tabell 2). Av disse er 10 svært viktige, 28 viktige og 11 av lokal verdi.

Tabell 2. Oversikt over avgrensede lokaliteter i forbindelse med kartlegging av biologisk mangfold i Porsanger 2012.

Lok. nr	Lokalitetsnavn	Naturtype	Utforminger	Verdi	Areal (daa)	
1	Ved Hornneset	G06	Tangvoll	G0603	C	1,5
2	Ytre kjerringvik strand	G06	Tangvoll	G0603	C	5
3	Hovedenga i ytre kjerringvik	D01	Slåttemark	D0113/D0108	B	36
4	Båtneset	D01	Slåttemark	D0108	A	14
5	Sinvuophevárri	C01	Kalkrike områder i fjellet	C0101	B	447
6	Dalheim	D01	Slåttemark	D0109	B	3,3
7	Ved Hestnes	D04	Naturbeitemark	D0409	B	0,4
8	Vieksanjunni	C01	Kalkrike områder i fjellet	C0101/C0104	B	372
9	Under Vieksanjunni	F03	Kalkskog	F0303	B	249
10	Surbukst sør for Børselv	D01	Slåttemark	D0109	B	18
11	Skjáholmen og Gummarsuolu med holmer	B01 G09	Sørvendt berg og rasmark Rike strandberg	B0101/B0102 G0902/G0903	B	357
12	Dáktegilvva	B01 G09	Sørvendt berg og rasmark Rike strandberg	B0101/B0102 G0902/G0903	B	531
13	Nordenden av Skogholmen	F07	Gammel lauvskog	F0702	C	33
14	Berg og rasmark på Skogholmen	B01	Sørvendt berg og rasmark	B0101 B0102	B	32
15	Bukt på vestsida av Skogholmen	G06	Tangvoll	G0603	B	2
16	Ivarsholmen	G06	Tangvoll	G0603	C	0,6
17	Áinnit	B01	Sørvendt berg og rasmark	B0101 B0102	B	147
18	Sandmelen	G03	Sanddyne	G0302	B	109
19	Skog ved Sandmelen	F05	Gråor-heggeskog	F0501	B	53
20	Lavdnjavarri, 384	C01	Kalkrike områder i fjellet	C0101/C0104	B	518
21	Nordøst for Lavdnjavarri 384	C01	Kalkrike områder i fjellet	C0104	C	6
22	Øst av Mielkejávri ved Stuorra Gágga	B01	Sørvendt berg og rasmark	B0105	B	54
23	Rohcevarri-Ahkesvarri	B01	Sørvendt berg og rasmark	B0101	A	2
24	Silbačohkka sørøst	F08	Gammel barskog	F0802	A	568
25	Silbačohkka sør	B01	Sørvendt berg og rasmark	B0101	A	3,6
26	Vest for Njuorjoluokta	F08	Gammel barskog	F0802	A	58
27	Stalločohkka	B01	Sørvendt berg og rasmark	B0101/B0102	B	41
28	Lailafossen i Luostejojha	B01	Sørvendt berg og rasmark	B0101	B	0,6

Lok. nr	Lokalitetsnavn	Naturtype	Utforminger	Verdi	Areal (daa)	
29	Čadjejhoka skog	F08	Gammel barskog	F0802	A	109
30	Čadjejhoka berg	B01	Sørvendt berg og rasmark	B0101	A	2
31	Lávkajávri	D01	Slåttemark	D0104	B	2
32	Stabburneset hovedenga	D01	Slåttemark	D0108	B	37
33	Stabburneset hagemark	D05	Hagemark	D0501/D0507	B	6,5
34	Govdečohkka	B01	Sørvendt berg og rasmark	B0102	C	58
35	Birkeli ved Ráigeája	D01	Slåttemark	D0113	B	26
36	Jonsnes	D04	Naturbeitemark	D0409	A	5
37	Olggut	B01	Sørvendt berg og rasmark	B0101 B0102	B	227
38	Máhkkaavarrit på Stuorrajátkkis	B01	Sørvendt berg og rasmark		B	368
39	Vik i sørenden av Stuorrajátkkis	G06	Tangvoll	G0603	C	19
40	Heandrikgohppi på Mámmal	G05	Strandeng og strandsump	G05	B	5
41	Mámmal kalkberg	B01	Sørvendt berg og rasmark	B0101/B0102	A	173
42	Gáradak	D04 D22	Naturbeitemark Boreal hei	D0408 D1102	B	43
43	Anopset	D04	Naturbeitemark	D0109	A	5,6
44	Indre Sandvik	D01	Slåttemark	D0103	C	38
45	Hovedenga i Ytre Sandvik	D01	Slåttemark	D0104	B	20
46	Beiteskog i Ytre Sandvik	D06	Beiteskog		C	4

Lokalitetene er spredt utover store deler av Porsanger kommune, med en viss konsentrasjon i dolomittområdene, og i Lakselvdalens indre deler (figur 1).

Figur 1. Kart over hele Porsanger kommune, som viser lokalisering av de 46 nye avgrensede lokalitetene. Rød farge betyr verdi A, oransje verdi B og gul farge verdi C.

5.3 Rødlistede arter

Vi fant fem rødlistede karplantearter, en rødlistet moseart og ni rødlistede sopparter i naturtypelokalitetene under naturtypekartleggingen 2012 (se tabell 3).

Tabell 3. Liste over rødlistede arter som er påvist i de avgrensede lokalitetene.

Norsk navn	Vitenskapelig navn	Kategori	Lokalitetsnr.	Merknader
Karplanter:				
Rosekarse	<i>Braya linearis</i>	NT	8	
Reinstarr	<i>Carex arctogena</i>	NT	20	
Grårublom	<i>Draba cinerea</i>	VU	25, 30	
Finnmarksnøkleblom	<i>Primula nutans</i> ssp. <i>finmarchia</i>	NT	41	
Krypsivaks	<i>Trichophorum pumilum</i>	VU	12, 41	
Moser:				
Blodvrangmose	<i>Bryum wrightii</i>	NT	41	Funnet av Geir Gaarder
Sopp:				
Vatthuldrekjuka	<i>Cf. Anomoporia kamschatica</i>	VU	29	
Flekkhvitkjuka	<i>Antrodia albobrunnea</i>	NT	24, 26, 29	
Furuplett	<i>Chaetoderma luna</i>	NT	24, 26, 29	
Hornskinn	<i>Chrustoderma corneum</i>	NT	24, 26, 29	
Svartsonekjuka	<i>Phellinus nirgolimitatus</i>	NT	24, 29	
Laterittkjuka	<i>Postia lateritia</i>	VU	24, 26, 29	
Tyrikjuka	<i>Skeletocutis lenis</i>	NT	29	
Lamellfolkjuka	<i>Trichaptum laricinum</i>	NT	29	
Mangler norsk navn	<i>Tubulicrinis confusus</i>	DD	29	

De rødlistede soppartene er alle knyttet til furuskog med naturskogspreg. Det er viktig å nevne at furuskog kan ha gode forekomster av rødlistede sopper på gadd og læger selv om skogen har vært sporadisk drevet. Fra tidspunktet et tre dør til det er fullstendig nedbrutt kan det gå mange hundre år. Om skogen er plukkhugget i en kortere periode (det være seg for 10 år siden eller 150 år siden) har det mindre betydning. Det som er viktig for arealets verdi er forekomsten av gadd og læger i ulike nedbrytningsstadier og dimensjonene på disse.

5.4 Oversikt over kartlagte områder i Porsanger

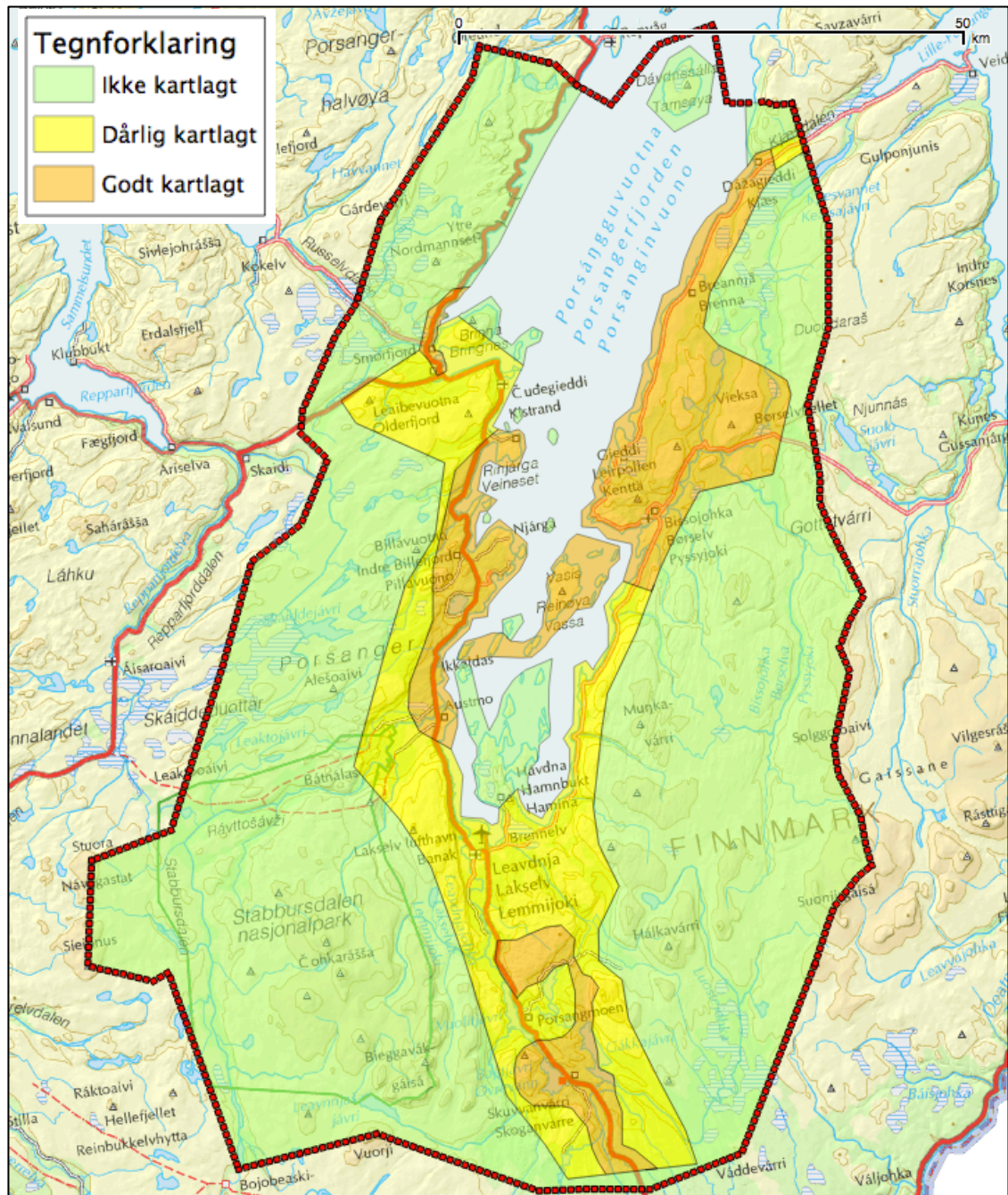
Etter tre år med kartlegging er det nå avgrenset en god del lokaliteter med verdifulle områder i henhold til DN håndbok 13. Med referanse til kapittel 7.7 i håndboka skal det også gjøres rede for hvor mye areal som er befart, og hvor detaljert det er kartlagt. Følgende kategorier skal brukes:

- Fullstendig kartlagt: De aller fleste A- og B- lokaliteter for alle naturtyper skal være kartlagt.

- Godt kartlagt: En stor andel av A- og B-lokaliteter for alle eller de fleste naturtypene er kartlagt.
- Dårlig kartlagt: En mindre andel av A- og B- lokaliteter for alle eller noen naturtyper er kartlagt.
- Ikke kartlagt.

Se figur 2. for en oppdatert oversikt over Porsanger kommune.

Figur 2. Dekningskart for naturtypekartlegging i Porsanger kommune,

6 VIDERE KARTLEGGING I PORSANGER

Porsanger kommune er nå relativt godt kartlagt i forhold til andre kommuner i Finnmark. De verdifulle naturtypene det er mest av i kommunen er kulturmark (i stor grad knyttet til dolomittområdene), kalkrike berg og rasmarker, kalkrike fjellområder og forekomster av gammel barskog og noe lauvskog.

De mest interessante områdene er ligger langs kysten fra omtrent Smørfjorden i nordvest, og rundt hele fjorden til Børselvområdet og Børselvdalen. Dessuten er det større tetthet med interessante skog og fjellområder fra rundt Porsangmoen og nesten sør til grensa mot Karasjok.

Innenfor disse områdene begynner mange områder å bli godt kartlagt (figur 2). Når det gjelder kulturmark både på dolomittområdene og ellers er det neppe særlig mer å finne av nevneverdig verdifulle områder. Dolomittområdene er også temmelig godt kartlagt hele veien fra Børselvfjellet via øyene i fjorden og til Gåradak og skogsområdene på vestsiden av Porsangen.

På Olderneset er det noen myrer (Gustavsmyra) som ikke er skikkelig kartlagt. Det er forekomst av dvergtettegras her, noe som tyder på at dette er rikmyrer som bør kartlegges.

I Lakselvdalen er trolig de fleste viktige forekomstene av skog med naturskogspreget kartlagt, i hvert fall de som ligger utenfor verneområder, men det er noen unntak og disse bør trolig sjekkes. Av lauvskogsområder er det spesielt sumpskogsområdet som er referert til som Roživuopmi vest for Čhalkavárri, samt gjenstående områder rundt Stangnes på vestsiden av Lakselva og trolig også ved Gáirresguolbba lenger opp i dalen som kan ha verdier. Lakselva nedenfor Gáirresguolbba har også tallrike og store elveører, og mange av disse er ikke påvirket av elveforbygninger. Elveørene er dårlig undersøkt, og kanskje kan det være verd å skaffes seg noe oversikt over disse. Når det gjelder gammel barskog så er det trolig områder på Silbachokka og langs Vuolajohka som har verdi som ikke ble prioritert denne gang. I dette området er det også temmelig sikkert flere forekomster av baserike skrenter med grårublom og på høyere nivå kalkrike fjellområder. Det kan også være områder andre steder i dalen med gammel barskog. Det er vanskelig å peke på bestemte områder da arealer med relativt nylig drevet skog også kan ha store verdier (se innledningen), men det er temmelig tilfeldig at en av og til kommer over slike fragmentariske forekomster.

Flere av rasmarkene i området Halkavarre/Porsangmoen skyte- og øvingsfelt har fått verdi ut i fra potensiell forekomst av svalbardvalmue. Den lokaliteten vi besøkte hadde fjellvalmue, sannsynligvis gjelder det hele området. Disse lokalitetene får trolig andre beskrivelser og verdisetting om de undersøkes nærmere.

De store kløftedalene Store Bjørndalen og Časkilávži på østsiden av Porsangen er ikke undersøkt. Berggrunnen i dette området ser ikke ut til å være baserikt, men det kan likevel være lokale baserike habitater. Dalene er uansett svært rike på rasmarker og

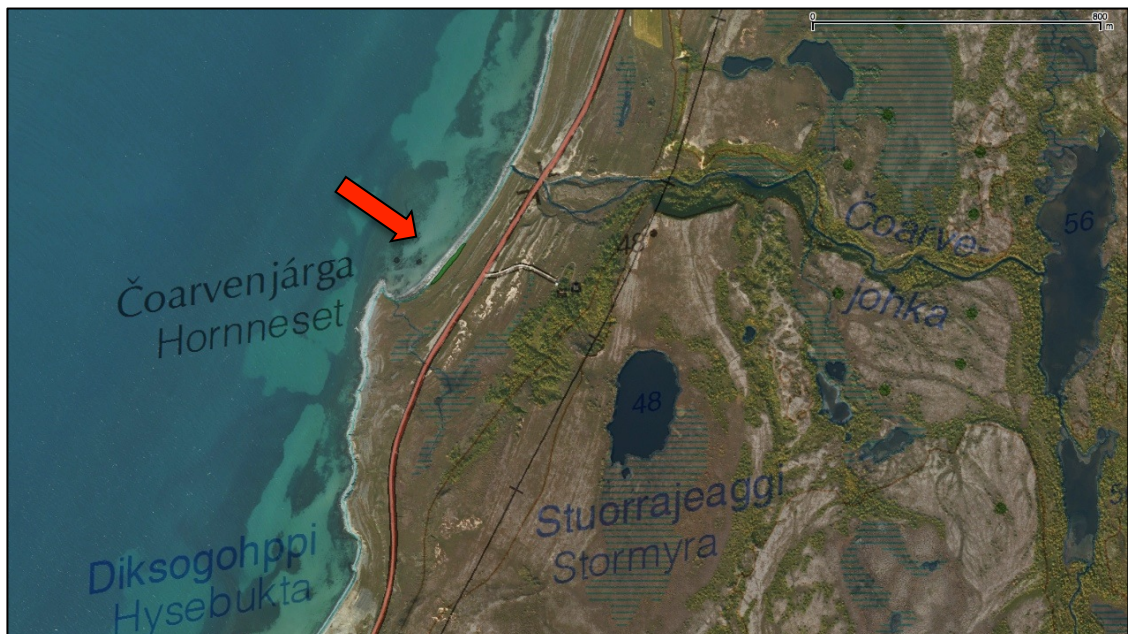

skrenter og området har derfor en viss interesse for eksempel med tanke på flere forekomster av fjellvalmue.

7 FAKTA-ARK FOR VERDIFULLE NATURTYPELOKALITETER

7.1 Lokalitet 1. Ved Hornneset/Čoarvenjárga

Naturtype (%):	G06 – Tangvoll	
Utforming:	G0603 – Flerårig gras/urte-tangvoll	
Supplerende naturtype (%)		
Utforming:		
Verdi:	C	
Undersøkt dato:	4. september 2012	

Innledning

Geir Arnesen og Gunn-Anne Sommersel, begge fra Ecofact, undersøkte og avgrenset området den 4. september 2012, i forbindelse med kartlegging av naturtyper i Porsanger kommune.

Beliggenhet, avgrensing og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på østsida av Porsangerfjorden, i den åpne bukta på nordsida av Hornneset, omtrent 4 km nord for tettstedet Brenna. Dette er en middels stabil tangvoll på godt drenert substrat i form av grov sand og grus/stein. Lokaliteten er nokså eksponert. Avgrensningen følger strandrugbeltet. Videre innover land grenser lokaliteten mot hei.

Figur 3. Flerårig gras/urte-tangvoll (G0603) ved Hornneset, på østsida av Porsangerfjorden i Porsanger kommune. Foto: Geir Arnesen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er tangvoll (G06) med utforming flerårig gras/urte-tangvoll (G0603).

Artsmangfold

Lokaliteten domineres av strandrug (*Leymus arenarius*). Det er også en del rødsvingel (*Festuca rubra*) og saftstjerneblom (*Stellaria crassifolia*), mens strandarve (*Honckenya peploides*) opptre kun flekkvis.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten ser ikke ut til å være påvirket unntatt sporadisk beite.

Fremmede arter

Vi registrerte ikke fremmede arter.

Del av helhetlig landskap

Tangvollen inngår som en del av et helhetlig kystlandskap med stein- og grus-strender, strandberg og åpne heier.

Skjøtsel og hensyn

Ingen spesiell skjøtsel er nødvendig.

Verdivurdering

Tangvoll-avsetningen er nokså beskjeden, og utformingen av naturtypen vanlig. Lokaliteten er likevel av lokal verdi (C) siden tangvollavsetninger ikke er så vanlig i Porsanger på tross av den lange kystlinja.

7.2 Lokaltet 2. Ytre Kjerringvik/Gálgoluokta/Kalkulahti strand

Naturtype (%):	G06 – Tangvoll	
Utforming:	G0603 – Flerårig gras/urte-tangvoll	
Supplerende naturtype (%)		
Utforming:		
Verdi:	C	
Undersøkt dato:	4. september 2012	

Innledning

Geir Arnesen og Gunn-Anne Sommersel, begge fra Ecofact, undersøkte og avgrenset området den 4. september 2012 i forbindelse med kartlegging av naturtyper i Porsanger kommune.

Beliggenhet, avgrensing og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på østsida av Porsangerfjorden, omtrent 12 km langs veien nordover fra krysset i Børselv. Dette er en middels stabil tangvoll som går langs mesteparten av fjæra i Ytre Kjerringvik. Substratet består av grov sand, grus og stein, og er godt drenert. Avgrensningen innbefatter hele tangvollen. Innover land grenser lokaliteten mot gammel slåttemark.

Figur 4. I overgangen mellom enga og fjæra er en flerårig gras/urte-tangvoll (G0603) i Ytre Kjerringvik, på østsida av Porsangerfjorden i Porsanger kommune. Foto: Geir Arnesen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er tangvoll (G06) med utforming flerårig gras/urte-tangvoll (G0603).

Artsmangfold

Lokaliteten domineres av strandrug (*Leymus arenarius*). Det er også en god del rødsvingel (*Festuca rubra*), strandarve (*Honckenya peploides*), gåsemure (*Potentilla anserina*), saftstjerneblom (*Stellaria crassifolia*), strandbalderbrå (*Tripleurospermum maritimum*), vendelrot (*Valeriana sambucifolia*), fuglevikke (*Vicia cracca*). Strandkvann (*Angelica archangelica* ssp. *litoralis*) ble også funnet.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten ser ikke ut til å være påvirket.

Fremmede arter

Vi registrerte ikke fremmede arter.

Del av helhetlig landskap

Tangvollen inngår som en del av et helhetlig kystlandskap med stein- og grus-strender, strandberg og åpne heier.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål)

Ingen spesiell skjøtsel er nødvendig.

Verdivurdering

Tangvoll-avsetningen er nokså beskjeden, og utformingen av naturtypen vanlig. Lokaliteten er likevel av lokal verdi (C) siden tangvollavsetninger ikke er så vanlig i Porsanger på tross av den lange kystlinja.

7.3 Lokalitet 3. Hovedenga i Ytre Kjerringvik/Gálgoluokta/Kalkulahti

Naturtype (%):	D01 – Slåttemark (EN)	
Utforming:	D0113 – Frisk næringsrik "natureng" (VU) D0108 – Frisk/tørr, middels baserik eng i høyereliggende strøk og nordpå (VU)	
Supplerende naturtype (%)		
Utforming:		
Verdi:	B	
Undersøkt dato:	4. september 2012	

Innledning

Geir Arnesen og Gunn-Anne Sommersel, begge fra Ecofact, undersøkte og avgrenset området den 4. september 2012 i forbindelse med kartlegging av naturtyper i Porsanger kommune.

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på østsida av Porsangerfjorden, omtrent 12 km langs veien nordover fra krysset i Børselv. Enga er avgrensa av fjæra i vest, kratt langs veien i sørenden og ellers områder med større grad av gjengroing enn hoveddelen av enga. Sørlige deler av enga er inkludert i avgrensningen selv om det i tillegg til engartene er en del lyng i feltsjiktet. Substratet ser ut til å ha noe kalk, sannsynligvis skjellsand. Solforholdene er gode, men bukta er nokså eksponert ut mot den store Porsangerfjorden.

Figur 5. Gammel slåtteemark i Ytre Kjerringvik, nordvest for Børselv i Porsanger kommune. Foto: Geir Arnesen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er gammel slåtteemark (D01) med utformingene frisk, næringsrik ”natureng” (D0112) og frisk/tørr, middels baserik eng i høyereliggende strøk og nordpå (D0108). Begge utformingene regnes som noe truede vegetasjonstyper (VU). Slåtteeng er i kategorien sterkt truet (EN) på rødlista for naturtyper 2011.

Artsmangfold

Dominerende gras er sølvbunke (*Deschampsia cespitosa*), noe som viser at gjengroing av området er godt i gang. Mengden mjødukt (*Filipendula ulmaria*) og stornesle (*Urtica dioica*) i enkelte områder drar i samme retning. Ut over dette er likevel mange av de opprinnelige engartene til stede i rikelige mengder. Noen næringskrevende som skogstorkenebb (*Geranium sylvaticum*), ballblom (*Trollius europaeus*) og storveronika (*Veronica longifolia*). Mens andre fins på det meste av gammel kulturmark i Finnmark. Dette gjelder ryllik (*Alchemilla millefolium*), blåklokke (*Campanula rotundifolia*), rødsvingel (*Festuca rubra*), engsoleie (*Ranunculus repens*), småengkall (*Rhinanthus minor*), engsyre (*Rumex acetosa*) og fjelltistel (*Saussurea alpina*). I den sørlige delen av enga er det tørrere og skinnere. Her er det også en del lyng, iblandet småvokste og til dels kalkkrevende planter som vanlig marinøkkel (*Botrychium lunaria*), reinrose (*Dryas octopetala*), dvergjamne (*Selaginella selaginoides*) og fjellfrøstjerne (*Thalictrum alpinum*).

Bruk, tilstand og påvirkning

Enga ligger nå brakk. På tross av en god del gjengroingsindikatorer, så har lokaliteten beholdt mange av de opprinnelige engartene. Med arbeidsinnsats bør det være mulig å restaurere lokaliteten. Det ble ikke funnet fremmede arter i området.

Fremmede arter

Vi registrerte ikke fremmede arter.

Del av helhetlig landskap

Enga er den eneste gjenværende verdifulle delen av et tidligere helhetlig kulturlandskap som nå ikke lenger er i drift.

Skjøtsel og hensyn

Når gjengroingsforløpet har nådd dagens nivå, så kan det gå raskt videre til en tilstand som er langt vanskeligere å bringe tilbake til opprinnelig status. Skjøtsel bør derfor settes i gang snarest mulig. Området bør slås med lett utstyr og seint på sommeren. Slåttematerialet bør bakketørke/hesjes på lokaliteten, for deretter å fjernes ut av området. Legges slåttematerialet i utkanten av enga, se til at det ikke blir avrenning inn i området.

Verdivurdering

Lokaliteten får en svak B-verdi på tross av gjengroingsstatus siden det er snakk om en lite gjødsla slåttemark (EN), med to vegetasjonstyper som begge regnes som noe truet (VU), og er uten skjemmende inngrep. Restaurering og tilnærmet tradisjonell skjøtsel bør settes i gang snarest dersom lokaliteten skal beholde sin verdi.

7.4 Lokalitet 4. Båtneset

Naturtype (%):	D01 – Slåttemark (EN)
Utforming:	D0113 – Frisk næringsrik "natureng" (VU) D0108 – Frisk/tørr, middels baserik eng i høyereliggende strøk og nordpå (VU)
Supplerende naturtype (%)	
Utforming:	
Verdi:	A
Undersøkt dato:	20. juli 2012

Innledning

Gunn-Anne Sommersel fra Ecofact, Ingrid Golten fra Porsanger kommune og Iulie Aslaksen undersøkte og avgrenset området den 20. juli 2012 i forbindelse med kartlegging av naturtyper i Porsanger kommune. Et større område som også innbefatter denne lokaliteten ble avgrenset av Lennart Nilsen i 1992 i forbindelse med de nasjonale kulturlandskapsundersøkelsene på 1990-tallet. Lokaliteten er også innenfor avgrensningen til lokalitet 1026, kalkrike områder i fjellet, i Gaarder, Flynn, Golten og Midteng (2011).

Beliggenhet, avgrensing og naturgrunnlag

Lokaliteten er innerst på Båtneset, omtrent 7,5 km langs veien, nordvest for tettstedet Børselv. Enga er avgrenset av skråningen mot veien i nordøst, og ellers av knauser og vierbusker som skjærer noe for vær og vind. Jordsmonnet er grunt og stedvis tørkeutsatt. Solforholdene er gode. Berggrunnen er baserik.

Figur 6. Den østlige delen av gammel verdifull slåttemark på Båtneset, nordvest for Børselv i Porsanger kommune. Fjellet i bakgrunnen er Juovvavárri/Juovanvaara. Foto: Gunn-Anne Sommersel.

Figur 7. Den vestlige delen av gammel verdifull slåttemark på Båtneset, nordvest for Børselv i Porsanger kommune. Her avgrenset av vierbusker i fuktigere områder og knauser som stikker opp i dagen med lyng og mosedekke. Foto: Gunn-Anne Sommersel.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er gammel slåttemark (D01) med mosaikk av utformingene/vegetasjonstypene frisk/tørr, middels baserik eng i høyereliggende strøk og nordpå (D0108/G08) og frisk, næringsrik ”natureng” (D0112/G12). Begge vegetasjonstypene regnes som noe truet (VU). Slåtteeeng er i kategorien sterkt truet (EN) på rødlista for naturtyper 2011.

Artsmangfold

Området er relativt artsrikt med 55 arter registrert i 2012. De viktigste grasartene er engkvein (*Agrostis capillaris*), engreverumpe (*Alopecurus pratensis*), skogørkvein (*Calamagrostis phragmitoides*), småørkvein (*Calamagrostis neglecta*), sølvbunke (*Deschampsia cespitosa*), rødsvingel (*Festuca rubra*) og seterrapp (*Poa pratensis* ssp. *alpigena*). Enga er urterik med framtrede arter som ballblom (*Trollius europaeus*), grasløk (*Allium schoenophrasum*), harerug (*Bistorta vivipara*), karve (*Carum carvi*), enghumleblom (*Geum rivale*), jåblom (*Parnassia palustris*), engsoleie (*Ranunculus acris*), småengkall (*Rhinanthus minor*), storveronika (*Veronica longifolia*) og fuglevikke (*Vicia cracca*). Forekomstene av hundekjeks (*Anthriscus sylvestris*), russekjeks (*Conioselinum tataricum*), mjøduert (*Filipendula ulmaria*) og nesle (*Urtica dioica*) antyder begynnende gjengroing. I tillegg er det noen områder med skrinnere jord hvor man finner småvokste urter som kattedot (*Antennaria dioica*), marinøkkel (*Botrychium lunaria*), reinrose (*Dryas octopetala*), fjelløyentrøst (*Euphrasia wettsteinii*), bleiksøte (*Gentiana aurea*) og fjellfrøstjerne (*Thalictrum alpinum*).

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten ser ut til å ha vært holdt delvis i hevd fram til i dag. Imidlertid er ikke slått materialet fjernet etter slått, noe som fører til gjødsling og økt gjengroing. Det ser også ut til at det brukes traktor til slått. Slike tunge maskiner bidrar til å ødelegge jordsmonnet ved å stampe jorda sammen, og svekker dermed jordstrukturen.

Fremmede arter

Det ble ikke funnet fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er en slåttemark knyttet til kulturlandskapet i dalen like sørøst for avgrensningen.

Skjøtsel og hensyn

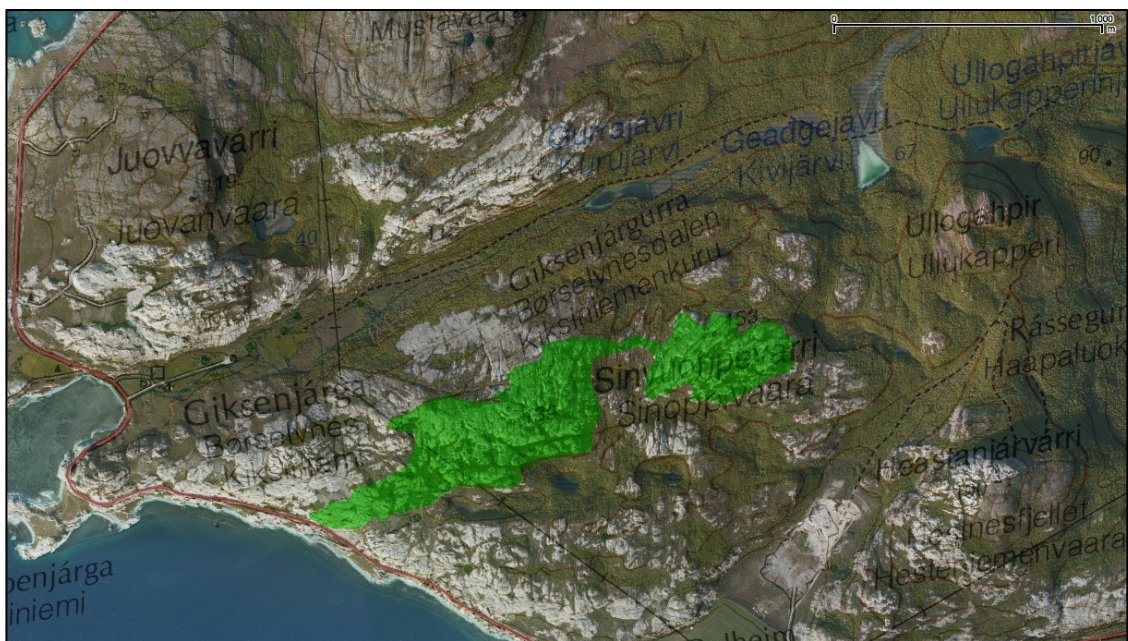
For å bevare lokaliteten som en verdifull slåttemark bør skjøtelsen av området justeres nærmere tradisjonell hevd. Området bør slås med lett utstyr, seint på sommeren. Slått materialet bør bakketørke/hesjes på lokaliteten, for deretter å fjernes ut av området. Legges slått materialet i utkanten av enga, se til at det ikke blir avrenning inn i området.

Verdivurdering

Lokaliteten får en klar A-verdi siden det er en lite gjødsel, artsrik slåttemark (EN) med to vegetasjonstyper som begge regnes som noe truet (NT), uten skjemmende inngrep og langvarig og fortsatt delvis pågående hevd, selv om hevden kunne ha vært bedre.

7.5 Lokalitet 5. Sinvuophevárri/Sinoppivaara

Naturtype (%):	C01 – Kalkrike områder i fjellet
Utforming:	C0104 – Bergknaus og rasmark
Supplerende naturtype (%)	
Utforming:	
Verdi:	B
Undersøkt dato:	20. august 2012

Innledning

Gunn-Anne Sommersel fra Ecofact undersøkte og avgrenset området den 20. august 2012 i forbindelse med kartlegging av naturtyper i Porsanger kommune. Lokaliteten er også beskrevet i Strann, Bjerke, Frivoll og Johnsen (2006) med grunnlag i feltarbeid beskrevet i en rapport av Høiland (1986).

Beliggenhet, avgrensing og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger i fjellområdet mellom Børselvnes og Hestnes, knappe 6 km langs veien nordvest for tettstedet Børselv. Avgrensningen følger de tydeligste dolomittknausene i området, og er justert noe i forhold til den tidligere avgrensningen. Berggrunnen er baserik.

Figur 8. Kalkrike områder i fjellet med utforming bergknaus og rasmark avgrenset på Sinvuophevárri, her sett fra sjøsiden. Lokaliteten ligger nordvest for Børselv i Porsanger kommune. Foto: Gunn-Anne Sommersel.

Figur 9. Kalkrike områder i fjellet som blir beitet av rein, avgrenset på Sinvuophevárri nordvest for Børselv i Porsanger kommune. Foto: Gunn-Anne Sommersel.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er kalkrike områder i fjellet (C01) med utformingen bergknaus og rasmark (C0104).

Artsmangfold

Vegetasjonen på knausene og i skredmarka er flekkvis og åpen. Vanlige arter er

kattefot (*Antennaria dioica*), svarttopp (*Bartsia alpina*), marinøkkel (*Botrychium lunaria*), røsslyng (*Calluna vulgaris*), blåkløkke (*Campanula rotundifolia*), hårstarr (*Carex capillaris*), bergstarr (*Carex rupestris*), reinrose (*Dryas octopetala*), krekling (*Empetrum nigrum*), rødflangre (*Epipactis atrorubens*), lappøyentrøst (*Euphrasia salisburgensis*), fjelløyentrøst (*Euphrasia wettsteinii*), sauesvingel (*Festuca ovina*), bleik søte (*Gentianella aurea*), einer (*Juniperus communis*), fjellkvitkurle (*Pseudorchis straminea*), rynkevier (*Salix reticulata*), fjellsmelle (*Silene acaulis*) og fjellfrøstjerne (*Thalictrum alpinum*). I senkningene er det lave bjørkekratt (*Betula pubescens*) med lyngvegetasjon og enkelte urter. Den rødlistede krypsivaks (*Trichophorum pumilum* - *VU*) er funnet tidligere på lokaliteten, og er lett å overse, så det kan ikke utelukkes at den fortsatt fins her.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er påvirket først og fremst av beite, trolig mest rein.

Fremmede arter

Vi registrerte ingen fremmede arter

Del av helhetlig landskap

Det går et bredt belte med dolomittmarmor fra Vieksa i nordøst, via Børselvområdet og over Porsangfjorden med flere øyer, hvorav Reinøya/Vasis er den største. På vestsiden av fjorden er Sandvikhalvøya, Goarahat og Ikkaldas en del av det samme beltet. Denne berggrunnen gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Den avgrensede lokaliteten utgjør en del av dette større området.

Skjøtsel og hensyn

Lokaliteten bevares best om den får ligge urørt, eventuelt med noe beite som bidrar til å holde vegetasjonen åpen.

Verdivurdering

Dette er en relativt stor lokalitet med flere kravfulle arter som inngår i det spesielle dolomittområdet i Porsanger. Det ble ikke funnet arter fra rødlista i 2012, men tidligere funn gjør at man ikke kan utelukke slik forekomst. Lokaliteten får derfor verdien B (viktig).

7.6 Lokalitet 6. Dalheim

Naturtype (%):	D01 – Slåttemark (EN)	
Utforming:	D0109 – Frisk/tørr, middels baserik eng i nordlige, kontinentale strøk, silkenellikeng (CR).	
Supplerende naturtype (%)		
Utforming:		
Verdi:	B	
Undersøkt dato:	20. juli 2012	

Innledning

Gunn-Anne Sommersel fra Ecofact, Ingrid Golten fra Porsanger kommune og Iulie Aslaksen undersøkte og avgrenset området den 20. juli 2012 i forbindelse med kartlegging av naturtyper i Porsanger kommune. Lennart Nilsen gjorde undersøkelser her i 1992, og Torbjørn Alm, Gunn-Anne Sommersel og Siri Øiesvold i 1993, begge besøkene i forbindelse med de nasjonale kulturlandskapsundersøkelsene på 1990-tallet.

Beliggenhet, avgrensing og naturgrunnlag

Lokaliteten er like innenfor Hestneset, omtrent 4,4 km langs veien vestover fra tettstedet Børselv. Enga tilhører et kvensk småbruk som ble etablert omtrent ved 1800, og er avgrenset av innkjørselen i nordvest og gjerder forøvrig. Jordsmonnet er relativt skrint, berggrunnen er baserik. Solforholdene er gode.

Figur 10. Gammel verdifull slåttemark på småbruket Dalheim, omtrent 4,4 km fra tettstedet Børselv i Porsanger kommune. Foto: Gunn-Anne Sommersel.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er gammel slåttemark (D01) med utformingen frisk/tørr, middels baserik eng i nordlige, kontinentale strøk (D0109). Vegetasjonstypen er silkenellik-eng (G09b), noe som regnes som en akutt truet naturtype (CR). Riktignok virker deler av vegetasjonen mer triviell, men det er vanskelig å skille ut klare områder i og med at karakterartene for silkenellik-enga fins spredt rundt om kring, og det er sannsynlig at med riktig hevd kan vegetasjonstypen komme klarere fram.

Artsmangfold

Området er nokså artsrikt med 30 registrerte arter i 2012 på et relativt lite areal. Av gras kan nevnes noe sølvbunke (*Deschampsia cespitosa*), men ikke dominerende. Ellers arter som engkvein (*Agrostis capillaris*), vivipar fjellrapp (*Poa alpina* var *vivipara*), seterrapp (*Poa pratensis* ssp. *alpigena*) og smårapp (*Poa pratensis* ssp. *irrigata*). Enga er for det meste urterik. I tillegg til silkenellik (*Dianthus superbus*) og storveronika (*Veronica longifolia*) som begge er særpreget for gammel kulturmark i den østlige delen av Finnmark, så ble det registrert mye ryllik (*Achillea millefolium*), harerug (*Bistorta vivipara*), småengkall (*Rhinanthus minor*), engsoleie (*Ranunculus acris*) og engsyre (*Rumex acetosa*). Mer spredt fins også grasløk (*Allium schoenophrasum*), skogstorkenebb (*Geranium sylvaticum*) og fuglevikke (*Vicia cracca*). Marinøkkel (*Botrychium lunaria*) ble også funnet.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten ser ut til å ha vært holdt delvis i hevd fram til i dag. Imidlertid er det merker som minner om kjørespor i ytterkant av enga, noe som bidrar til ytterligere pakking av et fra naturens side kompakt jordsmonn, noe som er uheldig for planteveksten. Det har vært brukt liten traktor siden 1960.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er en del av et helhetlig kulturlandskap knyttet til gården Dalheim som fortsatt er i drift med moderne drevne slåttemarker og beiteeng på gjødslet innmark.

Skjøtsel og hensyn

For å bevare lokaliteten som en verdifull slåttemark bør skjøtselen av området justeres nærmere tradisjonell hevd. Området bør slås med lett utstyr, seint på sommeren. Slåttematerialet bør bakketørke/hesjes på lokaliteten, for deretter å fjernes ut av området. Legges slåttematerialet i utkanten av enga, se til at det ikke blir avrenning inn i området. Bruk av bil/traktor eller annet tungt utstyr bør helst ikke forekomme.

Verdivurdering

Lokaliteten er en del av et helhetlig kulturlandskap som riktignok ellers drives med moderne metoder. Artsinventaret indikerer imidlertid at selve den avgrensede lokaliteten i stor grad har beholdt preget som slåttemark. Dette sammen med at vegetasjonstypen regnes som akutt truet (CR) gjør at man på tross av at lokaliteten er liten, og at den er noe påvirket av maskinelt bruk, så settes verdien til B (viktig). Imidlertid påpekes det at tradisjonell bruk av enga bør innføres for at verdien skal beholdes over tid.

7.7 Lokaltet 7. Ved Hestnes/Hestanjárga/Hesteniemi

Naturtype (%):	D04 – Naturbeitemark	
Utforming:	D0409 – Frisk/tørr, middels baserik eng i nordlige, kontinentale strøk, silkenellikeng(CR)	
Supplerende naturtype (%)		
Utforming:		
Verdi:	B	
Undersøkt dato:	20. juli 2012	

Innledning

Gunn-Anne Sommersel fra Ecofact, Ingrid Golten fra Porsanger kommune og Iulie Aslaksen undersøkte og avgrenset området den 20. juli 2012 i forbindelse med kartlegging av naturtyper i Porsanger kommune.

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag

Lokaliteten er i en sørvendt skråning på oversiden av veien på Hestneset, omtrent 3,7 km langs veien vestover fra tettstedet Børselv. Avgrensningen innbefatter de delene av området som ikke er for gjengrodd. Jordsmonnet er nokså grunt og fremstår som tørt, berggrunnen er baserik og solforholdene gode. Arealet er ca 0,5 daa.

Figur 11. Rester av naturbeitemark med silkenellik (*Dianthus superbus*) på Hestnes, omtrent 3,7 km fra tettstedet Børselv i Porsanger kommune. Foto: Gunn-Anne Sommersel.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er naturbeitemark (D04) med utformingen frisk/tørr, middels baserik eng i nordlige, kontinentale strøk (D0409). Vegetasjonstypen er silkenellik-eng (G09b), noe som regnes som en akutt truet naturtype (CR).

Artsmangfold

Området er nokså artsrikt med 36 registrerte arter i 2012 på et relativt lite areal. Arter som ble funnet og er karakteristisk for silkenellikeng er særlig silkenellik (*Dianthus superbus*) og bleiksoete (*Gentianella aurea*). I tillegg kommer ryllik (*Achillea millefolium*), harerug (*Bistorta vivipara*), marinøkkel (*Botrychium lunaria*), blåklokke (*Campanula rotundifolia*), mye rødsvingel (*Festuca rubra*), seterrapp (*Poa pratensis* ssp. *alpigena*), engsoleie (*Ranunculus acris*), engsyre (*Rumex acetosa*) og fuglevikke (*Vicia cracca*). Viktigste arter som indikerer gjengroing er sølvbunke (*Deschampsia cespitosa*), sibirgrasløk (*Allium schoenophrasum* ssp. *sibiricum*), kvitbladtistel (*Cirsium heterophyllum*), mjødukt (*Filipendula ulmaria*), skogstorkenebb (*Geranium sylvaticum*), enghumleblom (*Geum rivale*), ballblom (*Trollius europaeus*) og nesle (*Urtica dioica*). Typisk for beitemarker som ikke lenger holdes i hevd er også einer (*Juniperus communis*).

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten er i dårlig hevd, og bærer preg av gjengroing. Imidlertid finner en fortsatt et artsinventar som indikerer naturtypen. Det bør fortsatt være mulig å restaurere beitebakken.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er en del av et helhetlig kulturlandskap knyttet til gården på Hestneset som ser ut til å fortsatt være delvis i drift, med moderne drevne slåttmarker.

Skjøtsel og hensyn

For å bevare lokaliteten som naturbeitemark bør beite gjenopptas snarest. Kratt, annen storvokst vegetasjon og sølvbuketuer bør fjernes manuelt. Er det ikke mulig med beite, så kan man slå området.

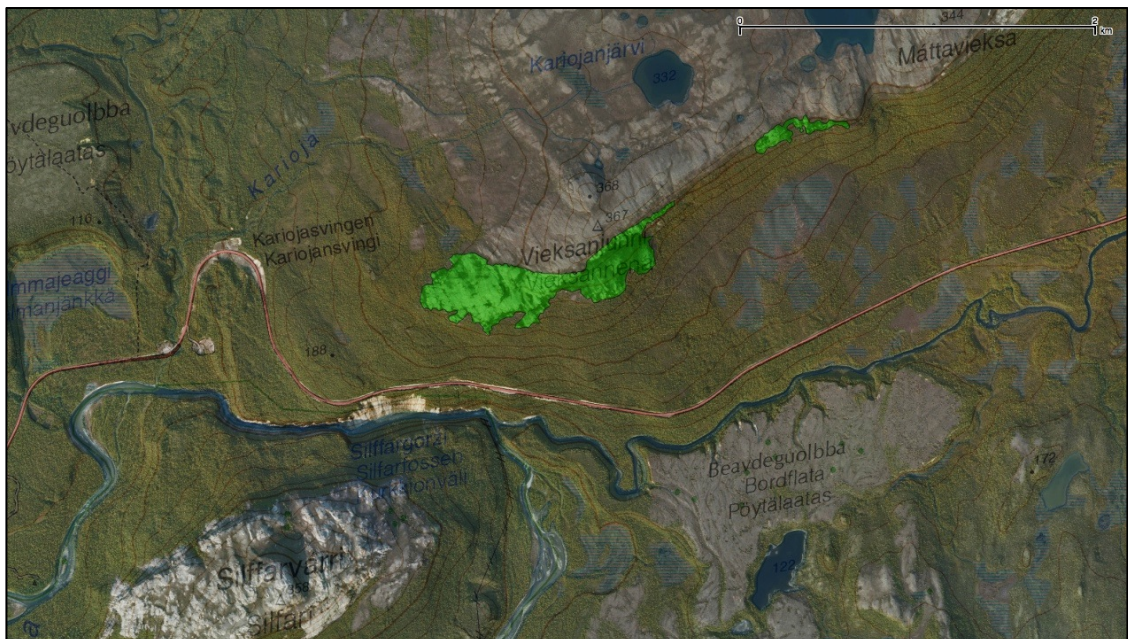
Verdivurdering

Lokaliteten er en del av et helhetlig kulturlandskap som delvis er i drift, om enn først og fremst med moderne metoder. Vegetasjonstypen regnes som akutt truet (CR), og er i ferd med å gro igjen. Det karakteristiske artsinventaret er imidlertid fortsatt mer eller mindre til stede. Derfor settes verdien til en svak B-verdi selv om lokaliteten er liten. Tradisjonell bruk av enga bør innføres snarest mulig for at verdien skal beholdes over tid.

7.8 Lokalitet 8. Vieksanjunni/Vieksannenä

Naturtype (%):	C01 – Kalkrike områder i fjellet	
Utforming:	C0101 – Rabbe C0104 – Bergknaus og rasmark	
Supplerende naturtype (%)		
Utforming:		
Verdi:	B	
Undersøkt dato:	21. august og 5. september 2012	

Innledning

Gunn-Anne Sommersel og Geir Arnesen, begge fra Ecofact, undersøkte og avgrenset området den 21. august og 5. september 2012 i forbindelse med kartlegging av naturtyper i Porsanger kommune.

Beliggenhet, avgrensing og naturgrunnlag

Vieksanjunni/Vieksannenä ligger på nordsida av fylkesveg 98, 11-12 km fra krysset i Børselv i retning Ifjord. Lokaliteten følger de godt synlige, lys grå rabbene (ca 240-340 m.o.h.) bestående av dolomitmarmor. Dolomitmarmor er baserikt substrat, og her er ikke løsmasser som dekker berggrunnen. Solforholdene er gode.

Figur 12. Kalkrike rabber, bergknauser og rasmarker (240-340 m.o.h.) på vei mot toppen av Vieksanjunni/Vieksannenä i Porsanger kommune. Nord for Fykesvei 98, 11-12 km fra krysset i Børselv i retning Ifjord. Foto: Gunn-Anne Sommersel.

Figur 13. Den rødlista arten rosekarse (*Braya linearis* - NT) på kalkrik mark (240-340 m.o.h.) på vei mot toppen av Vieksanjunni/Vieksannenä i Porsanger kommune. Foto: Geir Arnesen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er kalkrike områder i fjellet (C01) med utformingene rabbe (C0101) og bergknaus og rasmark (C0104).

Artsmangfold

Lokaliteten er artsrik. Mange av artene er knyttet til baserik(t) rasmark, berg og/eller

ur, som grønnburkne (*Asplenium viride*), rosekarse (*Braya linearis*) - NT), hårstarr (*Carex capillaris*), bergstarr (*Carex rupestris*), fjellarve (*Cerastium alpinum*), reinrose (*Dryas octopetala*), rødflangre (*Epipactis atrorubens*), lappøyentrøst (*Euphrasia salisburgensis*), taggbregne (*Polystichum lonchitis*), fjellkvitkurle (*Pseudorchis straminea*), rynkevier (*Salix reticulata*), gulsildre (*Saxifraga aizoides*), fjellfrøstjerne (*Thalictrum alpinum*) og bjønnbrodd (*Tofieldia pusilla*).

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten virker lite påvirket, bortsett fra spredt beite av rein.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Det går et bredt belte med dolomittmarmor fra Vieksa i nordøst, via Børselvområdet og over Porsangfjorden med flere øyer, hvorav Reinøya/Vasis er den største. På vestsiden av fjorden er Sandvikhalvøya, Goarahat og Ikkaldas en del av det samme beltet. Denne berggrunnen gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Den avgrensede lokaliteten utgjør en del av dette større området.

Skjøtsel og hensyn

Lokaliteten bevares best om den får ligge urørt.

Verdivurdering

Lokaliteten får verdien B (viktig), siden den dekker et relativt stort areal med svært baserikt miljø, og det ble funnet en rødlistet art (NT). Lokaliteten er i Nord-Norge hvor kalkrike områder dekker store arealer, så derfor settes ikke verdien høyere.

Figur 14. Kalkbjørkeskog med blant annet rødflangre (*Epipactis atrorubens*) i den søvendte lia under Vieksanjunni/Vieksannenä, ca 11 km fra tettstedet Børselv i Porsanger kommune. Foto: Gunn-Anne Sommersel.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er kalkskog (F03) med utformingen kalkbjørkeskog (F0303). Kalkkrevende arter opptrer flekkvis inn i mellom lyngdominert vegetasjon i feltsjiktet i bjørkeskogen i hele det avgrensa området. Flekkene med kalk er konsentrert til synlige rasmarkurer og små berg som inn i mellom stikker opp. Kalkskog regnes som en noe truet (VU) vegetasjonstype.

Artsmangfold

Vanlige arter på kalkflekkene er grønnburkne (*Asplenium viride*), svarttopp (*Bartsia alpina*), reinrose (*Dryas octopetala*), rødflangre (*Epipactis atrorubens*), dvergsnelle (*Equisetum scirpoides*), lappøyentrøst (*Euphrasia salisburgensis*), skogstorkenebb (*Geranium sylvaticum*), hengeaks (*Melica nutans*), taggbregne (*Polystichum lonchitis*), rynkevier (*Salix reticulata*), fjelltistel (*Saussurea alpina*), gulsildre (*Saxifraga aizoides*), fjellfrøstjerne (*Thalictrum alpinum*) og ballblom (*Trollius europaeus*). I tillegg kommer krekling (*Empetrum nigrum* s.l.), blåbær (*Vaccinium myrtillus*) og tyttebær (*Vaccinium vitis-idaea*) som opptrer jevnt over hele skogen.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten virker lite påvirket. Det er et sperregjerde for rein nede ved veien, men det ble ikke funnet spor etter dette i lia, slik at beitet nok er svært ekstensivt.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Det går et bredt belte med dolomittmarmor fra Vieksa i nordøst, via Børselvområdet og over Porsangfjorden med flere øyer, hvorav Reinøya/Vasis er den største. På vestsiden av fjorden er Sandvikhalvøya, Goarahat og Ikkaldas en del av det samme beltet. Denne berggrunnen gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Den avgrensede lokaliteten utgjør en del av dette større området.

Skjøtsel og hensyn

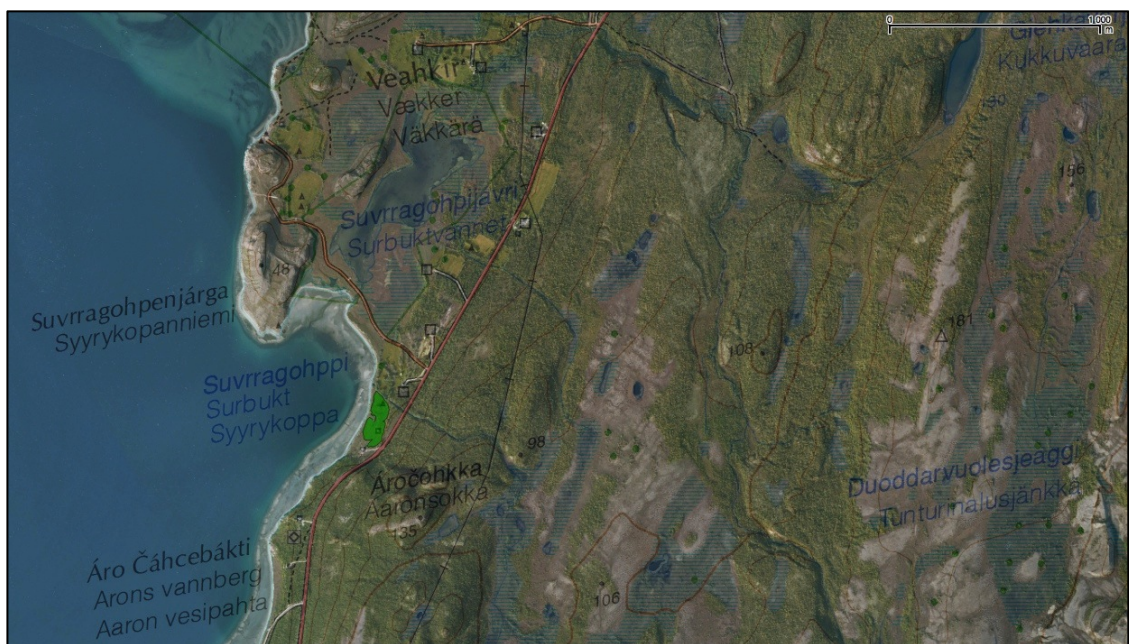
Lokaliteten bevares sannsynligvis best om den får ligge noenlunde urørt. Dagens beitetrykk vil ikke ha noe negativ innvirkning på vegetasjonen, eventuelt kan det heller bidra i positiv retning ved å hjelpe til å holde skogen noe mer åpen.

Verdivurdering

Kalkbjørkeskog er en noe truet vegetasjonstype (VU). Kalkskogene i Porsanger er blant de nordligste i landet. Imidlertid er det kun flekkvis at vegetasjonen framstår som kalkkrevende, slik at man knapt kan kalle den velutviklet. Verdien settes derfor til B (viktig).

7.10 Lokalitet 10. Surbuk/Suvragohppi/Syyrykoppa sør for Børselv

Naturtype (%):	D01 – Slåttemark (EN)	
Utforming:	D0113 – Frisk næringsrik "natureng" (D0113) (VU)	
Supplerende naturtype (%)		
Utforming:		
Verdi:	B	
Undersøkt dato:	20. juli 2012	

Innledning

Gunn-Anne Sommersel fra Ecofact, Ingrid Golten fra Porsanger kommune og Iulie Aslaksen undersøkte og avgrenset området den 20. juli 2012 i forbindelse med kartlegging av naturtyper i Porsanger kommune.

Beliggenhet, avgrensing og naturgrunnlag

Surbukt ligger ca 4,8 km sørover langs veien fra krysset i Børselv i retning Lakselv. Den ligger på nedsiden av veien, ned mot den nokså store Surbukta. Avgrensningen innbefatter kun de delene av kulturmarkene som ikke var for gjengrodd. Jordsmonnet ser ut til å være næringsrikt. Berggrunnen er noe baserik. Solforholdene er gode. Markene har vært slått og hesjet regelmessig fram til 2007. Det er pløyd opp over det meste. I 2010 ble det brukt traktor, og beitepusser i 2011.

Figur 15. Oversiktsbilde av gården i Surbuk i Porsanger kommune, tatt i 2003 eller 2004. Markene ble slått regelmessig fram til 2007. Gården ligger omtrent 4,8 km sørover langs veien fra krysset i Børselv i retning Lakselv. Foto: Ingrid Golten.

Figur 16. Gammel slåttemark under gjengroing i 2012 på gården Surbuk i Porsanger kommune, ca 4,8 km sørover fra krysset i Børselv i retning Lakselv, Porsanger kommune. Foto: Ingrid Golten.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er gammel slåttemark (D01) med utformingen frisk næringsrik ”natureng” (D0113), som regnes som en noe truet vegetasjonstype (VU). Enga er under begynnende gjengroing, særlig i enkelte deler. Forsumping ser ut til å være et problem noen steder, og øker gjengroingstakten der dette forekommer. Et mindre område er tilsådd med engrapp.

Artsmangfold

Det ble registrert 22 typiske engarter under befaring i 2012. Av disse er følgende karakteristiske arter i vegetasjonstypen: Ulike marikåper (*Alchemilla* spp), grasløk (*Allium schoenophrasum*), hundekjeks (*Anthriscus sylvestris*), mjødukt (*Filipendula ulmaria*), skogstorkenebb (*Geranium sylvaticum*), enghumleblom (*Geum rivale*), seterrapp (*Poa pratensis* ssp. *alpigena*), engsoleie (*Ranunculus acris*), engsyre (*Rumex acetosa*), fjelltistel (*Saussurea alpina*), rød jonsokblom (*Silene dioica*), ballblom (*Trollius europaeus*) og vendelrot (*Valeriana sambucifolia*). Noen av de andre artene i enga inngår i de fleste slåttemarker: Ryllik (*Achillea millefolium*), harerug (*Bistorta vivipara*), vanlig arve (*Cerastium fontanum*), sølvbunke (*Deschampsia cespitosa*), rødsvingel (*Festuca rubra*), småengkall (*Rhinanthus minor*), gullris (*Solidago virgaurea*) og fuglevikke (*Vicia cracca*). I tillegg er storveronika (*Veronica longifolia*) karakteristisk i kulturmark i regionen. Ingen av artene er rødlistede.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten har vært holdt delvis i hevd fram til 2007. Gjengroingen har gått nokså fort, som det gjerne gjør med god næringstilgang og mye fuktighet i substratet. Det er et problem at slåttematerialet ikke har blitt fraktet ut av området, men lagt i hauger nederst i enga. Disse delene er imidlertid stort sett ikke med i avgrensningen.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Det er ikke registrert andre verdifulle lokaliteter som naturlig inngår i et helhetlig landskap sammen med det avgrensede området.

Skjøtsel og hensyn

For å bevare lokaliteten som en verdifull slåttemark bør skjøtselen av området justeres nærmere tradisjonell hevd. Området bør slås med lett utstyr, seint på sommeren. Slåttematerialet bør bakketørke/hesjes på lokaliteten, for deretter å fjernes ut av området. Legges slåttematerialet i utkanten av enga, se til at det ikke blir avrenning inn i området. Bruk av bil/traktor eller annet tungt utstyr bør helst ikke forekomme. Deler av lokaliteten bør sannsynligvis dreneres noe.

Verdivurdering

Lokaliteten har vært i drift inntil ganske nylig. Vegetasjonstypen på lokaliteten regnes noe truet (VU). Det ble ikke funnet noen rødlistearter, men antall engarter er nokså høyt med 22 arter. Verdien settes på dette grunnlaget til en svak B-verdi. Likevel må det påpekes at tiltak med drenering og gjenopptakelse av tradisjonell bruk bør innføres for at enga ikke skal miste verdi.

7.11 Lokalitet 11. Skjåholmen/Skadjasullot/Kajasaaret og Guommarsuolu/Kommarsaari med holmer

Naturtype (%):	B01 – Sørvendt berg og rasmark	
Utforming:	B0101 – Kalkrik og/eller sørvendt bergvegg B0102 – Bergknaus og -flate	
Supplerende naturtype (%):	G09 Rike strandberg	
Utforming:	G0902 Vestlige og nordlige G0903 Fuglepåvirkede strandberg	
Verdi:	B	
Undersøkt dato:	9. august 2012	

Innledning

Geir Arnesen og Gunn-Anne Sommersel fra Ecofact, undersøkte og avgrenset området den 9. august 2012, i forbindelse med kartlegging av naturtyper i Porsanger kommune.

Beliggenhet, avgrensing og naturgrunnlag

Lokaliteten er fordelt på fem mindre øyer som ligger rett nord for Reinøya i Porsangerfjorden. Det er relativt små og langsmale øyer som er betydelig påvirket av gjødsling fra sjøfugl og sjøsprøyt. Lokalitetene er avgrenset av overgang til fjæresonesystemer.

Figur 17. Kalkrike bergvegger, -flater og -knauser på øya Guammersuolu i Porsanger kommune. Hele øya er også gjødslet av sjøfugl og har næringsrike habitater. Innfelt strandbalderbrå i næringsrikt miljø. Foto: Geir Arnesen

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er sørvendt berg og rasmark (B01) med utformingene kalkrik og/eller sørvendt bergvegg (B0101) og bergknaus og –flate (B0102). Det er også overgang til rike strandberg, vestlig og nordlig (G0902) og fuglepåvirkede strandberg (G0903).

Artsmangfold

Det er noen basekrevende arter slik som reinrose (*Dryas octopetala*), fjellfrøstjerne (*Thalictrum alpinum*), store mengder silkenellik (*Dianthus superbus*), fjellkvitkurle (*Pseudorcis straminea*), og grønnkurle (*Coeloglossum viride*). Nitrogenkrevende arter er et annet element, og høystauder slik som engsyre (*Rumex acetosa*), rød jonsokblom (*Silene dioica*), enghumleblom (*Geum rivale*), hundekjeks (*Anthriscus sylvestris*), fjelltistel (*Saussurea alpina*), ballblom (*Trollius europaeus*) og strandbalderbrå (*Tripleurospermum maritimum*) finnes på de mest næringsrike arealene. Ellers er det vanlige arter i kystheier som harerug (*Bistorta vivipara*), krekling (*Empetrum nigrum*), gullris (*Solidago virgaurea*), småengkall (*Rhinathus minor*), blåklokke (*Campanula rotundifolia*), jåblom (*Parnassia palustris*), rypebær (*Arctous alpinus*), rødsvingel (*Festuca rubra*) og bleik søte (*Gentianella aurea*). I skyggefulle skrenter ble det observert det skjørlok (*Cystopteris fragilis*). Den store bladlaven fjellnever (*Lobaria linita*) er også ganske vanlig på rabber i kreklingmiljøene.

Bruk, tilstand og påvirkning

Området virker lite påvirket. Trolig har det blitt noe brukt til beiting av sau i eldre tid.

Fremmede arter

Vi fant ingen fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Det går et bredt belte med dolomittmarmor fra Vieksa ved Børselvfjellet i nordøst, via Børselvområdet og over Porsangfjorden med flere øyer, hvorav Reinøya/Vasis er den største. På vestsiden av fjorden er Sandvikhalvøya, Goarahat og Ikkaldas en del av det samme beltet. Denne berggrunnen gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Den avgrensede lokaliteten utgjør en mindre del av dette større området

Skjøtsel og hensyn

Ingen spesiell skjøtsel er nødvendig. Det beste er at området forblir uberørt.

Verdivurdering

Disse små dolomittøyene er særpregede med klipper av dolomitt kombinert med fuglegjødsling. Det er innslag av fjellarter og på tross av at det ikke er noen rødlistede arter av planter påvist vil vi argumentere for at lokaliteten bør få verdi B fordi den innehar stor variasjon med mange verdifulle kalkrike utforminger i henhold til DN håndbok 13.

7.12 Lokalitet 12. Dáktegilvva/ Tahtikilva

Naturtype (%):	B01 – Sørvendt berg og rasmark	
Utforming:	B0101 – Kalkrik og/eller sørvendt bergvegg B0102 – Bergknaus og -flate	
Supplerende naturtype (%):	G09 Rike strandberg	
Utforming:	G0902 Vestlige og nordlige G0903 Fuglepåvirkede strandberg	
Verdi:	B	
Undersøkt dato:	9. august 2012	

Innledning

Geir Arnesen og Gunn-Anne Sommersel fra Ecofact, undersøkte og avgrenset området den 9. august 2012, i forbindelse med kartlegging av naturtyper i Porsanger kommune.

Beliggenhet, avgrensing og naturgrunnlag

Lokaliteten dekker det aller meste av den middels store øya Dáktegilvva som ligger rett nordøst for Reinøya i Porsangen. Det er avgrensning til fjæresonesystemer i alle retninger. Berggrunnen er dolomitt og det er en rekke baserike miljøer. Det er i tillegg en del sjøfugl som hekker på øya, og dette gir gjødsling i enkelte områder.

Figur 18. De østre delene av øya Dåktegilvva/ Tahtikilva med kalkrike heier og knauser på dolomittgrunn. Foto: Geir Arnesen

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Den vanligste naturtypen er sørvendt berg og rasmark (B01) med utformingene kalkrik og/eller sørvendt bergvegg (B0101) og bergknaus og -flate (B0102). I tillegg finnes rike strandberg med utformingen vestlige og nordlige strandberg og fuglepåvirkede strandberg.

Artsmangfold

Denne øya har store arealer med veldrenerte dolomittgrushabitater. Her finnes blant annet krypsivaks (*Trichophorum pumilum* - VU). Det er også stor sannsynlighet for at blodvrangmose (*Bryum wrightii* - NT) vokser her selv om denne ikke ble påvist. Av andre basekrevende arter kan nevnes fjellkurle (*Chamorchis alpina*), reinrose (*Dryas octopetala*), fjellfrøstjerne (*Thalictrum alpinum*) og fjellkvitkurle (*Pseudorchis straminea*). Ellers er øya dekket av et teppe av krekling (*Empetrum nigrum*), og rypebær (*Arctous alpinus*) finnes på kollene. I de fuglegjødslende områdene finnes høystauder som rød jonsokblom (*Silene dioica*), fjelltistel (*Saussurea alpina*) og noe hundekjeks (*Anthriscus sylvestris*).

Bruk, tilstand og påvirkning

Området virker lite påvirket, men har trolig blitt brukt som sauebeite i gammel tid.

Fremmede arter

Vi fant ingen fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Det går et bredt belte med dolomittmarmor fra Vieksa ved Børselv fjellet i nordøst, via Børselvområdet og over Porsangfjorden med flere øyer, hvorav Reinøya/Vasis er den

største. På vestsiden av fjorden er Sandvikhalvøya, Goarahat og Ikkaldas en del av det samme beltet. Denne berggrunnen gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Den avgrensede lokaliteten utgjør en mindre del av dette større området

Skjøtsel og hensyn

Ingen spesiell skjøtsel er nødvendig. Det beste er at området forblir uberørt.

Verdivurdering

Denne øya er mellomstor og er blant de som har størst variasjon i kalkrike habitater av dolomittøyene i Porsangen. Rasmarker, bergvegger, knauser og strandberg med og uten fuglepåvirking og sjøsprøyt. Det er observert en rødlistet art (krypsivaks - VU), og et er et klart potensiale for flere, spesielt blodvrangmose (NT). Verdien vurderes derfor til en svak A-verdi.

7.13 Lokalitet 13. Nordenden av Skogholmen/Beassesuolu/Pessaari

Naturtype (%):	F07 – Gammel lauvskog	
Utforming:	F0702 - Gammel bjørkesuksesjon	
Supplerende naturtype (%)		
Utforming:		
Verdi:	C	
Undersøkt dato:	9. august 2012	

Innledning

Gunn-Anne Sommersel fra Ecofact, undersøkte og avgrenset området den 9. august 2012, i forbindelse med kartlegging av naturtyper i Porsanger kommune.

Beliggenhet, avgrensing og naturgrunnlag

Lokaliteten er nord på Skogholmen, en av øyene på østsiden av Porsangerfjorden i Porsanger kommune. Berggrunnen er baserik.

Figur 19. Gammel lauvskog på Skogholmen i Porsanger kommune. Foto: Flyfoto fra www.geo.ngu.no/kart/arealisNGU/.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er gammel lauvskog (F07) med utformingen gammel bjørkesuksesjon (F0702). Det er mye død ved i bunnsjiktet, og skogen er nokså uframkommelig.

Artsmangfold

Dominerende treslag er bjørk (*Betula pubescens*). I nordlige deler av skogen er det ekstremt mye død ved, her dominerer geitrams (*Chamerion angustifolium*) feltsjiktet. Ellers er det hovedsakelig bærlyng med husmoser og noe bregner. I vest er det en del blokkmark med mosedekke.

Bruk, tilstand og påvirkning

Området virker lite påvirket.

Fremmede arter

Vi fant ingen fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten kan ikke sies å være en del av et helhetlig landskap.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål)

Ingen spesiell skjøtsel er nødvendig. Det beste er at området forblir uberørt.

Verdivurdering

Lokaliteten er gammel skog med mye død ved og gamle bjørketrær. Det er imidlertid ikke lavlandsbjørk eller gammel selje, verdien av naturtypen er derfor kun lokal (C).

7.14 Lokalitet 14. Berg og rasmark på Skogholmen/Beassesuolu/Pessaari

Naturtype (%):	B01 – Sørvendt berg og rasmark	
Utforming:	B0101 – Kalkrik og/eller sørvendt bergvegg B0102 – Bergknaus og -flate	
Supplerende naturtype (%)		
Utforming:		
Verdi:	B	
Undersøkt dato:	9. august 2012	

Innledning

Geir Arnesen og Gunn-Anne Sommersel fra Ecofact, undersøkte og avgrenset området den 9. august 2012, i forbindelse med kartlegging av naturtyper i Porsanger kommune.

Beliggenhet, avgrensing og naturgrunnlag

Lokaliteten er oppdelt i tre avgrensninger, hvorav en er nord på Skogholmen og de to andre sør på samme øy. Skogsholmen er en av flere øyer på østsiden av Porsangerfjorden i Porsanger kommune. Berggrunnen er baserik.

Figur 20. Kalkrike bergvegger, -flater og -knauser på Skogholmen i Porsanger kommune. Foto: Geir Arnesen

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er sørvendt berg og rasmark (B01) med utformingene kalkrik og/eller sørvendt bergvegg (B0101) og bergknaus og -flate (B0102).

Artsmangfold

Typiske arter er fjellkurler (*Chamorchis alpina*), rynkevier (*Salix reticulata*), svarttopp (*Bartia alpina*), reinrose (*Dryas octopetala*), fjellfrøstjerne (*Thalictrum alpinum*), hodestarr (*Carex capitata*) og svartstarr (*Carex atrata*). Ellers er det også store mengder krekling (*Empetrum nigrum*). Finnmarkssiv (*Juncus arcticus*) ble også påvist.

Bruk, tilstand og påvirkning

Området virker lite påvirket.

Fremmede arter

Vi fant ingen fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Det går et bredt belte med dolomittmarmor fra Vieksa ved Børselv fjellet i nordøst, via Børselvområdet og over Porsangfjorden med flere øyer, hvorav Reinøya/Vasis er den største. På vestsiden av fjorden er Sandvikhalvøya, Goarahat og Ikkaldas en del av det samme beltet. Denne berggrunnen gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Den avgrensede lokaliteten utgjør en mindre del av dette større området

Skjøtsel og hensyn

Ingen spesiell skjøtsel er nødvendig. Det beste er at området forblir uberørt.

Verdivurdering

Denne øya er mellomstor og er blant de som har kalkrike habitater uten nevneverdig påvirkning av fuglejødsling. Det er også god variasjon av kalkrike habitater med rasmarker, bergvegger, knauser og strandberg med og uten fuglepåvirkning og sjøsprøyt. Det er ikke observert rødlistede arter, men en kan ikke utelukke at dette kan forekomme på tross av at øya nå er grundig undersøkt. Verdien vurderes til å være en klar B.

7.15 Lokalitet 15. Bukta på vestsida av Skogholmen/Beassesuolu/Pessaari

Naturtype (%):	G06 – Tangvoll	
Utforming:	G0603 – Flerårig gras/urtetangvoll	
Supplerende naturtype (%)		
Utforming:		
Verdi:	B	
Undersøkt dato:	9. august 2012	

Innledning

Geir Arnesen og Gunn-Anne Sommersel, begge fra Ecofact, undersøkte og avgrenset området den 9. august 2012 i forbindelse med kartlegging av naturtyper i Porsanger kommune.

Beliggenhet, avgrensing og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger i den vestvendte bukta litt sør på øya Skogholmen, på østsiden av Porsangerfjorden. Avgrensningen viser området hvor det er opphopning av tang med etablert vegetasjon. Substratet under tangen er sand, grus og steinstrand.

Figur 21. Tangvoll i vestvendt bukt på Skogholmen i Porsanger kommune. Foto: Gunn-Anne Sommersel.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er tangvoll (G06) med utformingen flerårig gras/urtetangvoll (G0603).

Artsmangfold

Dominerende gras i tangvollen er strandrug (*Leymus arenarius*). Av urter er det mye av en ubestemt melde (*Atriplex sp.*), strandbalderbrå (*Tripleurospermum maritimum*), kvassdå (*Galeopsis tetrahit*), vasshøymol (*Rumex aquaticus*) og lengst bort fra sjøen silkenellik (*Dianthus superbus*).

Bruk, tilstand og påvirkning

Området virker lite påvirket.

Fremmede arter

Vi fant ingen fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Tangvollen inngår som en del av et helhetlig kystlandskap med stein- og grus-strender, strandberg og åpne heier.

Skjøtsel og hensyn

Ingen spesiell skjøtsel er nødvendig. Det beste er at området forblir uberørt.

Verdivurdering

I forhold til hva som er vanlig i Porsanger kommune, så er dette en relativt stor, og i tillegg regelmessig tangvoll. På grunnlag av dette settes derfor verdien til B (viktig).

7.16 Lokalitet 16. Ivarsholmen/lvvårsuolu/livarinsaari

Naturtype (%):	G06 – Tangvoll	
Utforming:	G0603 – Flerårig gras/urtetangvoll	
Supplerende naturtype (%)		
Utforming:		
Verdi:	C	
Undersøkt dato:	9. august 2012	

Innledning

Geir Arnesen og Gunn-Anne Sommersel, begge fra Ecofact, undersøkte og avgrenset området den 9. august 2012, i forbindelse med kartlegging av naturtyper i Porsanger kommune.

Beliggenhet, avgrensing og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger i den sørvendte bukta på østsida av øya Ivarholmen, på østsida av Porsangerfjorden. Avgrensningen viser området hvor det er opphopning av tang med etablert vegetasjon. Substratet under tangen er sand, stein og grusstrand.

Figur 22. Tangvoll i sørvendt bukt på Ivarholmen i Porsanger kommune. Foto: Geir Arnesen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er tangvoll (G06) med utformingen flerårig gras/urtetangvoll (G0603).

Artsmangfold

Dominerende gras i tangvollen er strandrug (*Leymus arenarius*). Av urter var de mest spesielle artene vasshøymol (*Rumex aquaticus*) og sandslirekne (*Polygonum raii*).

Bruk, tilstand og påvirkning

Området virker lite påvirket.

Fremmede arter

Vi fant ingen fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Tangvollen inngår som en del av et helhetlig kystlandskap med stein- og grus-strenger, strandberg og åpne heier.

Skjøtsel og hensyn

Ingen spesiell skjøtsel er nødvendig. Det beste er at området forblir uberørt.

Verdivurdering

Tangvoll-avsetningen er relativt beskjeden, og utformingen av naturtypen nokså vanlig. Lokaliteten er likevel av lokal verdi (C) siden tangvollavsetninger ikke er så vanlig i Porsanger på tross av den lange kystlinja.

7.17 Lokalitet 17. Áinnit/ Ainikka

Naturtype (%):	B01 – Sørvendt berg og rasmark	
Utforming:	B0101 – Kalkrik og/eller sørvendt bergvegg B0102 – Bergknaus og -flate	
Supplerende naturtype (%)		
Utforming:		
Verdi:	B	
Undersøkt dato:	9. august 2012	

Innledning

Geir Arnesen og Gunn-Anne Sommersel fra Ecofact, undersøkte og avgrenset området den 9. august 2012, i forbindelse med kartlegging av naturtyper i Porsanger kommune.

Beliggenhet, avgrensing og naturgrunnlag

Denne langsmale øya rett sør for Ivarsholmen og rett øst for Reinøya er betydelig påvirket av gjødsling fra sjøfugl og sjøsprøyt. Lokalitetene er avgrenset av overgang til fjæresonesystemer. Berggrunnen er baserik (dolomitt), og denne er blottet i tallrike knauser og en nesten sammenhengende skrent mot øst.

Figur 23. Kalkrike bergvegger, -flater og -knauser på Áinnit i Porsanger kommune. Foto: Geir Arnesen

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er sørvendt berg og rasmark (B01) med utformingene kalkrik og/eller sørvendt bergvegg (B0101) og bergknaus og –flate (B0102). Det er også overgang til rike strandberg, vestlig og nordlig (G0902) og fuglepåvirkede strandberg (G0903).

Artsmangfold

Det er noen basekrevende arter slik som reinrose (*Dryas octopetala*), fjellfrøstjerne (*Thalictrum alpinum*), silkenellik (*Dianthus superbus*), fjellkvikurle (*Pseudorcis straminea*), og grønnkurler (*Coeloglossum viride*). Nitrogenkrevende finnes også på grunn av fuglegjødslingen og høystauder slik som engsyre (*Rumex acetosa*), rød jonsokblom (*Silene dioica*), enghumbleblom (*Geum rivale*), hundekjeks (*Anthriscus sylvestris*, fjelltistel (*Saussurea alpina*) finnes på de mest næringsrike arealene. Ellers er det vanlige arter i kystheier som harerug (*Bistorta vivipara*), krekling (*Empetrum nigrum*), gullris (*Solidago virgaurea*), småengkall (*Rhinathus minor*), blåklokke (*Campanula rotundifolia*), jåblom (*Parnassia palustris*), rypebær (*Arctous alpinus*), rødsvingel (*Festuca rubra*) og bleiksøte (*Gentianella aurea*).

Bruk, tilstand og påvirkning

Området virker lite påvirket. Trolig har det blitt noe brukt til beiting av sau i eldre tid.

Fremmede arter

Vi fant ingen fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Det går et bredt belte med dolomittmarmor fra Vieksa ved Børselv fjellet i nordøst, via Børselvområdet og over Porsangfjorden med flere øyer, hvorav Reinøya/Vasis er den

største. På vestsiden av fjorden er Sandvikhalvøya, Goarahat og Ikkaldas en del av det samme beltet. Denne berggrunnen gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Den avgrensede lokaliteten utgjør en mindre del av dette større området

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål)

Ingen spesiell skjøtsel er nødvendig. Det beste er at området forblir uberørt.

Verdivurdering

Disse små dolomittøyene er særpregede med klipper av dolomitt kombinert med fuglegjødsling. Det er innslag av fjellarter og på tross av at det ikke er noen rødlistede arter av planter påvist vil vi argumentere for at lokaliteten bør få B-verdi fordi den innehar stor variasjon med mange verdifulle kalkrike utforminger i henhold til DN håndbok 13.

7.18 Lokalitet 18. Sandmelen/ Hietamella

Naturtype (%):	G03 Sanddyne	
Utforming:	G0302 Store og flate flyvesandområder	
Supplerende naturtype (%)		
Utforming:		
Verdi:	B	
Undersøkt dato:	4. september 2012	

Innledning

Geir Arnesen og Gunnar Kristiansen, begge fra Ecofact, undersøkte og avgrenset området den 15. september 2012, i forbindelse med kartlegging av naturtyper i Porsanger kommune.

Beliggenhet, avgrensing og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på østsida av Lakselva, drøyt 2 km sør for krysset ved Lakselv sentrum. Dalbunnen har store mektigheter av sand- og grussedimenter i dette området, og Lakselva har gravd ut en stor sandmel i en sving mot vest. Sørlige vinder har kastet opp store mengder sand på flata ovenfor og laget et flyvesandområde. Lokaliteten er avgrenset av overgang til nordboreal bjørkeskog mot nord, vest og øst, mens i sør ligger selve sandmelen og elva. Sandmelen er tatt med i avgrensningen da den er kilden til hele systemet.

Figur 24. Flybilde av flyvesandsområdet ved Sandmelen. Det er store utstrekninger av hvite dyner (primærdyner) og eroderte dyner nærmest sandmelen. Kilde: Norge i bilder.

Figur 25. Fotografi fra kanten av sandmelen som viser dimensjonene i dette systemet. Foto: Geir Arnesen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er sanddynemark (G03), og utformingen er store og flate flyvesandsområder (G0302). Utformingen er spesiell da den ikke er knyttet til en havstrandsavsetning, men en avsetning fra nedsmeltingstiden under mot slutten av siste istid og som nå eksponeres av Lakselvas eroderende virksomhet.

Artsmangfold

Dette er en artsfattig lokalitet. Strandrug er kanskje den vanligst forekommende arten som kan sies å ha tilknytning til sandforekomstene. Småsyre ble også påvist. Ellers er det bjørk inne mellom de hvite dynene som faktisk er i ferd med å bli begravet i sand. Det er lite sannsynlig at det finnes insekter knyttet til sanddynemark så langt mot nord.

Bruk, tilstand, påvirkning

Lokaliteten bærer preg av ulik grad av forstyrrelse. Det er flere kjørespor som fører inn til sandområdet, og det er åpenbart trafikk med motorsykkel og andre kjøretøyer. Det er også vært tatt ut noe masser her, men i liten skala og trolig til privat bruk. Ellers er nå Lakselva forbygd inn mot sandmelen slik at den ikke lenger eroderer. Dette vil sakte med sikkert gjøre at systemet stabiliserer seg og de eoliske prosessene vil trolig avta med årene.

Fremmede arter

Ingen fremmede arter påvist.

Del av helhetlig landskap

Denne forekomsten av sanddynemark må nesten betegnes som en kuriositet fordi det er svært uvanlig med så store og aktive flyvesandsområder i innlandet. Den er imidlertid et resultat av sedimenteringen under siste istid erosjon av elv og vind i relativt nær fortid, og definitivt en helt naturlig del av dynamikken i Lakselvas dalføre.

Skjøtsel og hensyn

For at dette systemet skal fortsette å utvikle seg naturlig er det viktig å begrense den motoriserte ferdselen inn til selve sandforekomsten (veiene i skogen rundt er ikke et problem), og dessuten stanse massetak. Elveforbygningen ved elva hindrer en naturlig utvikling av systemet da den i stor grad hindrer elva i å erodere i løsmassene og dermed stanser tilførselen av ny sand.

Verdivurdering

Det er vanskelig å vurdere verdien av denne naturtypen. Den har neppe nevneverdig betydning for noen organismegruppe eller rødlistede arter. Det er imidlertid et veldig aktivt sanddynesystem som er forskjellig fra de typiske systemene knyttet til store sandstrener. Det har stor informasjonsverdi i forhold til å demonstrere dynamikken i aktive sanddyner og hvordan formasjoner i eldre stabile dyner blir skapt. Området kan definitivt bli brukt i undervisnings. Sandmelen er også et vitnesbyrd fra sedimentasjonsprosessene mot slutten av siste istid og understreker betydningen av

løsmassene som ble avsatt den gangen. Den største verdien ligger i kvartærgeologien i området, men vi velger likevel å gi denne lokaliteten verdi B i denne sammenhengen.

7.19 Lokalitet 19. Skog ved Sandmelen/ Hietamella

Naturtype (%):	F05 Gråor-heggeskog	
Utforming:	F0501 Flommarksskog	
Supplerende naturtype (%)		
Utforming:		
Verdi:	B	
Undersøkt dato:	15. september 2012	

Innledning

Geir Arnesen og Gunnar Kristiansen, begge fra Ecofact, undersøkte og avgrenset området den 15. september 2012, i forbindelse med kartlegging av naturtyper i Porsanger kommune.

Beliggenhet, avgrensing og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på østsida av Lakselva, drøyt 2 km sør for veikrysset ved Lakselv sentrum. Det er en flommarksskog etablert på Lakselvas elveslette, og det er mye sandige sedimenter i området. Overgang til yngre flommarksskog i de fleste retninger og mot selve Lakselva i vest. Lokaliteten er en del av et større system med potensielt verdifulle naturtyper slik som større elveører, kroksjøer og meandrerende elveparti samt evjer buker og viker. Systemet som helhet er ikke undersøkt i denne omgang, og den avgrensede delen dekker kun en relativt homogen flommarksskog.

Figur 26. Motiv fra flommarksskogen ved Sandmelen. Grov oreskog dominerer, og stornesle og skogstjerneblom er vanlige i feltsjiktet. Foto: Geir Arnesen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen gråor-heggeskog av flommarkstypen (F0501). Det er til dels grove dimensjoner på gråor og mye død ved, spesielt læger.

Artsmangfold

Gråor (*Alnus incana*) dominerer tresjiktet. Ellers er det mye rips (*Ribes spicatum*), stornesle (*Urtica dioica*), skogstjerneblom (*Stellaria nemoreum*), hundekjeks (*Anthriscus sylvestris*) og skogrørkvein (*Calamagrostis phragmitoides*). Det er også noe enghumleblom (*Geum rivale*) og mjødurt (*Filipandula ulmaria*). Artsmangfoldet av karplanter må betegnes som trivielt. Det ble blant annet registrert glanskjuke (*Junghuhnia nitida*), vifteryksesopp (*Plicatura crispa*) og okerpiggflak (*Steccherinum ochraceum*) av mer krevende arter som signaliserer verdifulle løvskogsmiljøer. Vifteryksesopp og okerpiggflak er bare registrert 2 ganger tidligere i Finnmark med Alta som tidligere nordgrense (bare 6 funn i Nord Norge til sammen). Det er et stort potensial for sjeldne barksopp og dels poresopp på lokaliteten.

Bruk, tilstand, påvirkning

Lokaliteten ser ikke ut til å være påvirket i nevneverdig grad, men det går en sti langs elva som brukes av fiskere.

Fremmede arter

Ingen fremmede arter påvist.

Del av helhetlig landskap

Skogen er trolig en av største forekomstene av gammel oreskog langs Lakselva. Langs elva er det flere forekomster av flommarkskoger, men disse er yngre. Det er også forekomster av flomløp og gamle kroksjøer, og således må en si at det avgrensede området er en del av et helhetlig landskap. Det er imidlertid en del påvirkning i området med elveforbygninger, veier, kjørespor og hugst. Dette reduserer verdien av helheten i landskapet noe.

Skjøtsel og hensyn

Ingen spesiell skjøtsel er nødvendig, men området kan bli berørt av mer elveforbygging i området.

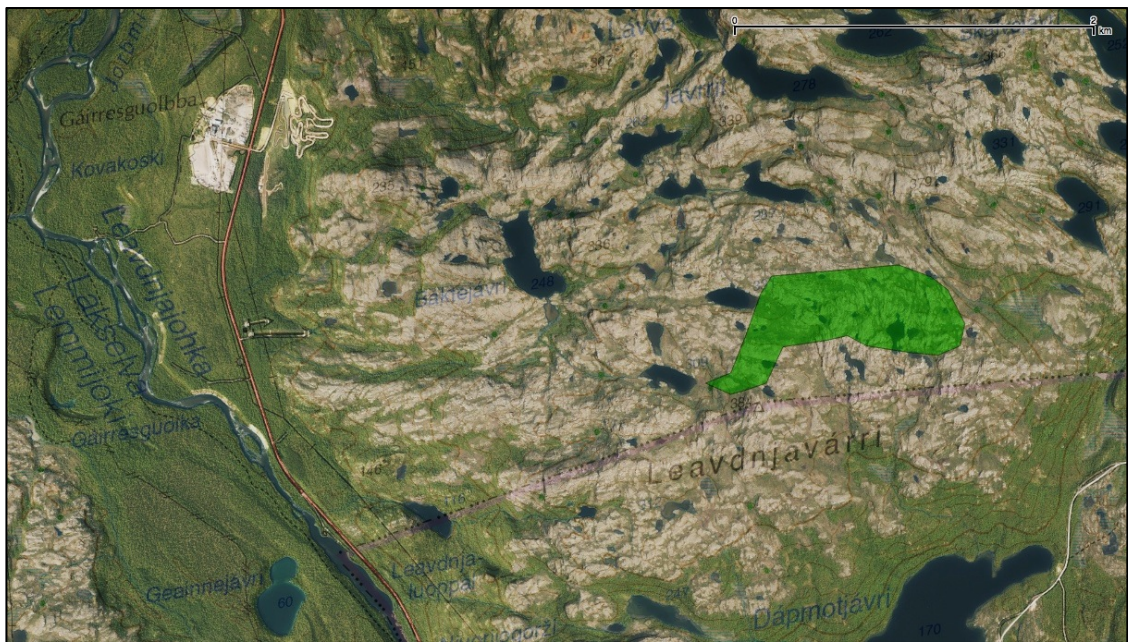
Verdivurdering

Lokaliteten får verdi B. Selv om ingen rødlistede arter er påvist foreløpig er det god forekomst av signalarter. Hvis området får utvikle seg er det store muligheter for at flere arter av vedboende sopp knyttet til gammel oreskog etablerer seg herunder rødlistede arter. Dette er åpenbart en av de fineste oreskogene i Lakselvas dalføre.

7.20 Lokalitet 20. Lavdnjavarri, 384

Naturtype (%):	C01 – Kalkrike områder i fjellet	
Utforming:	C0101 – Rabbe C0104 – Bergknaus og rasmark	
Supplerende naturtype (%)		
Utforming:		
Verdi:	C	
Undersøkt dato:	5. og 6. september 2012	

Innledning

Gunn-Anne Sommersel, Geir Arnesen og Christina Wegener alle fra Ecofact, undersøkte og avgrenset området den 5. og 6. september 2012. Avgrensningen er gjort rundt områder med kalkkrevende vegetasjon.

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på fjellet Lavdnjavarri, omtrent 6 km nord for Porsangmoen, og opp på fjellet ved skytebanen. Avgrensningen starter rett nord for 384-toppen ved grensa til det militære skytefeltet og går deretter nordøst. Arealet på det avgrensede området er bortimot 520 daa, og innbefatter kalkrike rabber, bergknauser og rasmarker.

Figur 27. Kalkrike områder på fjellet Lavdnjavarri, i nærheten av 384-toppen, rett nord for grensa til skytefeltet ved Porsangmoen i Porsanger kommune. Lite bilde: Den rødlistede arten reinstarr (*Carex arctogena* - NT). Foto: Geir Arnesen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er kalkrike områder i fjellet (C01) med flere utforminger, hvorav de viktigste er rabbe (C0101), og bergknaus og rasmark (C0104).

Artsmangfold

Området er nokså artsrikt, med en rødlistet art, reinstarr (*Carex arctogena* - NT). Det er ellers en blanding av krevende og mer nøysomme arter, hvorav de mest utpregede i den første gruppen er svarttopp (*Bartsia alpina*), hårstarr (*Carex capillaris*), fjellkurle (*Chamorchis alpina*), reinrose (*Dryas octopetala*), snøbakkestjerne (*Erigeron uniflorus*), lappøyentrøst (*Euphrasia salisburgensis*), fjellkvitkurle (*Pseudorchis straminea*), polarvier (*Salix polaris*), rynkevier (*Salix reticulata*) gulsildre (*Saxifraga aizoides*) og fjellfrøstjerne (*Thalictrum alpinum*).

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten virker lite påvirket bortsett fra noe beite.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er en del av et større fjellområde, med mange vann, rabber, lesider og snøleier, myrer, heier og rasmarker.

Skjøtsel og hensyn

Ingen spesiell skjøtsel er nødvendig. Det beste er at området forblir uberørt.

Verdivurdering

Kalkrike områder dekker store areal i Nord-Norge, og kun de mest verdifulle områdene gis verdi. Siden dette er en stor lokalitet, og det ble funnet flere eksemplarer av en rødlistet art i kategorien nær truet (NT) får denne lokaliteten likevel verdien C (lokalt viktig).

7.21 Lokalitet 21. Nordøst for Leavdnjavárri, 384

Naturtype (%):	C01 – Kalkrike områder i fjellet	
Utforming:	C0104 – Bergknaus og rasmark	
Supplerende naturtype (%):		
Utforming:		
Verdi:	C	
Undersøkt dato:	6. september 2012	

Innledning

Gunn-Anne Sommersel og Christina Wegener fra Ecofact, undersøkte og avgrenset området den 6. september 2012. Avgrensningen følger bergskrenten og rasmarka nedenfor.

Beliggenhet, avgrensing og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger i fjellområdet Leavdnjavárri nord for Porsangmoen i Porsanger kommune. Nærmere bestemt 2 km i luftlinje NØ for nordspissen av Stuorra Ruššojávri og ca 0,5 km nord for grensen for skytefeltet. Dette er en omtrent 250 m lang, SV-vendt, kalkrik bergvegg med rasmark nedenfor (330-360 m.o.h.) Jordsmonnet er tørt og grunt, berggrunnen noe baserik, og solforholdene er gode.

Figur 28. Bergvegg og rasmark på kalkrik mark i fjellet, NNØ for Porsangmoen i Porsanger kommune. Foto: Gunn-Anne Sommersel.

Figur 29. Basekrevende vegetasjon på bergvegg og rasmark fjellet, NNØ for Porsangmoen i Porsanger kommune Foto: Gunn-Anne Sommersel.

Figur 30. Basekrevende vegetasjon på bergvegg og rasmark fjellet, NNØ for Porsangmoen i Porsanger kommune Foto: Gunn-Anne Sommersel.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er kalkrike områder i fjellet med utformingen bergknaus og rasmark (C0104). Vegetasjonstypen er tørr gras-urt-utforming (F1a).

Artsmangfold

Det ble funnet følgende arter i rasmarka og så langt opp i bergveggen det var mulig å sikkert artsbestemme vegetasjonen: Svartopp (*Bartsia alpina*), marinøkkel (*Botrychium lunaria*), geitrams (*Chamerion angustifolium*), reinrose (*Dryas octopetala*), bakkestjerne (*Erigeron acer*), sauesvingel (*Festuca ovina*), einer (*Juniperus communis*), blårapp (*Poa glauca*), lundrapp (*Poa nemoralis*), flogmure (*Potentilla arenosa* ssp. *chamisonis*), fjelltistel (*Saussurea alpina*), tuesildre (*Saxifraga cespitosa*), rødsildre (*Saxifraga oppositifolia*), fjellsmelle (*Silene acaulis*).. Flere av disse er basekrevende, mens reinrose, flogmure, blårapp og lundrapp er karakteristiske arter i slike bergvegger/rasmarker. Det var mye steinboende lav i bergveggen, disse ble ikke nærmere undersøkt.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten virker lite påvirket.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er en del av et større fjellområde, med mange vann, rabber, lesider og snøleier, myrer, heier og rasmarker.

Skjøtsel og hensyn

Lokaliteten bevares sannsynligvis best om den får ligge urørt.

Verdivurdering

Dette er en fint eksempel på utformingen, med flere basekrevende og også noe mer temperaturkrevende arter enn det man ofte finner i denne høyden så langt nord. Det ble imidlertid ikke registrert noen rødlistede karplantearter. Med forbehold om hva kryptogamfloraen kan inneholde, så er dette området for lite til å få mer enn lokal verdi (C) siden det er i en region hvor kalkrike områder i fjellet dekker store areal.

7.22 Lokalitet 22. Øst av Mielkejávri ved Stuorra Gágga

Naturtype (%):	B01 – Sørvendt berg og rasmark	
Utforming:	B0105 – Ustabil rasmark med kalkrikt finmateriale (LR)	
Supplerende naturtype (%)		
Utforming:		
Verdi:	B	
Undersøkt dato:	6. september 2012	

Innledning

Gunn-Anne Sommersel og Christina Wegener fra Ecofact, undersøkte og avgrenset området den 6. september 2012. Avgrensningen følger bergskrenten og rasmarka nedenfor. Området beskrives også i Strann et al (2006) og BM-rapport nr 58-2003 for Forsvarsbygg Eiendomsforvaltning. Årets kartlegging har valgt å beskrive, og verdisette området på nytt siden en av de viktigste artene for verdisettingen er ombestemt etter 2006, og dermed er et av de viktige kriteriene for verdisettingen endret.

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag

Lokaliteten ligger ovenfor kalksjøen Mielkejávri ved foten av Stuorra Gágga på en alluvial vifte, under en sørvestvendt fjellvegg med store rasmarker ved foten av fjellet. Det avgrensede området er treløst, men ikke over skoggrensa. Det er mer stabile rasmarker med skog på samme høyde langs fjellveggen. Berggrunnen er baserik og solforholdene er gode.

Figur 31. Allifluvial vifte med fjellvalmue (*Papaver radicum*) ved foten av Stuurra Gágga i nordlige deler av skytefeltet ved Porsangmoen, Porsanger kommune. Foto: Gunn-Anne Sommersel.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er sørvendt berg og rasmark (B01) med utformingen ustabil rasmark med kalkrikt finmateriale (B0105). Rik rasmark er en hensynskrevende (LR) vegetasjonstype.

Artsmangfold

Den mest ustabile delen av lokaliteten har kun spredt vegetasjon, med følgende registrerte arter: Fjellskrinneblom (*Arabis alpina*), skredarve (*Arenaria norvegica*), blåklokke (*Campanula rotundifolia*), ullarve (*Cerastium alpinum* ssp. *lanatum*), skredrublom (*Draba glabella*), reinrose (*Dryas octopetala*), sauesvingel (*Festuca ovina*), fjellsmelle (*Silene acaulis*) og en ubestemt løvetann (*Taraxacum* sp.). I de mer stabile områdene er det tettere vegetasjon, uten eller med vesentlig mindre av de typiske skredartene. I tillegg kommer fjellvalmue (*Papaver radicum*), som ved en tidligere undersøkelse ble bestemt til svalbardvalmue/varangervalmue (*Papaver dahlianum* – VU). Vi har nå fått bekreftet at det er fjellvalmue (pers. med. Heidi Solstad).

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten virker lite påvirket, bortsett fra to betongkummer i utkanten av området, som mest har visuell effekt, og ikke påvirker naturmiljøet nevneverdig.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter.

Del av helhetlig landskap

Denne alluviale vifta er en viktig del av et større kompleks med ulike varianter av

rasmarker rundt Stuorra Gágga.

Skjøtsel og hensyn

Lokaliteten bevares sannsynligvis best om den får ligge urørt.

Verdivurdering

Lokaliteten får verdien viktig (B) siden det er en hensynskrevende (LR) vegetasjonstype i et helhetlig landskap av flere ulike typer rike rasmarker.

7.23 Lokalitet 23. Rohcevarri-Ahkesvarri

Naturtype (%):	B01 Sørvendt berg og rasmark	
Utforming:	B0101 Kalkrik og/eller sørvendt bergvegg	
Supplerende naturtype (%)		
Utforming:		
Verdi:	A	
Undersøkt dato:	3. september 2012	

Innledning

Geir Arnesen fra Ecofact, undersøkte og avgrenset området den 3. september 2012, i forbindelse med kartlegging av naturtyper i Porsanger kommune.

Beliggenhet, avgrensing og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på østsida av E6, rett øst av nordenden av Øvrevatn og mellom fjellene Ahkešvarri og Rohcevarri. Det er en sørvendt skrent i en skifrig bergart som forvitrer mye karbonat. Det er tydelige kalkavsetninger på berget.

Figur 32. Skrenten i bakgrunnen er lokalitet for grårublom, og avgrenset som kalkrikt sørvendt berg. Foto: Geir Arnesen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er sørvendt berg og rasmarek (B01), og utformingen er kalkrikt og/eller sørvendt bergvegg (B0101). Kalkrike bergvegger og rasmarek i kontinentale deler av Finnmark og Nord-Troms har et særdeles tørt og baserikt substrat og en del sjeldne karplanter er knyttet til disse spesielle økologiske forholdene. Det kan argumenteres for at disse miljøene bør skilles ut som egne utforminger under hovedtypen B01.

Artsmangfold

Bergveggen har indikatorarter for slike kontinentale baserike bergvegger i Finnmark som grårublom (*Draba cinerea*) og flågmure (*Potentilla arenosa* ssp. *chamissonis*). I tillegg finnes bergstarr (*Carex rupestris*), fjell-lodnebregne (*Woodisa alpina*), rødsildre (*Saxifraga oppositifolia*), skjørlok (*Cystopteris fragilis*), sauesvingel (*Festuca ovina*), blårapp (*Poa glauca*), blåklokke (*Campanula rotundifolia*). Hele berget har dessuten store forekomster av kalkmessinglav (*Xanthoria sorediata*). Nedenfor berget er det veldrenert substrat på rasmarek med geitrams (*Chamerion angustifolium*), einer (*Juniperus communis*), tyttebær (*Vaccinium vitis-idaea*) og bjørkekratt (*Betula pubescens*).

Bruk, tilstand, påvirkning

Lokaliteten ser ikke ut til å være påvirket i nevneverdig grad. Det går en grusvei på sørsiden omtrent 350 meter unna lokaliteten, og på myrene rett nedenfor skrenten går

det skuterløype om vinteren.

Fremmede arter

Ingen fremmede arter påvist.

Del av helhetlig landskap

Skrenten ligger i et skogsområde med middels til lite relieff. Det er nært skoggrensen. Siden det er lite inngrep i området føyer skrenten seg naturlig inn i landskapet. Liknende skrenter finnes spredt i Lakselvas dalføre. Landskapsvurderingen har ikke betydning for verdivurderingen av lokaliteten.

Skjøtsel og hensyn

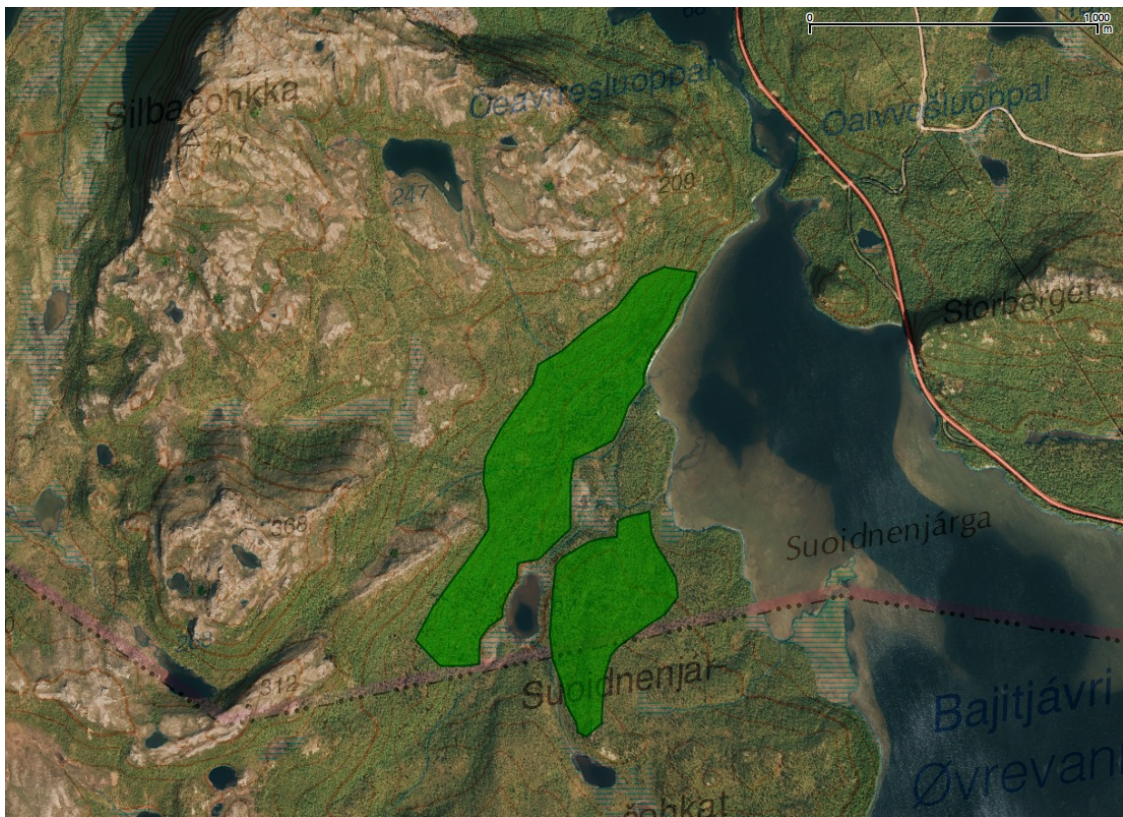
Ingen spesiell skjøtsel er nødvendig. Det beste er at området forblir uberørt.

Verdivurdering

Dette er en stor bergvegg med betydelig kalkvirkning. Det er også forekomst av en rødlistet art (grårublom - VU). Det legges også vekt på at denne spesielle utformingen av bergvegger i kontinentale strøk med karakteristiske arter som flågmure og grårublom har svært begrenset utbredelse i landet og vurderer derfor verdien til å være en svak A.

7.24 Lokalitet 24. Silbačohkka sørøst

Naturtype (80%):	F08 Gammel barskog
Utforming:	F0802 Gammel furuskog
Supplerende naturtype (20%)	F07 Gammel lauvskog
Utforming:	F0701 Gammelt ospesholt
Verdi:	A
Undersøkt dato:	16. september 2012

Innledning

Gunnar Kristiansen fra Ecofact, undersøkte og avgrenset området den 16. september 2012, i forbindelse med kartlegging av naturtyper i Porsanger kommune.

Beliggenhet, avgrensing og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på Silbačokkas sørøstre skråning ned mot Øvrevatn og sørvest for dette. Det er furuskog i området, og det nordlige delen av lokaliteten inneholder også en del osp. Substratet er relativt baserikt, og dette kan sees spesielt langs sig. Klimaet er tørt og svakt kontinentalt. Det er gradvis og utydelig overgang til yngre skog i alle retninger samt noen overganger til myr i den sørlige og midtre delen.

Figur 33. Den avgrensede lokaliteten med gammel furuskog sees i lia bak de to vannene (Øvrevann til høyre), og på ryggen mellom vannene. Furutrærne står spredt og det er en del bjørk innemellom, men gadd og læger av furu finnes likevel rikelig. Ospesholt kan skimtes som gulgrønne områder i lia. Foto: Gunnar Kristiansen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er gammel barskog (F08), og utformingen er gammel furuskog (F0802). I den nordlige delen er det også forekomst av gammel lauvskog (F07), med utformingen gammelt ospesholt (F0701). Det går videre et bekkedrag gjennom området med et tynt belte av gråor med høgstaudevegetasjon (området mellom avgrensningene).

Det er en god del død ved, både gadd og læger av furu spesielt, samt noe få osp. I den mer løvskogsdominerte lia forekommer det også spredt med svært storvokst furu. Den nordlige delen hadde større områder med dominans av osp med ung alder og lite død ved. Spredt er det i dette området jevnt med svært store furulæger som er middels til middels mye nedbrutt. De største furuene og lægerne har en omkrets på tre meter. Den søndre del av området som er furuskogsdominert har større tetthet av læger med middels store dimensjoner som er mye nedbrutt. Det forekommer også ferske læger. Enkelte av de gamle lægerne hadde brannspor.

Artsmangfold

Furu og osp dominerer tresjiktet. Ellers er det mye krekling og tyttebær i feltsjiktet. Vanlige basekrevende karplanter slik som gulsildre og hårstarr finnes langs sig. Av spesiell interesse innenfor området er organismegruppen vedboende sopp. Av rødlistearter ble det registrert furuplett (*Chaetodermella luna* - NT), hornskinn (*Chrusterma corneum* - NT), flekkhvitkjuke (*Antrodia albobrunnea* - NT), svartsonekjuke (*Phellinus nigrolimitatus* - NT) og latterittkjuke (*Postia lateritia* -

VU).

Bruk, tilstand, påvirkning

Lokaliteten i mindre grad påvirket av hogst, men har vært utsatt for noe skogsdrift i en kortere periode for over 50 år siden.

Fremmede arter

Ingen fremmede arter påvist.

Del av helhetlig landskap

Denne skogen er en middels stor forekomst av furuskog og ospeskog som har en del død ved og hvor det i mindre grad har vært drevet skogsdrift enn i områdene rundt.

Skjøtsel og hensyn

Lokaliteten bevares best hvis det ikke blir utsatt for inngrep. Hugst er særlig negativt for verdiene i området.

Verdivurdering

Lokaliteten får verdi A på grunn av forekomst av flere rødlistearter av vedboende sopp og furuskog med naturskogspreg som er sjelden i landet. Enkelte trær og læger hadde svært store dimensjoner noe som er sjeldent på nordgrensen til furua. Ospeholtene bidrar til diversitet innenfor arealet og vil på sikt kunne utvikle seg til verdifull løvskog.

7.25 Lokalitet 25. Silbačohkka sør

Naturtype (%):	B01 Sørvendt berg og rasmark	
Utforming:	B0101 Kalkrik og/eller sørvendt bergvegg	
Supplerende naturtype (%)		
Utforming:		
Verdi:	A	
Undersøkt dato:	16. september 2012	

Innledning

Geir Arnesen fra Ecofact, undersøkte og avgrenset området den 16. september 2012, i forbindelse med kartlegging av naturtyper i Porsanger kommune.

Beliggenhet, avgrensing og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på vestsiden av Øvrevatnet, og sør for Silbačokka. Det er en østvendt skrent i en skifrig bergart som forvitrer mye karbonat. Det er tydelige kalkavsetninger på berget.

Figur 34. Bergskrenten som er avgrenset noe sør for Silbačokka sett fra øst. Foto: Geir Arnesen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er sørvendt berg og rasmarek (B01), og utformingen er kalkrikt og/eller sørvendt bergvegg (B0101). Kalkrike bergvegger og rasmarek i kontinentale deler av Finnmark og Nord-Troms har et særdeles tørt og baserikt substrat og en del sjeldne karplanter er knyttet til disse spesielle økologiske forholdene. Det kan argumenteres for at disse miljøene bør skilles ut som egne utforminger under hovedtypen B01.

Artsmangfold

Denne bergveggen har indikatorarter for slike kontinentale baserike bergvegger i Finnmark som grårublom (*Draba cinerea* - VU) og flågmure (*Potentilla arenosa* ssp. *chamissonis*). I tillegg finnes bergstarr (*Carex rupestris*), rosenrot (*Rhodiola rosea*), fjell-lodnebregne (*Woodsia alpina*) einer (*Juniperus communis*), blårapp (*Poa glauca*), geiterams (*Chamerion angustifolium*), rødsildre, (*Saxifraga oppositifolia*), snøsilde (*Saxifraga nivalis*). Det er også mye kalkmessinglav (*Xanthoria sorediata*) på bergene.

Bruk, tilstand, påvirkning

Lokaliteten ser ikke ut til å være påvirket i nevneverdig grad.

Fremmede arter

Ingen fremmede arter påvist.

Del av helhetlig landskap

Skrenten ligger i et skogsområde like under skoggrensen med koller som går noe over skoggrensen. Siden det er lite inngrep i området føyer skrenten seg naturlig inn i

landskapet. Liknende skrenter finnes spredt i Lakselvas dalføre. Landskapsvurderingen har ikke betydning for verdivurderingen av lokaliteten.

Skjøtsel og hensyn

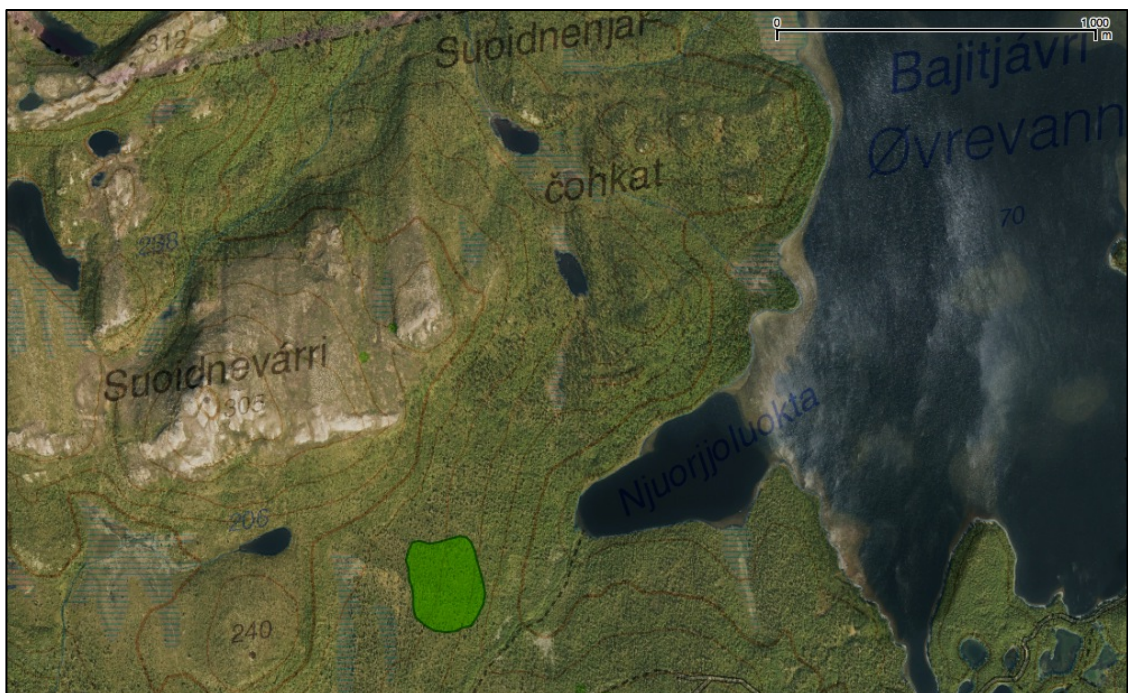
Ingen spesiell skjøtsel er nødvendig. Det beste er at området forblir uberørt.

Verdivurdering

Dette er en middels stor bergvegg med betydelig kalkvirkning. Det er også forekomst av en rødlistet art (grårublom - VU) i ganske store mengder (50-100 individer). Det legges også vekt på at denne spesielle utformingen av bergvegger i kontinentale strøk med karakteristiske arter som flågmure og grårublom har svært begrenset utbredelse i landet og vurderer derfor verdien til å være A.

7.26 Lokalitet 26. Vest for Njuorjjoluokta

Naturtype (%):	F08 Gammel barskog	
Utforming:	F0802 Gammel furuskog	
Supplerende naturtype (%):		
Utforming:		
Verdi:	A	
Undersøkt dato:	16. september 2012	

Innledning

Geir Arnesen og Gunnar Kristiansen, begge fra Ecofact, undersøkte og avgrenset området den 16. september 2012, i forbindelse med kartlegging av naturtyper i Porsanger kommune.

Beliggenhet, avgrensing og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på vestsiden av Øvrevann, rett innenfor bukta Njuorjjoluokta. Terrenget skråner svakt mot øst og har moderate til dårlige solforhold. Substratet er trolig relativt basefattig, men dette har liten betydning for verdien. Det er gradvis overgang til yngre skog i alle retninger.

Figur 35. Området med naturskogspreg sees i det slake terrenget midt i bildet. Innfelt: Detalj fra lokaliteten med læger av furu. Foto: Gunnar Kristiansen (stort bilde) og Geir Arnesen (innfelt bilde).

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er gammel barskog (F08), og utformingen er gammel furuskog (F0802). Det er spredt med død ved, av både gadd og læger av furu. De er overveiende middels til middels mye nedbrutt. Ferske læger forekom i mindre grad. Enkelte av lægerne hadde relativt store dimensjoner.

Artsmangfold

Furu dominerer tresjiktet. Felt og busksjiktet har mye einer og krekling. Vedboende sopp er den gruppen som gir verdi til området. Av rødlistearter ble det registrert furuplett (*Chaetodermella luna* - NT), hornskinn (*Chrusterma corneum* - NT), flekkhvitkjuke (*Antrodia albobrunnea* - NT) og latterittkjuke (*Postia lateritia* - VU).

Bruk, tilstand, påvirkning

Det har vært skogsdrift i området, men denne lokaliteten har hatt mindre av dette og derfor er det en god del gadd og læger av til dels store dimensjoner innefor området.

Fremmede arter

Ingen fremmede arter påvist.

Del av helhetlig landskap

Denne skogen er en enklave med mer naturskogspreg i et området med mer ordinær plukkhogget skog.

Skjøtsel og hensyn

Lokaliteten bevares best hvis det ikke blir utsatt for inngrep. Hugst er særlig negativt for verdiene i området.

Verdivurdering

Lokaliteten får verdi A på grunn av furuskog med naturskogspreget, og funn av flere spesialiserte rødlistearter knyttet til slik skog.

7.27 Lokalitet 27. Stalločohkka

Naturtype (%):	B01 – Sørvendt berg og rasmark	
Utforming:	B0101 – Kalkrik bergvegg B0102 – Bergknaus og -flate	
Supplerende naturtype (%)		
Utforming:		
Verdi:	B	
Undersøkt dato:	22. august 2012	

Innledning

Området ble avgrenset i forbindelse med kartlegging av naturtyper i Porsanger kommune i 2012, og ble besøkt den 20. juli samme år av Gunn-Anne Sommersel og Ingrid Golten. Lokaliteten er med i Strann, Bjerke, Frivoll og Johnsen (2006) med grunnlag i feltarbeid beskrevet i en rapport av Høiland (1986).

Beliggenhet, avgrensing og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger rett sør for Skogánvarre i Porsanger kommune. Avgrensningen følger den nordøstvendte bergveggen, rasmarka nedenfor og et stykke rundt toppen. Den østlige delen av avgrensningen er innenfor Skogánvarre naturreservat. Berggrunnen i det avgrensa området ser ut til å være flekkvis baserik.

Figur 36. Baserik nordøstvendt bergvegg og rasmark ved Stalločohkka, like ved Skoganvarre i Porsanger kommune. Foto: Gunn-Anne Sommersel.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen går under sørvendt berg og rasmark (B01), selv om mesteparten av lokaliteten er nordøstvendt. Utformingene er kalkrik bergvegg (B0101) og bergknaus og -flate (B0102).

Artsmangfold

35 arter ble funnet på lokaliteten i 2012. Av disse var det flere typiske fjellplanter, mange basekrevende arter og noen knyttet til bratte bergvegger. De viktigste var kattedot (*Antennaria dioica*), rypebær (*Arctous alpinus*), svarttopp (*Bartsia alpina*), bergstarr (*Carex rupestris*), kantlyng (*Cassiope tetragona*), reinrose (*Dryas octopetala*), krekling (*Empetrum nigrum*), dvergsnelle (*Equisetum scirpoides*), lappøyentrøst, (*Euphrasia salisburgensis*), fjellsyre (*Oxyria digyna*), lundrapp (*Poa nemoralis*), flogmure (*Potentilla arenosa* ssp. *chamisonis*), flekkmure (*Potentilla crantzii*), rosenrot (*Rhodiola rosea*), finnmarkspors (*Rhododendron tomentosum*), rynkevier (*Salix reticulata*), fjelltistel (*Saussurea alpina*), gulsildre (*Saxifraga aizoides*), dvergjamne (*Selaginella selaginoides*), fjellsmelle (*Silene acaulis*), fjellfrøstjerne (*Thalictrum alpinum*) og bjønnbrodd (*Tofieldia pusilla*). I følge NINA rapport 207, har Klaus Høiland (1986) rapportert om funn av blant annet de to rødlistede artene grårublom (*Draba cinerea* - VU) og sibirnattfiol (*Lysiella oligantha* - EN) på denne lokaliteten. Grårublom ble også funnet av Reidar Elven i sørvestskråning av hovedtoppen (artskart.no), sibirnattfiol er ikke registrert på artskart i dette området. Ingen av disse to siste artene ble funnet ved årets kartlegging.

Bruk, tilstand og påvirkning

Dette er en topp som brukes mye til turgåing. De fleste ser ut til å følge stien på vei opp. Selve toppen har klare slitasjemerker etter turgåere. Utenfor dette ser lokaliteten

ut til å være mindre påvirket.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er en av flere topper i området, men ut over det kan den i liten grad karakteriseres som en del av et helhetlig landskap.

Skjøtsel og hensyn

Ferdsel bør følge de etablerte og merkede stiene opp til hovedtoppen.

Verdivurdering

Lokaliteten er fortsatt artsrik med flere krevende arter, og selv om vi ikke fant igjen de to rødlistede artene som har vært funnet tidligere, så er det nokså sannsynlig at de fortsatt er på stedet. Lokaliteten får derfor en B-verdi.

7.28 Lokalitet 28. Lailafossen i Luostejohka

Naturtype (%):	B01 Sørvendt berg og rasmark	
Utforming:	B0101 Kalkrik og/eller sørvendt bergvegg	
Supplerende naturtype (%)		
Utforming:		
Verdi:	B	
Undersøkt dato:	3. september 2012	

Innledning

Området ble avgrenset i forbindelse med kartlegging av naturtyper i Porsanger kommune i 2012, og ble besøkt den 3. september 2012 av Geir Arnesen.

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag

Lokaliteten ligger langs Luostejohka, ca 350 meter nedstrøms demningen i Gaggajávri, og bare noen titalls meter nedenfor Lailafossen. Det er bergskrenter på begge sider av elva nedstrøms fossen. Skrentene er ikke parallelle med elva, men går vekk fra elva hvis en ser nedstrøms. Skrentenes øvre deler og de deler som er lengst vekk fra elva er dermed temmelig tørre og ikke nevneverdig påvirket av fosserøyk. Det er skifer med moderat til høy basevirkning i området.

Figur 37. Skrenten på sørøstsiden av kulpen nedenfor Lailafossen går nesten på tvers av elvas retning og har et tørt miljø.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

På tross av den nære tilknytningen til Luostejohka er dette ikke klassifisert som en bekkeløft. De avgrensede arealene er ikke påvirket nevneverdig av elva og naturtypen er sørvendt berg og rasmark (B01), og utformingen er kalkrikt og/eller sørvendt bergvegg (B0101). Kalkrike bergvegger og rasmarker i kontinentale deler av Finnmark og Nord-Troms har et særdeles tørt og baserikt substrat og en del sjeldne karplanter er knyttet til disse spesielle økologiske forholdene. Det kan argumenteres for at disse miljøene bør skilles ut som egne utforminger under hovedtypen B01.

Artsmangfold

Grårublom (*Draba cinerea* - VU) ble påvist på begge sider av elva. I bergveggene vokser ellers rødsildre (*Saxifraga oppositifolia*), harerug (*Bistorta vivipara*), blåklokke (*Campanula rotundifolia*), blårapp (*Poa glauca*) og sauesvingel (*Festuca ovina*). Det ble søkt spesielt etter sjeldne basekrevende mosearter, men ingen slike ble påvist. Kun vanlige arter slik som puteplanmose (*Distichum capillaceum*) og bergrotmose (*Gymnostomum aeruginosum*) ble observert.

Bruk, tilstand og påvirkning

Det er mye inngrep rundt lokaliteten. For det første er Luostejohka bygd ut på denne strekningen, og det meste av vannet går i rør forbi fossen, og bare noen meter unna den sørøstlige bergveggen. Det går dessuten en kjørevei omtrent parallelt med røret.

På nordvestsiden av elva og ganske nær berget her er det spor fra krigens dager med et gammelt kraftverk og piggtråd, kanonstilliger og skyttergraver. Nylig har en flommarksskog rett nedenfor fossen blitt hugget ned (Luostejok kraftlag AL opplyser at dette ble gjort for å øke innsynet til Lailafossen fra kjøreveien). I selve bergveggene er det imidlertid ingen inngrep, og aktiviteten rundt har neppe hatt noen innvirkning på miljøet i selve berget.

Fremmede arter

Ingen fremmede arter ble observert.

Del av helhetlig landskap

Bergveggene er en del av et system med skrenter som er utviklet langs et bergartsskille som løper i nordvest/sørøstlig retning. Akkurat disse er noe spesielle da de er en forlengelse av en elvekløft som går oppover Luostejohka ved Lailafossen. Landskapsmessig må bergveggene sees i sammenheng med Lailafossen og kløfta som denne fossen går i. Landskapsvurderingene tillegges ikke vekt i forbindelse med verdivurderingene.

Skjøtsel og hensyn

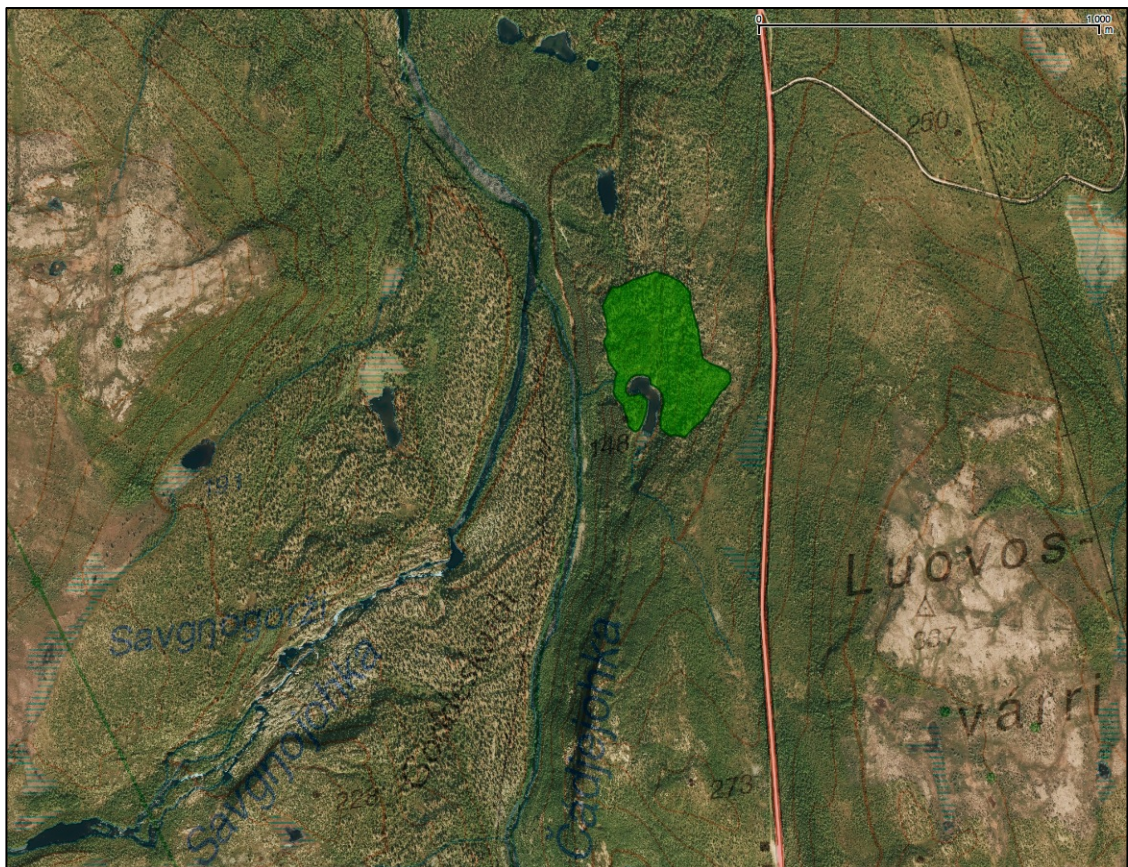
Lokaliteten bevares best om den får ligge urørt. Siden bergveggene ligger i et område med betydelig aktivitet fra kraftbransjen og området generelt er lett tilgjengelig er det viktig at det føres oppsyn med området og at miljøet i bergveggene beskyttes mot inngrep.

Verdivurdering

Lokaliteten får en sterk verdi B. Funn av grårublom (VU) trekker opp, men et relativt magert artsmangfold ellers gjør at verdien ikke blir høyere. Andre tørre og baserike bergvegger i området har større artsrikdom og flere sjeldne arter og får derfor høyere verdi.

7.29 Lokalitet 29. Čadjejojka skog

Naturtype (%):	F08 Gammel barskog
Utforming:	F0802 Gammel furuskog
Supplerende naturtype (%)	
Utforming:	
Verdi:	A
Undersøkt dato:	15. september 2012

Innledning

Geir Arnesen og Gunnar Kristiansen, begge fra Ecofact, undersøkte og avgrenset området den 15. september 2012, i forbindelse med kartlegging av naturtyper i Porsanger kommune.

Beliggenhet, avgrensing og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger mellom E6 og Čadjejojka rett sørøst for samløpet mellom Čadjejojka og Savgnøjojka. De fineste utformingene ligger i den vestlige delen av avgrensningen på et platå rundt et lite tjern. Det er imidlertid også eldre læger oppover i lia mot øst i drevet skog med forekomster av rødlistearter av vedboende sopp. Dette

er også tatt med i avgrensningen. Lokaliteten er avgrenset mot tjernet og mot sør, øst og vest av tydelig mer intenst drevet skog med vesentlig mindre død ved. Mot nord er avgrensningen mer utydelig og videre undersøkelser kan avdekke flere lokaliteter med tilsvarende skog i den retningen.

Figur 38. Motiv fra den avgrensede furuskogslokaliteteten øst for Čadjejhoka som viser læger i relativt tidlig nedbrytningsstadium. Foto: Geir Arnesen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er gammel barskog (F08), og utformingen er gammel furuskog (F0802). Det er en god del død ved, både gadd og læger av furu. Det var jevnt med forekomster av læger i alle nedbrytningsklasser noe som viser det tydelige kontinuitetspreget til skogen innenfor området. Flere av de eldste lægerne hadde brannspor.

Artsmangfold

Furu dominerer tresjiktet. Felt og busksjiktet har mye krekling. Det er vedboende sopp som er den gruppen som gir verdi til området med stor diversitet og funn av flere mange rødlistearter. Av rødlistearter ble det registrert tyrikjuka (*Skeletocutis lenis* - NT), furuplett (*Chaetodermella luna* - NT), hornskinn (*Chrusterma corneum* - NT), lamellfiolkjuka (*Trichaptum laricinum* - NT), svartsonkjuka (*Phellinus nigrolimitatus* - NT), flekkehvitkuka (*Antrodia albobrunnea* - NT) trolig vatthuldrekjuka (Cf. *Anomoporia kamtschatica* - VU) og latterittkuka (*Postia lateritia* - VU). *Tubulicrinis angustus* (mangler norsk navn) ble også påvist. Dette er også en temmelig sjelden art, og det kan se ut som dette er første funn nord for Tysfjord i Nordland (i henhold til Artskart).

Bruk, tilstand og påvirkning

Det har vært skogsdrift i området, men denne lokaliteten har hatt mindre av dette og derfor er det en god del gadd og læger av til dels store dimensjoner. Det er også tydelige spor av skogbrann i lokaliteten, og på en k olle har nesten hele skogen blitt felt av vind.

Fremmede arter

Ingen fremmede arter påvist.

Del av helhetlig landskap

Denne skogen er en enklave med mer naturskogspreg i et området med mer ordinær plukkhogget skog.

Skjøtsel og hensyn

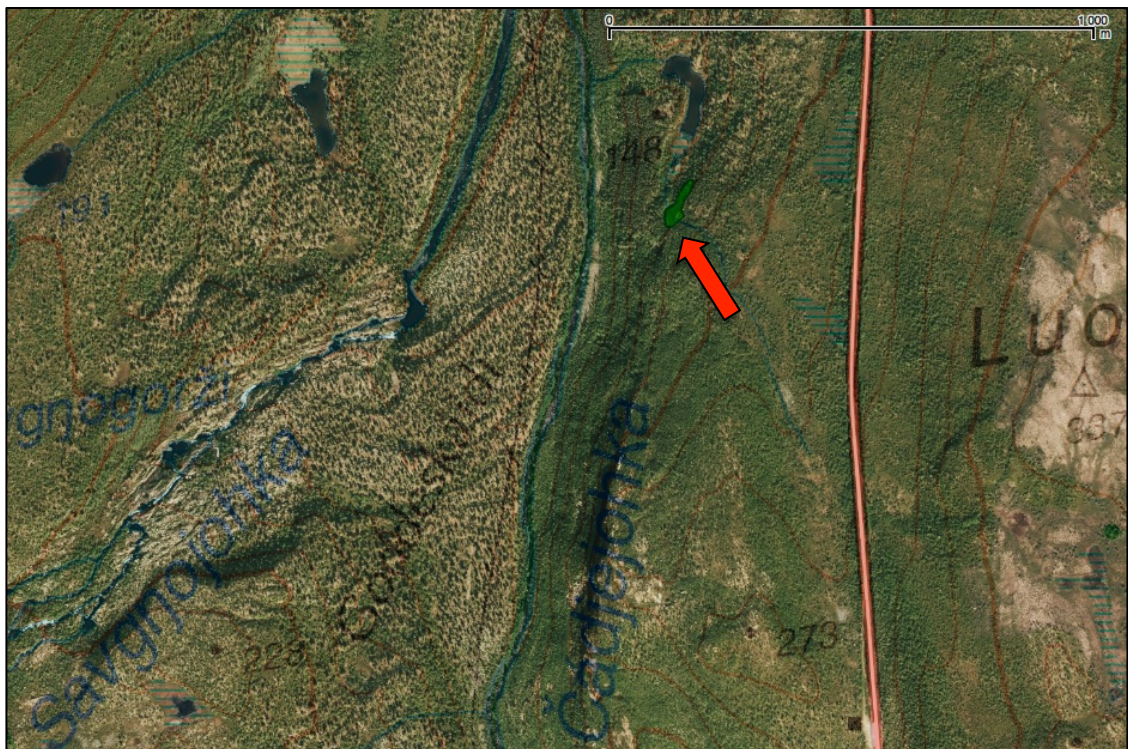
Lokaliteten bevares best hvis det ikke blir utsatt for inngrep. Hugst er særlig negativt for verdiene i området.

Verdivurdering

Lokaliteten får klart verdi A på grunn av furuskog med sterkt naturskogspreg og stor diversitet av vedboende sopp med funn av mange rødlistearter.

7.30 Lokalitet 30. Čadjejhka berg

Naturtype (%):	B01 Sørvendt berg og rasmark	
Utforming:	B0101 Kalkrik og/eller sørvendt bergvegg	
Supplerende naturtype (%)		
Utforming:		
Verdi:	A	
Undersøkt dato:	15. september 2012	

Innledning

Geir Arnesen fra Ecofact, undersøkte og avgrenset området den 15. september 2012, i forbindelse med kartlegging av naturtyper i Porsanger kommune.

Beliggenhet, avgrensing og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger mellom E6 og Čadjejhka, rett sør for et lite tjern. Det er en relativt stor vestvendt bergskrent med betydelig basevirkning fra karbonatrik skifer. Den nordlige delen av skrenten er for en stor del tørr, med lite sigevannspåvirkning, mens den sørlige delen har mye sigevann og en bekk som krysser skrenten. Det er klare avgrensninger i alle retninger til ulike skogstyper.

Figur 39. Bergskrenten som er avgrenset rett øst for Čadjejhka. Bergveggen har en tørr del i nord med typiske kontinentale arter, og en våtere del i sør der en bekk kommer ned med mer vanlige basekrevende arter. Området ble oppdaget tilfeldig og befart i skumring. Grårublom (VU) som vises på det innfelte bildet med fruktstand og modne frø ble påvist. Foto: Gunnar Kristiansen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er sørvendt berg og rasmark (B01), og utformingen er kalkrikt og/eller sørvendt bergvegg (B0101). Kalkrike bergvegger og rasmarker i kontinentale deler av Finnmark og Nord-Troms har et særdeles tørt og baserikt substrat og en del sjeldne karplanter er knyttet til disse spesielle økologiske forholdene. Det kan argumenteres for at disse miljøene bør skilles ut som egne utforminger under hovedtypen B01.

Artsmangfold

Denne bergveggen har indikatorarter for slike kontinentale baserike bergvegger i Finnmark som grårublom (*Draba cinerea* - VU) og store mengder flågmure (*Potentilla arenosa* ssp. *chamissonis*). Geiterams (*Chamerion angustifolium*), rødsildre, (*Saxifraga oppositifolia*), sauesvingel (*Festuca ovina*) var også vanlige arter. I tilknytning til våtere deler av berget finnes i dvergjamne (*Selaginella selaginoides*) og rynkevier. Det er også mye kalkmessinglav (*Xanthoria soreliata*) på bergene. På grunn av dårlig lys under befaringene kan viktige arter ha blitt oversett. Dette gjelder spesielt basekrevende moser.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten ser ikke ut til å være påvirket i nevneverdig grad, men skogen oppover mot E6 i øst ser ut til å ha vært hugd ut for ikke så mange år siden.

Fremmede arter

Ingen fremmede arter påvist.

Del av helhetlig landskap

Skrenten ligger i et skogsområde, og grenser inn mot en lokalitet med naturskogspreg og verdi A. Dette gjør at området som helhet har større variasjon av sjeldne arter knyttet til spesielle miljø.

Skjøtsel og hensyn

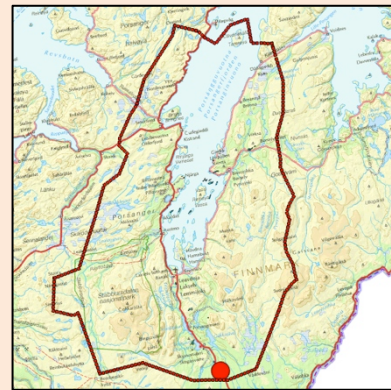
Ingen spesiell skjøtsel er nødvendig. Det beste er at området forblir uberørt.

Verdivurdering

Dette er en middels stor bergvegg med betydelig kalkvirkning og både fuktige og svært tørre habitater. Det er også forekomst av en rødlistet art (grårublom - VU). Det er også gode forhold for basekrevende moser og lav. Det legges også vekt på at denne spesielle utformingen av bergvegger i kontinentale strøk med karakteristiske arter som flågmure og grårublom har svært begrenset utbredelse i landet, og at den grenser inn mot et område med naturskogspreg med verdi A. Verdien av dette området er derfor klart verdi A.

7.31 Lokalitet 31. Lávkejávri

Naturtype (%):	D01 – Slåttemark
Utforming:	D0104 – Frisk fattigeng
Supplerende naturtype (%)	
Utforming:	
Verdi:	B
Undersøkt dato:	21. juli 2012

Innledning

Gunn fra-Anne Sommersel fra Ecofact og Iulie Aslaksen undersøkte og avgrenset området den 21. juli 2012 i forbindelse med kartlegging av naturtyper i Porsanger kommune. Torbjørn Alm og Stein Rune Karlsen gjorde også undersøkelser her i 1992 i forbindelse med de nasjonale kulturlandskapsundersøkelsene på 1990-tallet.

Beliggenhet, avgrensing og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger langs veien mellom Lakselv og Karasjok, på nordøstsida av Lávkejávri, knappe 4 km før grensa til Karasjok kommune. Enga er avgrenset av innkjørselen i nordvest og følger langs gjerdet ned mot veien og videre opp langs skogen og et lite bolighus på de to siste sidene. Berggrunnen er relativt fattig og løsmassene er tykk morene. Jordsmonnet virker veldrenert til tørt, med en viss tilgang på nitrogen gjødsling på grunn av gjengroing i ytterkantene.

Figur 40. Gammel verdifull slåttemark og gamle bygninger ved Låvkajávri. Lokaliteten ligger i Porsanger kommune, ved veien mellom Lakselv og Karasjok, knappe 4 km før grensa til Karasjokk kommune. Foto: Gunn-Anne Sommersel.

Figur 41. Gammel verdifull slåttemark under gjengroing ved Låvkajávri. Lokaliteten ligger i Porsanger kommune, ved veien mellom Lakselv og Karasjok, knappe 4 km før grensa til Karasjokk kommune. Foto: Gunn-Anne Sommersel.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er gammel slåttemark (D01) med utformingen frisk/fattigeng (D0104), med innslag av fjellplanter som er typisk for de mer nordlige variantene.

Artsmangfold

Det ble registrert i alt 28 arter i enga, hvorav ca 20 av disse er typisk for denne typen eng i regionen. De viktigste er ryllik (*Achillea millefolium*), engkvein (*Agrostis capillaris*), marikåpe (*Alchemilla* sp.), sølvbunke (*Deschampsia cespitosa*), sauesvingel (*Festuca ovina*), rødsvingel (*Festuca rubra*), skogstorkenebb (*Geranium sylvaticum*), fjelltimotei (*Phleum alpinum*), fjellrapp (*Poa alpina*), engrapp (*Poa pratensis*), fjellflokk (*Polemonium caeruleum*), flekkmure (*Potentilla crantzii*), engsoleie (*Ranunculus acris*), småengkall (*Rhinanthus minor*), engsyre (*Rumex acetosa*), gullris (*Solidago virgaurea*), grasstjerneblom (*Stellaria graminea*), løvetann (*Taraxacum* sp.), rødkløver (*Trifolium pratense*) og ballblom (*Trollius europaeus*). Forekomst av einer (*Juniperus communis*) og mye geitrams (*Chamerion angustifolium*) i kanten viser at lokaliteten er i begynnende gjengroing.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten har stått brakk en stund, men enga har fortsatt beholdt artsinventaret for en typisk gammel slåttemark selv om det er klare tegn på gjengroing.

Fremmede arter

Vi fant ingen fremmede arter på lokaliteten.

Del av helhetlig landskap

Enga passer fint inn som en liten slåttemark knyttet til de gamle husene på småbruket. Ut over dette er det ikke flere elementer som skaper et helhetlig landskap.

Skjøtsel og hensyn

For å bevare lokaliteten som en verdifull slåttemark bør skjøtselen av området justeres nærmere tradisjonell hevd. Området bør slås med lett utstyr, seint på sommeren. Slått materialet bør bakketørke/hesjes på lokaliteten, for deretter å fjernes ut av området. Legges slått materialet i utkanten av enga, se til at det ikke blir avrenning inn i området. Bruk av bil/traktor eller annet tungt utstyr bør helst ikke forekomme. Ekstra innsats for å minke mengden geitrams er muligens nødvendig.

Verdivurdering

Lokaliteten er i liten grad en del av et helhetlig landskap. Vegetasjonstypen er nokså triviell, men det er en urterik eng som fortsatt har kvaliteter som slåttemark. Mengden slåttemarksarter er rimelig stor for å være på et så lite område, og man kan si at enga fortsatt har nærmest intakt arts mangfold. Verdien settes derfor til en svak B-verdi, men det påpekes at tradisjonell bruk av enga bør innføres slik at gjengroingen stoppes for at verdien skal kunne beholdes over tid.

7.32 Lokalitet 32. Stabbursneset hovedenga

Naturtype (%):	D01 – Slåttemark
Utforming:	D0108 – Frisk/tørr, middels baserik eng i høyereliggende strøk og nordpå (VU)
Supplerende naturtype (%)	
Utforming:	
Verdi:	B
Undersøkt dato:	20. juli 2012

Innledning

Gunn-Anne Sommersel fra Ecofact og Iulie Aslaksen undersøkte og avgrenset området den 20. juli 2012 i forbindelse med kartlegging av naturtyper i Porsanger kommune.

Beliggenhet, avgrensing og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger sør for Stabburselva der den går ut av den siste svingen sørover, før den går under hovedveien og løper ut i Porsangerfjorden. Rohkošjávri er sørvest for lokaliteten. Enga er avgrenset av veien i nord, og gjerder eller skog forøvrig. Jordsmonnet er grunt og fremstår som tørt de fleste stedene, berggrunnen er middels baserik, løsmassene er fluvial avsetning og solforholdene gode.

Figur 42. Gammel verdifull slåttemark med vegetasjonstypen flekkmure-sauesvingeleng (G8) som er en noe truet (VU) vegetasjonstype. Slåttemarka ligger innenfor Stabbursnes, ved Rohkošjávri, i Porsanger kommune. I bakgrunnen sees bolighuset med en liten hage, i forgrunnen er hoveddelen av enga. Foto: Gunn-Anne Sommersel.

Figur 43. Del av gammel verdifull slåttemark med vegetasjonstypen flekkmure-sauesvingeleng (G8), en noe truet vegetasjonstype som har en viss grad av gjengroing. Slåttemarka ligger innenfor Stabbursnes, ved Rohkošjávri, i Porsanger kommune. Foto: Gunn-Anne Sommersel.

Figur 44. Del av gammel verdifull slåtteåker i kanten av hageåker som ligger i bakgrunnen. I den lille dalen går flommen hver vår, og marka her er fuktigere enn i resten av lokaliteten. Slåtteåker ligger innenfor Stabbursnes, ved Rohkošjávri, i Porsanger kommune. Foto: Gunn-Anne Sommersel.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er gammel slåtteåker (D01) med utformingen frisk/tørr, middels baserik eng i høyereliggende strøk og nordpå (D0108). Vegetasjonstypen er flekkmure-sauesvingeleng (G8), som regnes som noe truet (VU). Slåtteeng har kategorien sterkt truet (EN) i rødlista for naturtyper 2011.

Artsmangfold

Dominerende arter i enga er ryllik (*Achillea millefolium*), engkvein (*Agrostis capillaris*), harerug (*Bistorta vivipara*), sauesvingel (*Festuca ovina*), rødsvingel (*Festuca rubra*), seterrapp (*Poa pratensis* ssp. *alpigena*), småengkall (*Rhinanthus minor*), småsyre (*Rumex acetocella*), engsyre (*Rumex acetosa*), gullris (*Solidago virgaurea*) og blåklokke (*Campanula rotundifolia*). Flekkvis er det også mye kattedot (*Antennaria dioica*). Spredt inn i mellom fins nordlig setermjelt (*Astragalus alpinus* ssp. *arcticus*), slirestarr (*Carex vaginata*), snøsøte (*Gentiana nivalis*), fjelltimotei (*Phleum alpinum*), flekkmure (*Potentilla cranzii*), ballblom (*Trollius europaeus*) og fuglevikke (*Vicia cracca*). I et fuktigere sig som oversvømmes hver vår, kommer mer storvokste arter inn, som grasløk (*Allium schoenoprasum*), enghumleblom (*Geum rivale*), skogstorkenebb (*Geranium sylvaticum*), krypsøleie (*Ranunculus repens*) og vendelrot (*Valeriana sambucifolia*). I mer gjengrodde områder er det mer einer (*Juniperus communis*). I ytterkantene av enga er det kommet inn en del skogsarter, som for eksempel ulike bærlyngtyper.

Bruk, tilstand og påvirkning

Enga har vært slått tidligere. De siste 25 år er det blitt beitet en del, nå av 3-4 hester. Det er gjort en jobb med manuell fjerning av blant annet einer og oppslag av bjørk for

omtrent 7 år siden. Geitrams blir plukket manuelt for å holde den nede. Enga ser imidlertid ut til å ha holdt seg godt. Ved hestebeite får man ofte ikke den karakteristiske dannelsen av sølvbunketuer som lett dannes ellers. Det er også god spredning på artene uten den typiske ”klumpingen” som gjerne kommer på beitemark.

Fremmede arter

Det ble ikke funnet fremmede arter i enga.

Del av helhetlig landskap

Enga er en svært viktig del av et lite småbruk med bolighus og tilhørende hage, samt en hagemark. Hagemarka er i drift, og er også en verdifull naturtype.

Skjøtsel og hensyn

For å bevare lokaliteten som en verdifull slåttemark bør skjøtselen av området justeres nærmere tradisjonell hevd. Området bør slås med lett utstyr seint på sommeren. Slåttematerialet bør bakketørke/hesjes på lokaliteten, for deretter å fjernes ut av området. Legges slåttematerialet i utkanten av enga, se til at det ikke blir avrenning inn i området. Beite bør skje hovedsakelig etter slått.

Verdivurdering

Lokaliteten er en del av et lite, men helhetlig kulturlandskap, som delvis er i drift. Enga ser ut til å være i brukbar tilstand, selv om det i dag beites i stedet for slått. Vegetasjonstypen regnes som noe truet (VU). Verdien settes derfor til viktig (B), men det påpekes at tradisjonell bruk av enga bør innføres for at verdien skal beholdes over tid.

7.33 Lokalitet 33. Stabbursneset hagemark

Naturtype (%):	D05 – Hagemark (VU)	
Utforming:	D0501– Bjørkehage D0507 - Orehage	
Supplerende naturtype (%)		
Utforming:		
Verdi:	B	
Undersøkt dato:	20. juli 2012	

Innledning

Gunn fra-Anne Sommersel fra Ecofact og Iulie Aslaksen undersøkte og avgrenset området den 20. juli 2012 i forbindelse med kartlegging av naturtyper i Porsanger kommune.

Beliggenhet, avgrensing og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger sør for Stabburselva der den går ut av den siste svingen sørover, før den går under hovedveien og løper ut i Porsangerfjorden. Rohkošjávri er sørvest for lokaliteten. Hagemarka følger dels kanten av en gammel slåttemark og dels gjerder som er satt opp. Substratet varierer mellom frisk næringsrik mark og flommark. Berggrunnen er middels baserik, mens løsmassene er fluvial avsetning.

Figur 45. Del av hagemark med utformingen bjørkehage under resataurering. Ved Rohkošjávri, innenfor Stabbursnes i Porsanger kommune. Foto: Gunn-Anne Sommersel.

Figur 46. Del av hagemark med utformingen bjørkehage, beitet av hester. Ved Rohkošjávri, innenfor Stabbursnes i Porsanger kommune. Foto: Gunn-Anne Sommersel.

Figur 47. Del av hagemark med utformingen orehage, beitet av hester. Ved Rohkošjávri, innenfor Stabbursnes i Porsanger kommune. Foto: Gunn-Anne Sommersel.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er hagemark (D05) som regnes som en noe truet naturtype (VU). Utformingene er bjørkehage (D0501) og orehage (D0507). Bjørkehagen er på næringsrik, frisk/fuktig jord, mens orehagen er på flommark.

Artsmangfold

Bjørkehagen har i tillegg til bjørk (*Betula pubescens*) dominans av gras, men med en god del urter og bregner i tillegg. De vanligste artene er engkvein (*Agrostis capillaris*), skogørkvein (*Calamagrostis phragmitoides*), kornstarr (*Carex panicea*), skrubbær (*Chamaepericlymenum suecicum*), sauetelg (*Dryopteris expansa*), fugletelg (*Gymnocarpium dryopteris*), marigras (*Hierochloë odorata*), seterrapp (*Poa pratensis* ssp. *alpigena*). Det er imidlertid også en del urter som ryllik (*Achillea millefolium*), grasløk (*Allium schoenoprasum*), harerug (*Bistorta vivipara*), skogstorkenebb (*Geranium sylvaticum*) i hvit og lilla utgave, engsoleie (*Ranunculus acris*), åkerbær (*Rubus arcticus*), fjelltistel (*Saussurea alpina*), fjellfiol (*Viola biflora*) og myrfiol (*Viola palustris*). I kanten mot vannet dominerer nordlandsstarr (*Carex aquatilis*). Orehagen har i tillegg til gårør (*Alnus incana*) mye vier (*Salix* spp.) av ulike slag, rogn (*Sorbus aucuparia*), krypsoleie (*Ranunculus repens*) og en del bregner og gras som også fins i bjørkehagen. Marka er svært gjørmete enkelte steder, dels på grunn av en bekk som tørker inn i løpet av sommeren og dels tråkk fra hestene. Viktigste art i feltsjiktet på disse våteste stedene er bekkeblom (*Caltha palustris*).

Bruk, tilstand og påvirkning

Store deler av lokaliteten er i aktiv bruk i dag for beite av hest. En del er imidlertid gjerdet inn og er under restaurering for å kunne brukes som slåttemark. Det er mulig at området har vært slått for lenge siden, men i dag er det for mye skogpreg til å kunne

klassifiseres som sådan. Det er mye engarter i feltsjiktet, og etter vår mening er den egnet for å innlemmes i bjørkehagen.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Hagemarka er en svært viktig del av et lite småbruk med bolighus og tilhørende hage, samt en slåttemark. Slåttemarka holdes i dag åpen ved hjelp av hestebeite. Den er også en verdifull naturtype.

Skjøtsel og hensyn

For å bevare lokaliteten som en hagemark bør skjøtselen av området justeres nærmere tradisjonell hevd.

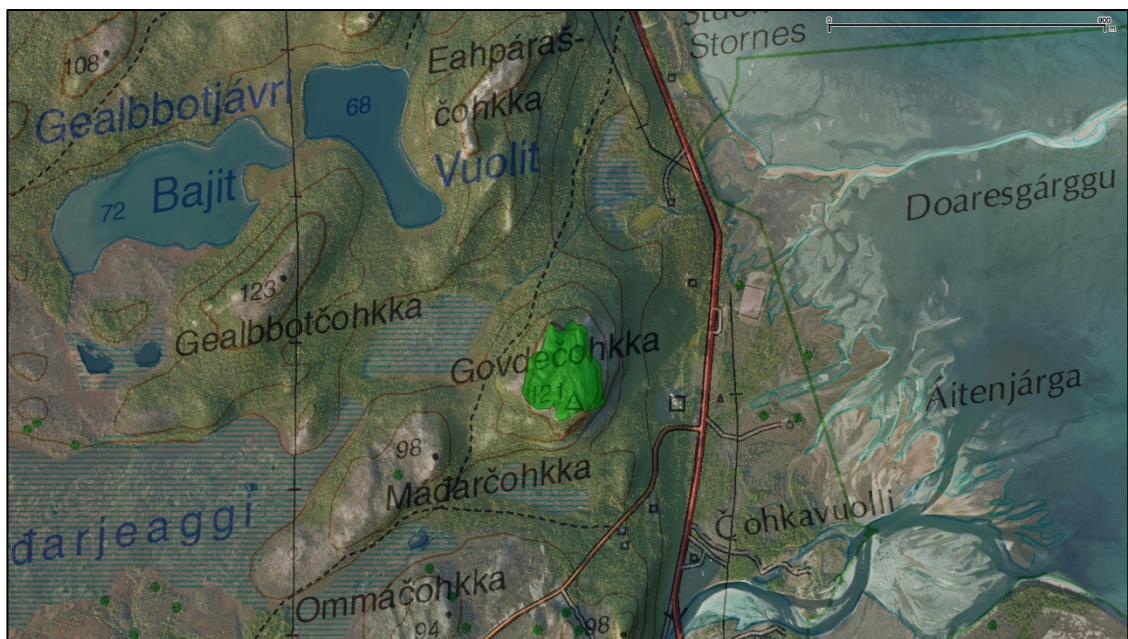
Verdivurdering

Lokaliteten er en del av et lite, men helhetlig kulturlandskap, som delvis er i drift. Hagemarka ser ut til å være i brukbar tilstand, selv om en del av den i dag er under restaurering, og slås i stedet for å brukes som beite. Naturtypen regnes som noe truet (VU). Verdien settes derfor til viktig (B), men det påpekes at hagemarka må drives på tradisjonell måte for at den skal beholde verdien over tid.

7.34 Lokalitet 34. Govdečohkka

Naturtype (%):	B01 – Sørvendt berg og rasmark	
Utforming:	B0102 – Bergknaus og -flate	
Supplerende naturtype (%):		
Utforming:		
Verdi:	C	
Undersøkt dato:	23. august 2012	

Innledning

Gunn fra-Anne Sommersel fra Ecofact undersøkte og avgrenset området den 23. august 2012 i forbindelse med kartlegging av naturtyper i Porsanger kommune. Lokaliteten er beskrevet i Strann, Bjerke, Frivoll og Johnsen (2006) med basis i funn av en rødlistet lav beskrevet i en rapport av Tønsberg, Gauslaa, Haugan, Holien og Timdal (1996).

Beliggenhet, avgrensing og naturgrunnlag

Govdečohkka er en liten topp på 121 m.o.h. omtrent 0,5 km nord for utløpet av Stabburselva. Berggrunnen er baserik, og er flekkvis bart fjell eller grunnlendt morenemateriale. Avgrensningen følger funn av basekrevende arter. Toppen er så godt som uten trær, men er så lav at den kan knapt sies å være over skoggrensa.

Figur 48. Govdečohkka, en liten topp (121 m.o.h.) med kalkrike berg like nord for utløpet av Stabburselva i Porsanger kommune. Foto: Gunn-Anne Sommersel.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er sørvendt berg og rasmark (B01) med utformingen bergknaus og -flate (B0104).

Artsmangfold

Vi fant flere store flekker med basekrevende arter som bergstarr (*Carex rupestris*), fjellkurle (*Chamorchis alpina*), reinrose (*Dryas octopetala*), lappøyentrøst (*Euphrasia salisburgensis*), fjelltistel (*Saussurea alpina*) og fjellsmelle (*Silene acaulis*). Ellers var artsutvaget stort sett trivielt, med kattedot (*Antennaria dioica*), mjølbær (*Arctostaphylos uva-ursi*), rypebær (*Arctous alpinus*), dvergbjørk (*Betula nana*), harerug (*Bistorta vivipara*), smårørkvein (*Calamagrostis neglecta*), blåklokke (*Campanula rotundifolia*), fjellpyrd (*Diapensia lapponica*), krekling (*Empetrum nigrum*), sauesvingel (*Festuca ovina*), einer (*Juniperus communis*), greplyng (*Kalmia procumbens*), bleikmyrklegg (*Pedicularis lapponica*), rogn (*Sorbus aucuparia*), blokkebær (*Vaccinium uliginosum*) og tyttebær (*Vaccinium vitis-idaea*). Det er tidligere funnet brundogglav (*Physconia detersa* - NT) på lokaliteten.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten virker lite påvirket.

Fremmede arter

Vi registrerte ingen fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Det er flere liknende topper i nærheten.

Skjøtsel og hensyn

Lokaliteten bevares sannsynligvis best om den får ligge urørt.

Verdivurdering

Verdien settes til C (lokalt viktig), siden det er en kalkrik utforming av naturtypen, men den er ikke velutviklet, og arealet er forholdsvis beskjedent. Området er heller ikke spesielt artsrikt.

7.35 Lokalitet 35. Birkeli ved Ráigeája/Reikälähdet

Naturtype (%):	D01 – Slåttemark	
Utforming:	D0113 – Frisk, næringsrik "natureng" (VU)	
Supplerende naturtype (%)		
Utforming:		
Verdi:	B	
Undersøkt dato:	21. juli 2012	

Innledning

Gunn-Anne Sommersel fra Ecofact, Ingrid Golten fra Porsanger kommune og Iulie Aslaksen undersøkte og avgrenset området den 21. juli 2012 i forbindelse med kartlegging av naturtyper i Porsanger kommune.

Beliggenhet, avgrensing og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på vestsida av Porsangerfjorden, omtrent 20 km fra Lakselv sentrum og opp en mindre vei til Ráigeája/Reikälähdet. Gården kalles Birkeli, og den avgrensede enga ligger lengst bort fra hovedhusene. Enga er avgrenset skog og gjerder inn mot mer intensivt drevne/gjødslede marker. Enga er dels i myke bakker med god drenering og noe grunnere jordsmonn, og dels på frisk næringsrik jord, stedvis noe forsumpet. Berggrunnen er noe baserik, og solforholdene er jevnt over gode.

Figur 49. Tørrere deler av gammel verdifull slåttemark på Birkeli ved Ráigeája/Reikälähdet, på vestsiden av Porsangerfjorden, i Porsanger kommune. I bakkant i bildet ser man bjørkeskogen som vokser innover enga. Foto: Gunn-Anne Sommersel.

Figur 50. Sentrale deler av den verdifulle slåttemarka på Birkeli ved Ráigeája/Reikälähdet, på vestsiden av Porsangerfjorden, i Porsanger kommune. Foto: Gunn-Anne Sommersel.

Figur 51. Ytterkanten av den verdifulle slåttemarka på Birkeli ved Råigeåja/Reikälähdet, på vestsiden av Porsangerfjorden, i Porsanger kommune. Foto: Gunn-Anne Sommersel.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er gammel slåttemark (D01) med utformingen frisk næringsrik ”natureng” (D0113), med en vegetasjonstype som regnes som noe truet (VU). Slåtteeng regnes som en sterkt truet (EN) naturtype i rødlista for naturtyper 2011.

Artsmangfold

Hoveddelen av enga har mye urter som ryllik (*Achillea millefolium*), marikåpe (*Alchemilla* sp.), grasløk (*Allium schoenoprasum*), harerug (*Bistorta vivipara*), skogstorkenebb (*Geranium sylvaticum*), enghumleblom (*Geum rivale*), engsyre (*Rumex acetosa*), fjelltistel (*Saussurea alpina*), løvetann (*Taraxacum* sp.) og ballblom (*Trollius europaeus*). De viktigste grasene er gulaks (*Anthoxanthum odoratum*), sølvbunke (*Deschampsia cespitosa*), rødsvingel (*Festuca rubra*) og fjelltimotei (*Phleum alpinum*). Noen steder er det forsumpning, der kommer det inn våtmarksarter som for eksempel bekkeblom (*Caltha palustris*). I de tørrere delene er vegetasjonen mer småvokst, og det ble for eksempel funnet marinøkkel (*Botrychium lunaria*). Her var også vesentlig mer av arter som engkvein (*Agrostis capillaris*) og fjelltimotei (*Phleum alpinum*). Men artsinventaret ellers var mye som i resten av enga. Begynnende gjengroing er tydeligst i utkantene av enga, og på de stedene det er forsumpet. Avgrensningen går utenom områder med kraftig bjørkeoppslag, ellers er det steder med mye mjødurt (*Filipendula ulmaria*) og storvokste bregner.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten har stått brak en stund, men har aldri vært gjødslet. Deler av området har vært noe beitet, men det ser ut til å ha påvirket vegetasjonen i mindre grad. Gjengroingsprosessen er godt i gang, men kan sannsynligvis stoppes om skjøtsel gjenopptas.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Den avgrensede lokaliteten er en del av et kulturlandskap i aktiv drift.

Skjøtsel og hensyn

For å bevare lokaliteten som en verdifull slåttemark bør skjøtselen av området justeres nærmere tradisjonell hevd. Området bør slås med lett utstyr, seint på sommeren. Slåttematerialet bør bakketørke/hesjes på lokaliteten, for deretter å fjernes ut av området. Legges slåttematerialet i utkanten av enga, se til at det ikke blir avrenning inn i området. Bruk av bil/traktor eller annet tungt utstyr bør helst ikke forekomme.

Verdivurdering

Lokaliteten er en del av et helhetlig kulturlandskap som er i drift. Vegetasjonstypen regnes som noe truet (VU). Området er under begynnende gjengroing. Verdien settes til en svak B-verdi, men det påpekes at tradisjonell bruk av enga bør innføres for at verdien skal beholdes over tid.

7.36 Lokalitet 36. Jonsnes/Jonnanjárga

Naturtype (%):	D04 – Naturbeitemark	
Utforming:	D0409 – Frisk/tørr, middels baserik eng i høyereliggende strøk og nordpå, kontinentale strøk, silkenellikeng (CR)	
Supplerende naturtype (%)		
Utforming:		
Verdi:	A	
Undersøkt dato:	22. august 2012	

Innledning

Gunn-Anne Sommersel fra Ecofact og Ingrid Golten fra Porsanger kommune undersøkte og avgrenset området den 22. august 2012 i forbindelse med kartlegging av naturtyper i Porsanger kommune. Torbjørn Alm og Stein Rune Karlsen gjorde undersøkelser i området i 1992, og Torbjørn Alm, Gunn-Anne Sommersel og Siri Øiesvold i 1993, begge besøkene i forbindelse med de nasjonale kulturlandskapsundersøkelsene på 1990-tallet.

Beliggenhet/avgrensing, naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på vestsiden av Porsangerfjorden, omtrent 24 km fra Lakselv, ved foten av Gársonvárri/Guljamanvárri, nærmere bestemt på begge sider av veien ved det lille neset som kalles Jonsnes/Jonnanjárga. Avgrensningen følger et gjerde og skogkanten på oversida av veien. På andre siden av veien følger avgrensningen veien, et gjerde i nord, sjøkanten og overgang til sølvbunkedominert eng i sør. Jordsmonnet

er grunt og fremstår som tørt, berggrunnen er baserik (dolomittmarmor) og solforholdene er gode.

Figur 52. Verdifull naturbeitemark på Jonsnes på vestsiden av Porsangerfjorden, i Porsanger kommune. Foto: Gunn-Anne Sommersel.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er naturbeitemark (D04) med utformingen frisk/tørr, middels baserik eng i nordlige, kontinentale strøk (D4109). Vegetasjonstypen er silkenellik-eng (G09b), noe som regnes som en akutt truet naturtype (CR).

Artsmangfold

Lokaliteten er nokså artsrik med 41 arter på begrenset areal. Vi fant mange av de artene som gjerne opptrer i denne typen baserik eng: ryllik (*Achillea millefolium*), engkvein (*Agrostis capillaris*), harerug (*Bistorta vivipara*), marinøkkel (*Botrychium lunaria*), blåklokke (*Campanula rotundifolia*), silkenellik (*Dianthus superbus*), dvergsnelle (*Equisetum scirpoides*), fjelløyentrøst (*Euphrasia wettsteinii*), rødsvingel (*Festuca rubra*), snøsøte (*Gentianella nivalis*), bleiksøte (*Gentianella aurea*), seterrapp (*Poa pratensis* ssp. *alpigena*), flekkmure (*Potentilla cranzii*), smalnøkleblom (*Primula stricta*), engsoleie (*Ranunculus acris*), småengkall (*Rhinanthus minor*), engsyre (*Rumex acetosa*) og følblom (*Scorzoneroideis autumnalis*) og dvergjamne (*Selaginella selaginoides*). I tillegg kommer einer (*Juniperus communis*) som opptrer i så store mengder på lokaliteten at den begynner å bli en problemart.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten ser ut til å være sporadisk beitet av sau fortsatt, men det ryddes ikke busker lenger. Lokaliteten er derfor i ferd med å bli gjengrodd av einer.

Fremmede arter

Vi fant ingen fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er i liten grad en del av et helhetlig landskap.

Skjøtsel og hensyn

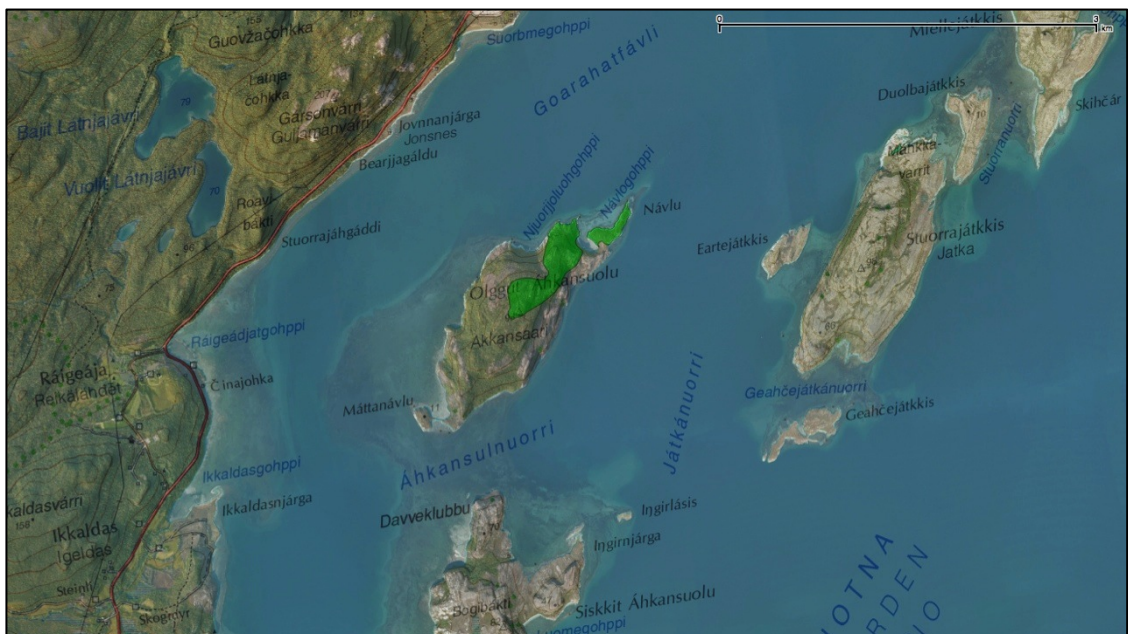
For å bevare lokaliteten som en verdifull naturbeitemark bør mengden einer reduseres, og beitet bør opprettholdes eventuelt økes noe. Enkelte steder på nedsiden av veien, bør ryddes for sølvbuketuer slik at disse ikke tar over sammen med eineren.

Verdivurdering

Lokaliteten har en vegetasjonstype som regnes som akutt truet (CR), artsmangfoldet er stort, med mange kulturmarksarter. Verdien settes derfor til svært viktig (A), men det påpekes at mengden einer bør ryddes snarlig om verdien skal beholdes.

7.37 Lokalitet 37. Olggut

Naturtype (%):	B01 – Sørvendt berg og rasmark	
Utforming:	B0101 – Kalkrik og/eller sørvendt bergvegg B0102 – Bergknaus og -flate	
Supplerende naturtype (%)		
Utforming:		
Verdi:	B	
Undersøkt dato:	8. august 2012	

Innledning

Geir Arnesen og Gunn-Anne Sommersel, begge fra Ecofact, undersøkte og avgrenset området den 8. august 2012, i forbindelse med kartlegging av naturtyper i Porsanger kommune.

Beliggenhet, avgrensing og naturgrunnlag

Lokaliteten befinner seg på øya Olggut, på vestsiden av Porsangerfjorden, og innbefatter strandnære berg/rasmarker på nordlige deler av øya samt ryggen som går omtrent midt på. Berggrunnen er dolomittmarmor og solforholdene er gode.

Figur 53. Kalkrike berg og rasmarker på øya Olggut, på vestida av Porsangerfjorden, i Porsanger kommune. De røde pilene viser to av de viktigste områdene med denne naturtypen som ble funnet på øya. Foto: Geir Arnesen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er sørvendt berg og rasmark (B01) med utformingene kalkrik og/eller sørvendt bergvegg (B0101) og bergknaus og -flate (B0102).

Artsmangfold

Alle utformingene er artsrike, men med åpen vegetasjon. De mest typiske artene var katterfot (*Antennaria dioica*), skredarve (*Arenaria norvegica*), hårstarr (*Carex capillaris*), bergstarr (*Carex rupestris*), silkenellik (*Dianthus superbus*), lodnerublom (*Draba incana*), reinrose (*Dryas octopetala*), lappøyentrøst (*Euphrasia salisburgensis*), fjelløyentrøst (*Euphrasia wettsteinii*), sauesvingel (*Festuca ovina*), fjellkvitkurle (*Pseudorchis straminea*), gulsildre (*Saxifraga aizoides*), rødsildre (*Saxifraga oppositifolia*), bitter bergknapp (*Sedum acre*) og fjellsmelle (*Silene acaulis*).

Bruk, tilstand og påvirkning

Området virker lite påvirket, men trolig beitet av sau i tidligere tider.

Fremmede arter

Vi fant ingen fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Det går et bredt belte med dolomittmarmor fra Vieksa ved Børselv fjellet i nordøst, via Børselvområdet og over Porsangfjorden med flere øyer, hvorav Reinøya/Vasis er den største. På vestsiden av fjorden er Sandvikhalvøya, Goarahat og Ikkaldas en del av det samme beltet. Denne berggrunnen gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med

forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Den avgrensede lokaliteten utgjør en mindre del av dette større området.

Skjøtsel og hensyn

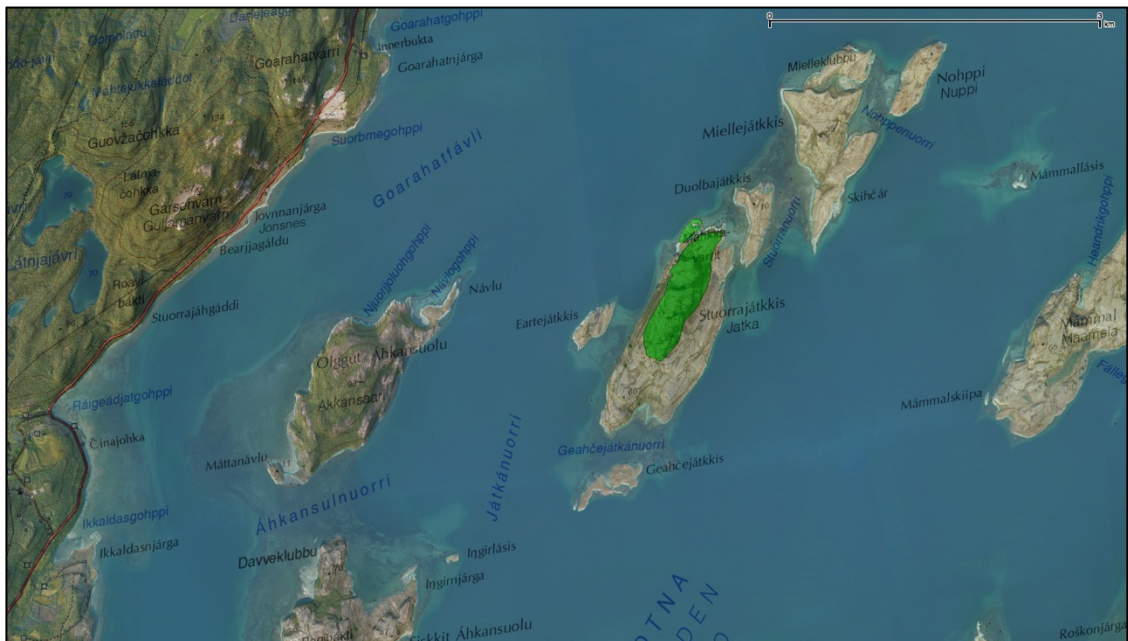
Ingen spesiell skjøtsel er nødvendig. Det beste er at området forblir uberørt.

Verdivurdering

Dette er en relativt artsrik lokalitet med kalkrik utforming på berg og rasmark som inngår i et større landskap med dolomittmarmor. Disse områdene med dolomittmarmor i Porsanger er så pass spesielle i nasjonal sammenheng at lokaliteten får verdien B (viktig), selv om denne lokaliteten ikke er av de aller mest velutviklede.

7.38 Lokalitet 38. Máhkkavarrit på Stuorrajátkkis /Jatka

Naturtype (%):	B01 – Sørvendt berg og rasmark	
Utforming:	B0101 - kalkrik og/eller sørvendt bergvegg B0102 - Bergknaus og -flate	
Supplerende naturtype (%)		
Utforming:		
Verdi:	B	
Undersøkt dato:	8. august 2012	

Innledning

Geir Arnesen og Gunn-Anne Sommersel, begge fra Ecofact, undersøkte og avgrenset området den 8. august 2012, i forbindelse med kartlegging av naturtyper i Porsanger kommune.

Beliggenhet, avgrensing og naturgrunnlag

Lokaliteten befinner seg på øya Stuorrajátkkis på vestsiden av Porsangerfjorden, og innbefatter strandnære berg/rasmarker på nordlige deler av øya samt ryggen som går opp til øyas høyeste punkt. Berggrunnen er dolomittmarmor.

Figur 54. Kalkrike berg på øya Stuorrajátkkis i Porsanger kommune. Foto: Geir Arnesen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er sørvendt berg og rasmark (B01) med utformingene kalkrik og/eller sørvendt bergvegg (B0101) og bergknaus og -flate (B0102).

Artsmangfold

De mest typiske artene var skredarve (*Arenaria norvegica*), marinøkkel (*Botrychium lunaria*), hårstarr (*Carex capillaris*), bergstarr (*Carex rupestris*), silkenellik (*Dianthus superbus*), lodnerublom (*Draba incana*), reinrose (*Dryas octopetala*), lappøyentrøst (*Euphrasia salisburgensis*), fjelløyentrøst (*Euphrasia wettsteinii*), sauesvingel (*Festuca ovina*), rødsvingel (*Festuca rubra*), bleiksøte (*Gentianella aurea*), brudespore (*Gymnadenia conopsea*), fjellkvitkurle (*Pseudorchis straminea*), rynkevier (*Salix reticulata*), gulsildre (*Saxifraga aizoides*), rødsildre (*Saxifraga oppositifolia*), bitter bergknapp (*Sedum acre*), fjellsmelle (*Silene acaulis*), fjellfrøstjerne (*Thalictrum alpinum*) og bjønnbrodd (*Tofieldia pusilla*).

Bruk, tilstand og påvirkning

Området virker lite påvirket, med unntak av noe beite.

Fremmede arter

Vi fant ingen fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Det går et bredt belte med dolomittmarmor fra Vieksa ved Børselvfjellet i nordøst, via Børselvområdet og over Porsangfjorden med flere øyer, hvorav Reinøya/Vasis er den største. På vestsiden av fjorden er Sandvikhalvøya, Goarahat og Ikkaldas en del av det

samme beltet. Denne berggrunnen gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Den avgrensede lokaliteten utgjør en mindre del av dette større området.

Skjøtsel og hensyn

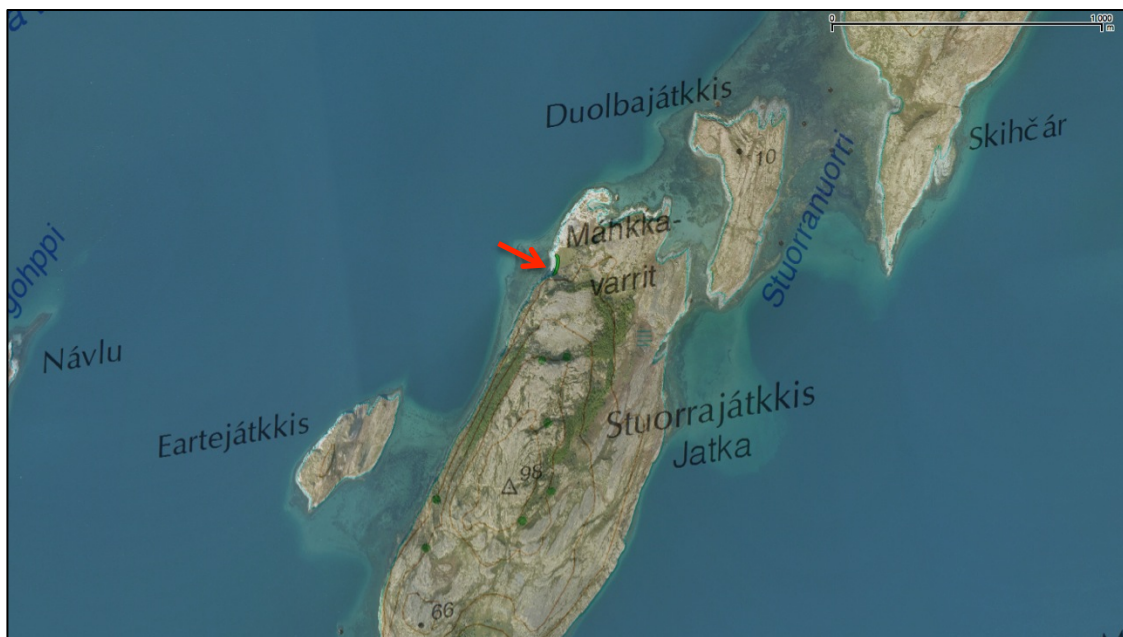
Ingen spesiell skjøtsel er nødvendig. Det beste er at området forblir uberørt.

Verdivurdering

Dette er en relativt artsrik lokalitet med kalkrik utforming på berg og rasmark som inngår i et større landskap med dolomittmarmor. Disse områdene med dolomittmarmor i Porsanger er såpass spesielle i nasjonal sammenheng at lokaliteten får verdien B (viktig), selv om denne lokaliteten ikke er av de aller mest velutviklede.

7.39 Lokalitet 39. Vik i nordenden av Stuorrajátkkis/Jatka

Naturtype (%):	G06 – Tangvoll	
Utforming:	G0603 – Flerårig gras/urtetangvoll	
Supplerende naturtype (%)		
Utforming:		
Verdi:	C	
Undersøkt dato:	8. august 2012	

Innledning

Geir Arnesen og Gunn-Anne Sommersel, begge fra Ecofact, undersøkte og avgrenset området den 8. august 2012, i forbindelse med kartlegging av naturtyper i Porsanger kommune.

Beliggenhet, avgrensing og naturgrunnlag

Lokaliteten befinner seg på øya Stuorrajátkkis på vestsiden av Porsangerfjorden, nærmere bestemt i en vestvendt vik i nordlige deler av øya. Avgrensningen viser området hvor det er opphopning av tang med etablert vegetasjon. Innover land går tangvollen over i en etablert dynemark med lyngdominert vegetasjon.

Figur 55. Flerårig gras/urtetangvoll med dominans av strandrug som går over i etablert dynemark. Stuurajátkkis i Porsanger kommune. Foto: Geir Arnesen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er tangvoll (G06) med utforming flerårig gras/urte-tangvoll (G0603).

Artsmangfold

Lokaliteten domineres av strandrug (*Leymus arenarius*).

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten ser ikke ut til å være påvirket i nevneverdig grad

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter.

Del av helhetlig landskap

Tangvollen inngår som en del av et helhetlig kystlandskap med stein- og grus-strender, strandberg og åpne heier.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål)

Ingen spesiell skjøtsel er nødvendig.

Verdivurdering

Tangvoll-avsetningen er nokså beskjeden, og utformingen av naturtypen vanlig. Lokaliteten er likevel av lokal verdi (C) siden tangvollavsetninger ikke er så vanlig i Porsanger på tross av den lange kystlinja.

7.40 Lokalitet 40. Heandrikgohppi på Mámmal/Maamela

Naturtype (%):	G05 – Strandeng og strandsump	
Utforming:		
Supplerende naturtype (%):		
Utforming:		
Verdi:	B	
Undersøkt dato:	8. august 2012	

Innledning

Gunn-Anne Sommersel fra Ecofact, undersøkte og avgrenset området den 8. august 2012, i forbindelse med kartlegging av naturtyper i Porsanger kommune.

Beliggenhet, avgrensing og naturgrunnlag

Lokaliteten befinner seg på øya Mámmal/Maamela, på vestsiden av Porsangerfjorden, i den trange bukta Heandrikgohppi. Avgrensningen følger fjæresonen på sjøsida, og ellers bratte skråninger rundt hele. Berggrunnen er dolomitmarmor, men her med silt og leirholdige løsmasser som danner substrat egnet for strandeng.

Figur 56. Strandeng i Heandrikgohppi på øya Måmmal/Maamela i Porsanger kommune. Foto: Geir Arnesen.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er strandeng og strandsump (G05). Det avgrensede området er nokså lite, men har flere elementer som gjerne opptrer i strandengkomplekser som for eksempel brakkvannsenseng (U7), sumpstrand med myrutforming (U9c) og brakke panner (U3). I tillegg er det en tangvoll i overgangen mot forstranda. Strandenger regnes generelt som noe truede vegetasjonstyper (VU).

Artsmangfold

Hoveddelen av lokaliteten med strandeng hadde følgende karakteristiske arter: Rødsvingel (*Festuca rubra*), pølstarr (*Carex mackenziei*), paddesiv (*Juncus bufonius*), kildeurt (*Montia fontana*), fjellmyrklegg (*Pedicularis palustris* ssp *borealis*), smårapp (*Poa pratensis* ssp. *irrigata*), eskimomure (*Potentilla egedii*), fjøresauløk (*Triglochin maritima*) og myrsauløk (*Triglochin palustris*). I tangvollen dominerte strandrug (*Leymus arenarius*), saftstjerneblom (*Stellaria crassipes*) og strandbalderbrå (*Tripleurospermum maritimum*).

Bruk, tilstand og påvirkning

Området virker lite påvirket bortsett fra spor etter beite, muligens av gås.

Fremmede arter

Vi fant ingen fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten inngår ikke i en del av et helhetlig landskap.

Skjøtsel og hensyn

Ingen spesiell skjøtsel er nødvendig. Det beste er at området forblir uberørt.

Verdivurdering

Lokaliteten er liten, og kan ikke kalles et større strandengkompleks. Imidlertid er strandenger ikke så vanlig på øyene i Porsangerfjorden, i tillegg til at naturtypen på tross av sin størrelse har en viss diversitet i utforminger. Verdien settes derfor til B (viktig).

7.41 Lokalitet 41. Mámmal/Maamela kalkberg

Naturtype (%):	B01 – Sørvendt berg og rasmark	
Utforming:	B0101 – Kalkrik og/eller sørvendt bergvegg B0102 – Bergknaus og -flate	
Supplerende naturtype (%)		
Utforming:		
Verdi:	A	
Undersøkt dato:	8. august 2012	

Innledning

Gunn-Anne Sommersel fra Ecofact, undersøkte og avgrenset området den 8. august 2012, i forbindelse med kartlegging av naturtyper i Porsanger kommune.

Beliggenhet, avgrensing og naturgrunnlag

Lokaliteten befinner seg på øya Mámmal/Maamela, på vestsiden av Porsangerfjorden, og innbefatter bergknauser og rasmarker. Selv om området er treløst, så er det ikke over tregrensa. Berggrunnen er dolomitmarmor og solforholdene er gode.

Figur 57. Kalkrike berg med brudespore på øya Mámmal/Maamela i Porsanger kommune. Foto: Gunn-Anne Sommersel.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er sørvendt berg og rasmark (B01) med utformingene kalkrik og/eller sørvendt bergvegg (B0101) og bergknaus og -flate (B0102).

Artsmangfold

Området er artsrikt. De mest karakteristiske artene er vanlig marinøkkel (*Botrychium lunaria*), bergstarr (*Carex rupestris*), reinrose (*Dryas octopetala*), rødflangre (*Epipactis atrorubens*), bleiksøte (*Gentianella aurea*), brudespore (*Gymnadenia conopsea*), fjellkvitkurle (*Pseudorchis straminea*), gulsildre (*Saxifraga aizoides*) og fjellfrøstjerne (*Thalictrum alpinum*). Finnmarksnökkeblom (*Primula nutans* ssp. *finmarchia* - NT) ble sett nær toppen av øya utenfor avgrensningene (Geir Gaarder pers. medd.). I den sørlige delen av lokaliteten ble det også påvist krypsivaks (*Trichophorum pumilum* - VU) og blodvrangmose (*Bryum wrightii* - NT). Sistnevnte oppdaget av Geir Gaarder (Miljøfaglig Utredning).

Bruk, tilstand og påvirkning

Området virker lite påvirket, men har trolig vært brukt til beiting i gammel tid.

Fremmede arter

Vi fant ingen fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Det går et bredt belte med dolomittmarmor fra Vieksa ved Børselv fjellet i nordøst, via Børselvområdet og over Porsangfjorden med flere øyer, hvorav Reinøya/Vasis er den største. På vestsiden av fjorden er Sandvikhalvøya, Goarahat og Ikkaldas en del av det samme beltet. Denne berggrunnen gir grunnlag for en artsrik og særpreget flora med

forekomst av mange sjeldne og kravfulle arter. Den avgrensede lokaliteten utgjør en mindre del av dette større området.

Skjøtsel og hensyn (bevaringsmål)

Ingen spesiell skjøtsel er nødvendig. Det beste er at området forblir uberørt.

Verdivurdering

Dette er en av de meste artsrike øyene i Porsangen og det er observert to rødlistede karplanter og en rødlistet moseart innenfor eller i nær tilknytning til de avgrensede områdene (en sårbar – VU, og to nær truet – NT). Det er også stor rikdom i kalkrike habitater, med bergvegger, rasmarker, vitringsmark, knauser og strandberg med varierende grad av påvirkning fra fugler og sjøsprøyt. Verdien blir derfor en temmelig klar A-verdi.

7.42 Lokalitet 42. Gåradak/Goarahat/Kuoratakka

Naturtype (%):	D04 – Naturbeitemark 87 %
Utforming:	D0408 – Frisk/tørr, middels baserik eng i høyereliggende strøk og nordpå, flekkmure-sauesvingeleng (VU)
Supplerende naturtype (%):	D22 – Boreal hei (DD) 13%
Utforming:	D2202 – Rik boreal hei
Verdi:	B
Undersøkt dato:	20. juli 2012

Innledning

Gunn-Anne Sommersel fra Ecofact, Ingrid Golten fra Porsanger kommune og Iulie Aslaksen undersøkte og avgrenset området den 20. juli 2012, i forbindelse med kartlegging av naturtyper i Porsanger kommune. Torbjørn Alm, Gunn-Anne Sommersel og Siri Øiesvold besøkte området i 1993 i forbindelse med de nasjonale kulturlandskapsundersøkelsene på 1990-tallet.

Beliggenhet, avgrensing og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på vestsiden av Porsangerfjorden, omtrent 28 km nordover fra Lakselv sentrum, i bukta like øst for Gåradakvannet. Avgrensningene er fordelt på tre adskilte områder. Jordsmonnet er grunt og fremstår som tørt, berggrunnen er dolomittmarmor og solforholdene er gode. I det engpregete området ser det ut til at jorda er jevnet ut, og at det er snakk om overflatedyrka eng.

Figur 58. Artsrik naturbeitemark (D04) med einer og bjørkeoppslag, ved Gåradak i Porsanger kommune. Foto: Gunn-Anne Sommersel.

Figur 59. Oversiktsbilde som viser naturbeitemark (D04), og dels rik boreal hei (D22) ved Gåradak i Porsanger kommune. Foto: Gunn-Anne Sommersel.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Lokaliteten har to ulike naturtyper, hvorav den største delen av arealet er engpreget og fungerer i dag, i likhet med resten av det avgrensede arealet, som beitemark for sau. Den ser ut til å være jevnet ut en del, noe som indikerer at dette har vært slåttemark. Enga karakteriseres som overflatedyrka i økonomisk kartverk. Imidlertid bærer den i dag mer preg av beite enn slått, og er i tillegg nokså artsrik med flere krevende arter, i

det minste i deler av området. Vi har derfor under tvil valgt å klassifisere denne som en naturbeitemark (D04). Utformingen er frisk/tørr, middels baserik eng i høyereliggende strøk og nordpå (D0408), med en vegetasjonstype som regnes som sårbar (VU), flekkmure-sauesvingeleng (G08). Deler av denne naturtypen på lokaliteten er kommet nokså langt med hensyn på gjengroing, men også her er de kravfulle artene til stede i feltsjiktet, slik at vi har valgt å inkludere også denne delen. Den andre naturtypen innen det avgrensede området er boreal hei (D22), med utformingen rik boreal hei (D2202), en utforming som står på rødlista for naturtyper i kategorien datamangel (DD).

Artsmangfold

Området er artsrike beitemarker. I øst er hoveddelen av avgrensningene, med et heipreget område med mye krekling (*Empetrum nigrum*) og mer spredte innslag av krevende arter som kattedot (*Antennaria dioica*), skredarve (*Arenaria norvegica*), marinøkkel (*Botrychium lunaria*), hårstarr (*Carex capillaris*), bergstarr (*Carex rupestris*), reinrose (*Dryas octopetala*), fjelløyentrøst (*Euphrasia wettsteinii*), snøsøte (*Gentiana nivalis*), bleiksøte (*Gentianella aurea*), flekkmure (*Potentilla cranzii*), gulsildre (*Saxifraga aizoides*), bitter bergknapp (*Sedum acre*), dvergjamne (*Selaginella selaginoides*) og bjønnbrodd (*Tofieldia pusilla*). Det engpregede området har mange av de samme krevende artene, men her er det dominans av gras, med arter som sølvbunke (*Deschampsia cespitosa*) og rødsvingel (*Festuca rubra*). Det er mange av de samme urtene som på enga, men i tillegg kommer mer klassiske engarter som ryllik (*Achillea millefolium*), karve (*Carum carvi*), smalnøkleblom (*Primula stricta*), engsoleie (*Ranunculus acris*), engsyre (*Rumex acetosa*), løvetann (*Taraxacum* sp.), kvitkløver (*Trifolium repens*) og rød kløver (*Trifolium pratense*). De vestlige delene er mer gjengrodd, med mye einer og bjørkeoppslag, men her fins fortsatt eksempler på de mer krevende artene som går i de to andre områdene.

Bruk, tilstand, påvirkning og fremmede arter

Mesteparten av lokaliteten i aktiv bruk som beitemark, med rimelig høy beiteintensitet. Et mindre område lengst i vest har nokså kraftig gjengroing av bjørkekratt og einerbusker, men området beites fortsatt av sau, og artsinventaret i feltsjiktet er noenlunde intakt.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten inngår som en viktig del av et aktivt kulturlandskap, hvor de resterende delene drives mer moderne eller ligger brakk.

Skjøtsel og hensyn

Den vestligste delen av lokaliteten bør ryddes for busker. Ut over dette er det viktig å ikke gjødsle området, og ellers opprettholde beiteintensiteten.

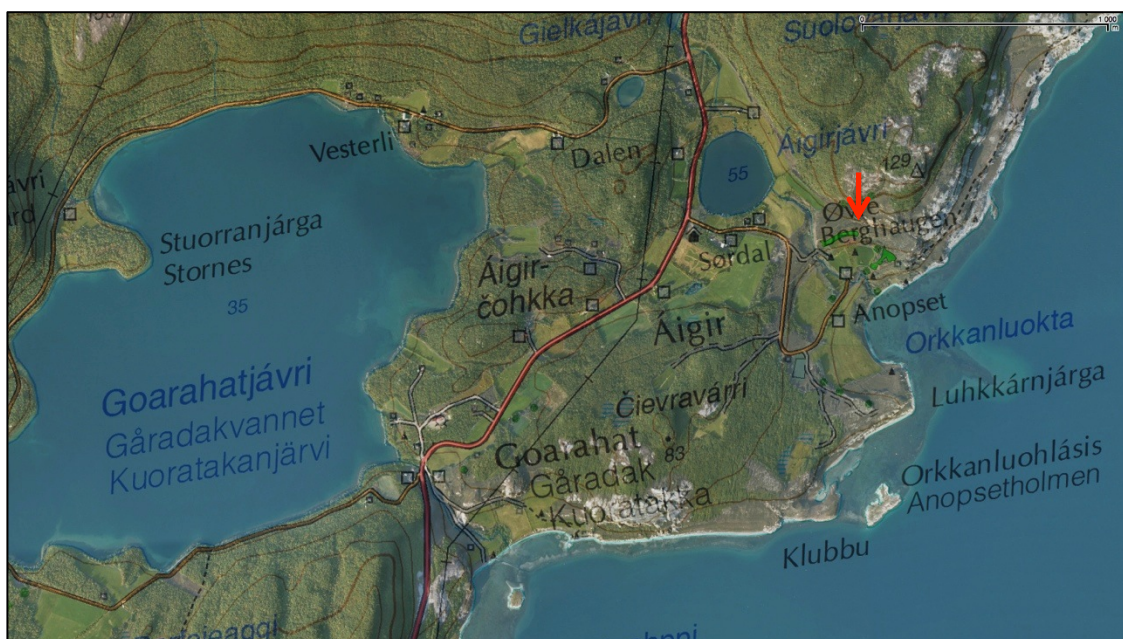

Verdivurdering

Lokaliteten er en del av et helhetlig kulturlandskap som delvis er i drift, om enn først og fremst med moderne metoder. Den ene vegetasjonstypen regnes som sårbar (VU) mens den ene naturtypen er i rødlistekategorien datamangel (DD). Området er også relativt artsrikt, med flere krevende arter. Selv om en liten del av området er nokså gjengrodd, og store deler beites selv om det sannsynligvis har vært slåttemark, så er likevel helhetsinntrykket av området slik at verdien blir B (viktig).

7.43 Lokalitet 43. Anopset

Naturtype (%):	D04 – Naturbeitemark
Utforming:	D0409 – Frisk/tørr, middels baserik eng i nordlige, kontinentale strøk, silkenellikeng (CR)
Supplerende naturtype (%)	
Utforming:	
Verdi:	A
Undersøkt dato:	19. juli 2012

Innledning

Gunn-Anne Sommersel fra Ecofact, Ingrid Golten fra Porsanger kommune og Iulie Aslaksen undersøkte og avgrenset området den 19. juli 2012, i forbindelse med kartlegging av naturtyper i Porsanger kommune

Beliggenhet, avgrensing og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på vestsida av Porsangerfjorden, omtrent 28 km nordover langs E6 fra Lakselv, og ned mot fjorden ved Gáradakvannet før Aigirjávri. Avgrensingen er gjort i to adskilte deler. De følger dels langs gjerdene, og dels langs gjengroing av kratt. Deler av lokaliteten er gjerdet inn med kraftig piggråd. Jordsmonnet er grunt og tørt, berggrunnen er dolomittmarmor og solforholdene er gode.

Figur 60. Naturbeitemark på Anopset i Porsanger kommune. Foto: Gunn-Anne Sommersel.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er naturbeitemark (D04) med utformingen frisk/tørr, middels baserik eng i nordlige, kontinentale strøk (D0409). Vegetasjonstypen er silkenellik-eng (G09b), noe som regnes som en akutt truet naturtype (CR).

Artsmangfold

Feltsjiktet er lavt og nokså åpent. De viktigste grasartene er rødsvingel (*Festuca rubra*) og sauesvingel (*Festuca ovina*). Enga er for det meste urterik. I tillegg til silkenellik (*Dianthus superbus*), marinøkkel (*Botrychium lunaria*), og bleiksøte (*Gentianella aurea*), så ble det registrert mye ryllik (*Achillea millefolium*), kattedot (*Antennaria dioica*), harerug (*Bistorta vivipara*), blåklokke (*Campanula rotundifolia*), fjelløyentrøst (*Euphrasia wettsteinii*), snøsøte (*Gentiana nivalis*), bleiksøte (*Gentianella aurea*), småengkall (*Rhinanthus minor*), engsoleie (*Ranunculus acris*) og følblom (*Scorzoneroideis autumnalis*). Det er i tillegg en god del einer (*Juniperus communis*) i området.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten ser ut til å ha vært holdt delvis i hevd med beite, men oppslag av einerbusker er et gjengroingsproblem.

Fremmede arter

Vi registrerte ingen fremmede arter.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten inngår som en viktig del av et aktivt kulturlandskap, hvor de resterende delene drives mer moderne eller ligger brakk.

Skjøtsel og hensyn

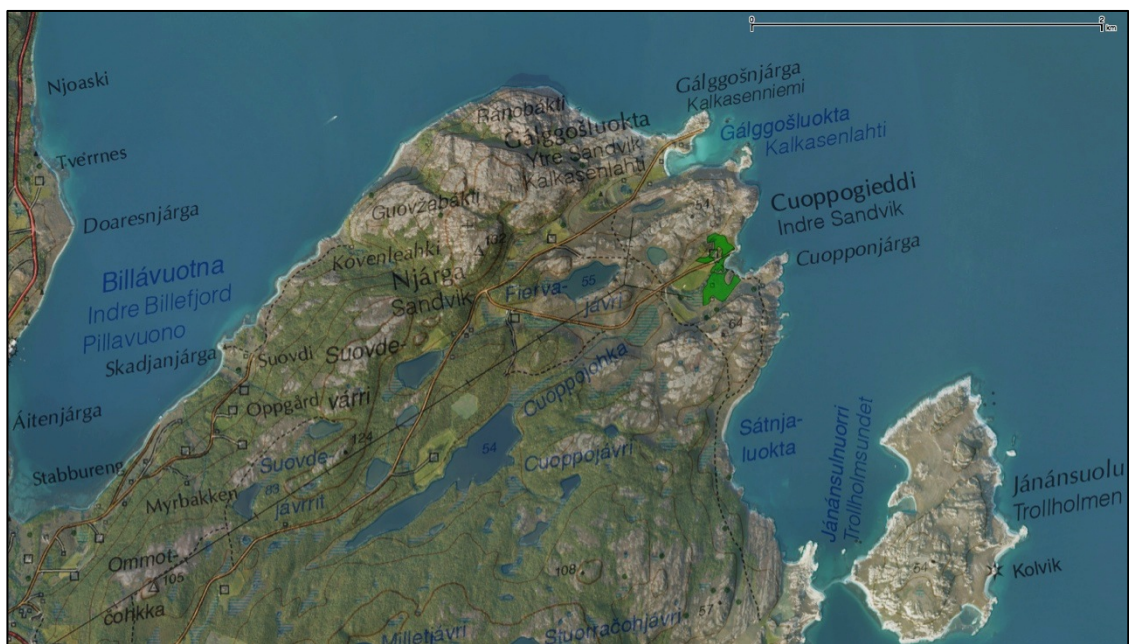
For å bevare lokaliteten bør lokaliteten beites og mengden einerbusker reduseres.

Verdivurdering

Lokaliteten er en viktig del av et helhetlig kulturlandskap som delvis er i drift. Vegetasjonstypen regnes som akutt truet (CR). Artsinventaret indikerer langvarig drift uten/liten bruk av gjødsel. Selv om deler av området har for mye einer, settes verdien derfor til A (svært viktig).

7.44 Lokalitet 44. Indre Sandvik/ Cuoppogieddi/ Cuopponjårga

Naturtype (%):	D01 – Slåttemark	
Utforming:	D0103 – Sølvbunke-eng	
Supplerende naturtype (%):		
Utforming:		
Verdi:	C	
Undersøkt dato:	20. juli 2012	

Innledning

Gunn-Anne Sommersel fra Ecofact, Ingrid Golten og Iulie Aslaksen undersøkte og avgrenset området den 19. juli 2012, i forbindelse med kartlegging av naturtyper i Porsanger kommune.

Beliggenhet, avgrensing og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på Sandvikhalvøya, omtrent 33 km langs E6 nordover fra Lakselv sentrum, og 5 km utover halvøya. Avgrensningene følger ytterkanten av de gamle engene, med unntak av noen steder som er gjengrodd av trær. Berggrunnen er noe baserik.

Figur 61. Gammel slåtteemark i Indre Sandvik i Porsanger kommune. Foto: Gunn-Anne Sommersel.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er gammel slåtteemark (D01) med utforming sølvbunke-eng (D0103). Slåtteeng regnes som en sterkt truet (EN) naturtype i rødlista for naturtyper 2011.

Artsmangfold

Dominerende art i området er sølvbunke (*Deschampsia cespitosa*). Men det er fortsatt mange andre arter også i området. I ytterkantene av enga og ved noen gamle rydningsrøyser/steinhauger er det arter knyttet til noe mer baserik mark som hårstarr (*Carex capillaris*), fjellstarr (*Carex capillaris*), fjellarve (*Cerastium alpinum*), fjellsnelle (*Equisetum variegatum*), fjelløyentrøst (*Euphrasia wettsteinii*), bleiksøte (*Gentianella aurea*), gulsildre (*Saxifraga aizoides*) og bitter bergknapp (*Sedum acre*). Det er også godt med typiske engarter inn i mellom sølvbuketuene som ryllik (*Achillea millefolium*), marikåpe (*Alchemilla* sp.), harerug (*Bistorta vivipara*), blåklokke (*Campanula rotundifolia*), karve (*Carum carvi*), rødsvingel (*Festuca rubra*), sauesvingel (*Festuca ovina*), engsoleie (*Ranunculus acris*), småengkall (*Rhinanthus minor*) og fuglevikke (*Vicia cracca*).

Bruk, tilstand og påvirkning

De gamle slåtteemarkene har vært brukt som beitemark for sau, noe som er med på å forsterke dannelsen av sølvbuketuer.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten inngår som en del av et aktivt kulturlandskap, hvor de resterende delene drives mer moderne eller ligger brakk.

Skjøtsel og hensyn

Gamle slåttemarker bør i utgangspunktet slås med lett utstyr for å opprettholde naturtypen. I dette tilfellet er det et spørsmål om det vil være verdt arbeidsinnsatsen siden det kan se ut som markene allerede har vært beitet så lenge at vegetasjonen er vesentlig endret. Imidlertid er det en verdi å også holde området åpent som kulturmark, eventuelt ved hjelp av beiting.

Verdivurdering

Lokaliteten er en del av et helhetlig kulturlandskap, men det er ikke lenger i drift på tradisjonell måte. Selv om det er mange av de tradisjonelle engartene til stede, domineres enga så mye av sølvbunke at verdien kun er lokal (C-verdi).

Figur 62. Gammel slåtteemark i Ytre Sandvik på Sandvikhalvøya i Porsanger kommune. Foto: Gunn-Anne Sommersel.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er gammel slåtteemark (D01) med utformingen frisk fattigeng (D0104). Selv om det er enkelte flekker med noe mer kalkkrevende arter, så er hovedinntrykket fattig. I tillegg har det kommet mye sølvbunke inn, slik at en skal være oppmerksom på at utformingen kan skifte over tid til sølvbunkeeng (D0103) over tid. Slåtteeng regnes som en sterkt truet (EN) naturtype i rødlista for naturtyper 2011.

Artsmangfold

Dominerende grasarter i området er sølvbunke (*Deschampsia cespitosa*) sammen med sauesvingel (*Festuca ovina*), rødsvingel (*Festuca rubra*), smårapp (*Poa pratensis* ssp. *irrigata*) og vanlig engrapp (*Poa pratensis* ssp. *pratensis*). Av urter er det nokså mye ryllik (*Achillea millefolium*), grasløk (*Allium schoenoprasum*), blåklokke (*Campanula rotundifolia*), vanlig arve (*Cerastium fontanum*), engsoleie (*Ranunculus acris*), småengkall (*Rhinanthus minor*), engsyre (*Rumex acetosa*), grasstjerneblom (*Stellaria graminea*). Mer basekrevende arter som fjelløyentrøst (*Euphrasia wettsteinii*), og fjellfrøstjerne (*Thalictrum alpinum*) fins kun få steder.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten ser ut til å ha vært beitet noe, men har fortsatt slåtteemarkskvaliteter. Det kan også se ut som det er noe gjødslet, eventuelt kan gjødslingseffekten skyldes kombinasjon av at visne planter blir liggende igjen på markene når det ikke slås lenger.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er en gjenværende slåttemarksrest med verdifulle kvaliteter i et landskap bestående av flere gårder og utmarksområder. Noen av gårdene ser ut til å være i moderne drift, noen står brakk, og noen har områder som tidligere var slått og nå brukes som beitemark.

Skjøtsel og hensyn

For å bevare lokaliteten som en verdifull slåttemark bør skjøtselen av området justeres nærmere tradisjonell hevd. Området må i så fall slås med lett utstyr, seint på sommeren. Slåttematerialet bakketørke/hesjes på lokaliteten, for deretter å fjernes ut av området. Legges slåttematerialet i utkanten av enga, se til at det ikke blir avrenning inn i området. Bruk av bil/traktor eller annet tungt utstyr bør helst ikke forekomme. En fase med ekstra innsats for å fjerne visne planter i bunnsjiktet og fjerning av de største sølvbunkeuene kan vurderes.

Verdivurdering

Lokaliteten er en del av et helhetlig kulturlandskap bestående av flere gårder med ulike tilstandsgrader når det gjelder hevd. Enga er noe gjengrodd, men har beholdt mye av slåttemarkspreget. Når det gjelder arter, er lokaliteten kun moderat interessant, men innslag av mer krevende arter noen steder antyder at det er potensiale. Med utgangspunkt i dette settes verdien til en meget svak B-verdi, men det påpekes at tradisjonell bruk av enga bør innføres for at verdien skal beholdes over tid.

7.46 Lokalitet 46. Beiteskog i Ytre Sandvik/ Gálggošluokta/ Kalkasenlahti

Naturtype (%):	D06 – Beiteskog (VU)	
Utforming:	D0601 - Beiteskog	
Supplerende naturtype (%)		
Utforming:		
Verdi:	C	
Undersøkt dato:	19. juli 2012	

Innledning

Gunn-Anne Sommersel fra Ecofact sammen med Ingrid Golten fra Porsanger kommune og Iulie Aslaksen undersøkte og avgrenset området den 19. juli 2012, i forbindelse med kartlegging av naturtyper i Porsanger kommune.

Beliggenhet, avgrensing og naturgrunnlag

Lokaliteten ligger på Sandvikhalvøya, omtrent 33 km langs E6 nordover fra Lakselv sentrum, og ca 5 km utover halvøya. Avgrensningene følger ytterkanten av de gamle overflatedyrka engene. Berggrunnen er noe baserik.

Figur 63. Beiteskog i Ytre Sandvik, på Sandvikhalvøya i Porsanger kommune. Foto: Gunn-Anne Sommersel.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper

Naturtypen er beiteskog (D06), som regnes som en noe truet (VU) naturtype, men her framstår feltsjiktet som svært trivielt. Det er sannsynlig at kontinuiteten ikke er særlig lang.

Artsmangfold

Tresjiktet består av bjørk (*Betula pubescens*). Det er kun få arter i feltsjiktet, hvorav den dominerende arten er rødsvingel (*Festuca rubra*). Av urter er det engsoleie (*Ranunculus acris*) som er mest framtreddende.

Bruk, tilstand og påvirkning

Lokaliteten ser ut til å ha vært holdt delvis i hevd, det er ryddet busker, og feltsjiktet er åpent.

Fremmede arter

Det ble ikke registrert fremmede arter i området.

Del av helhetlig landskap

Lokaliteten er en del av et landskap bestående av flere gårder og utmarksområder. Noen av gårdene ser ut til å være i moderne drift, noen står brakk, og noen har områder som tidligere var slått og nå brukes som beitemark.

Skjøtsel og hensyn

For å bevare lokaliteten som beiteskog må skogen fortsette som beitemark, og eventuelt nytt oppslag av busker må fjernes.

Verdivurdering

Lokaliteten er en del av et helhetlig kulturlandskap som delvis er i drift. Imidlertid er vegetasjonen triviell, og det er sannsynlig at det er liten kontinuitet. Det er likevel tydelig at skogen har vært beitet, og holdt åpen. Dette har verdi lokalt, og verdien av området blir derfor C.

8 KILDER

- Alm, T., Alsos, I.G., Bråthen, K.A., Karlsen, S. R., Nilsen, L., Sommersel, G.-A. & Øiesvold, S. (1994). Botaniske undersøkelser av kulturlandskap i Finnmark. 2. Lokalitetsbeskrivelser for Vest-Finnmark. Tromsø, naturvitenskap, nr. 76, 248 s, Tromsø.
- Direktoratet for naturforvaltning (2007). Kartlegging av naturtyper – Verdisetting av biologisk mangfold. DN-håndbok 13, 2. utgave 2006 (oppdatert 2007).
- Forsvarsbygg Eiendomsforvaltning (2003). Biologisk mangfold i Halkvarre/Porsangmoen skyte- og øvingsfelt, Porsanger kommune, Finnmark. 94 s.
- Forsvarsbygg Eiendomsforvaltning (2004). Biologisk mangfold på Banak flyplass, Porsanger kommune, Finnmark. BM-rapport nr. 65. 36 s.
- Fremstad, E. (1997): Vegetasjonstyper i Norge. NINA Temahefte 12: 1-279.
- Lid, J. og Lid, D.T. (2007). Norsk flora. Oslo: Det norske samlaget.
- Fremstad, E. & Moen, A. (red.) 2001. Truete vegetasjonstyper i Norge. – NTNU Vitenskapsmuseet Rapp. bot. Ser. 2001-4: 1-231.
- Fylkesmannen i Finnmark, Miljøvernavdelingen (1995). Rik lauvskog i Finnmark. Rapport nr 2 – 1995. 31 s.
- Gaarder, G., Flynn, K.M., Golten, I. og Midteng, R. (2011). Biologisk mangfold i Porsanger kommune. Miljøfaglig Utredning Rapport 2011:36. ISBN 978-82-8138-497-2.
- Olsen, K.M. og Klepsland, J.T. (2012). Kartlegging av kalksjøer i Porsanger, Finnmark i 2011. BioFokus-rapport 2012-9. 25.s.
- Ringdal, E. (2002). Kartlegging av biologisk mangfold i Rocchivuobmi, Porsanger kommune. Kandidatoppgave ved 3-årig studium i naturforvaltning, Høgskolen i Nord-Trøndelag. 24 s.
- Strann, K.B., Bjerke, J.W., Frivoll, V. og Johnsen, T.V. (2006). Verdifulle naturtyper i Porsanger kommune. NINA rapport 207, 69 s.